

การดำเนินงานและผลกระทบของศูนย์ควบคุมยางเชียงราย
ต่อผู้ประกอบการกิจการยางพาราในภาคเหนือ

นางสาววิภาวัลย์ ใจวงศ์เป็ง

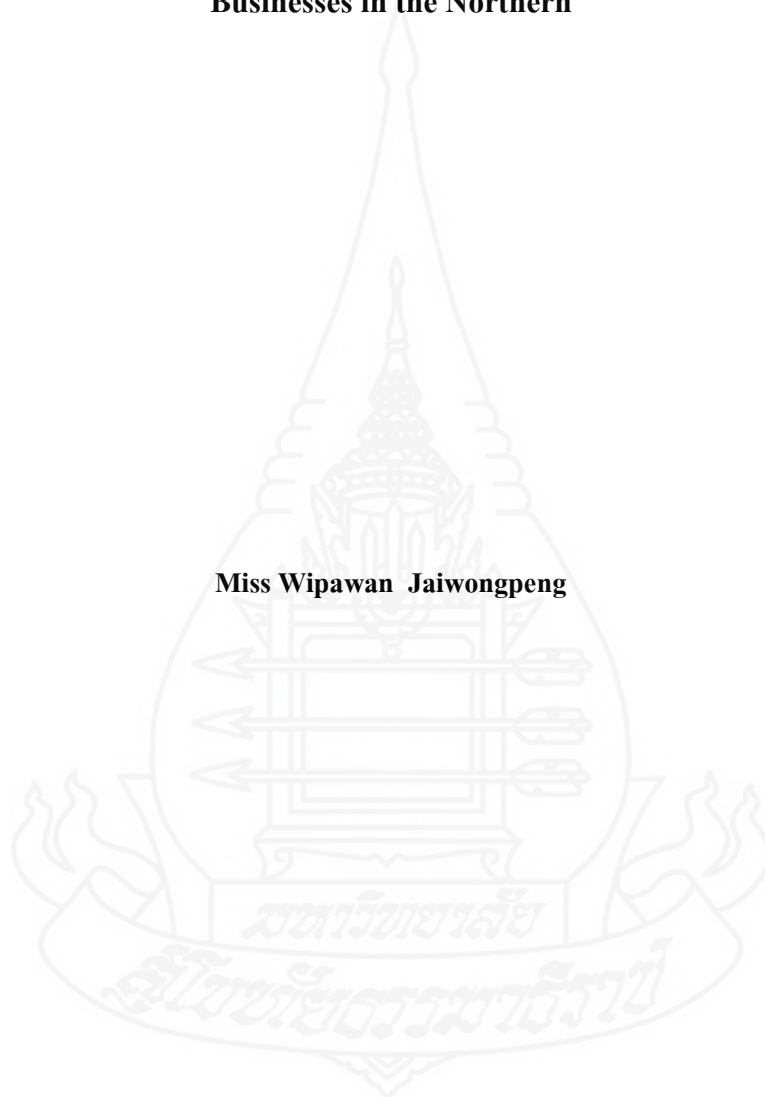

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาเกษตรศาสตรมหาบัณฑิต
แขนงวิชาส่งเสริมการเกษตร สาขาวิชาเกษตรศาสตร์และสหกรณ์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

พ.ศ. 2559

**The Operation and Impact of the Chiang Rai Rubber Regulatory Center to Rubber
Businesses in the Northern**

Miss Wipawan Jaiwongpeng

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for
the Degree of Master of Agriculture in Agricultural Extension and Development

School of Agriculture and Cooperatives

Sukhothai Thammathirat Open University

2016

หัวข้อวิทยานิพนธ์ การดำเนินงานและผลกระทบของศูนย์ควบคุมยางเชิงขงราย
ต่อผู้ประกอบการธุรกิจยางพาราในภาคเหนือ

ชื่อและนามสกุล นางสาววิภาวัลย์ ใจวงศ์เป็ง

แขนงวิชา ส่งเสริมการเกษตร

สาขาวิชา เกษตรศาสตร์และสหกรณ์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

อาจารย์ที่ปรึกษา 1. รองศาสตราจารย์บำเพ็ญ เขียวหวาน
2. อาจารย์ ดร. นารีรัตน์ สีระสาร

วิทยานิพนธ์นี้ ได้รับความเห็นชอบให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรระดับปริญญาโท เมื่อวันที่ 6 กันยายน 2560

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

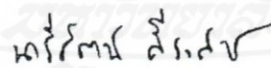
..... ประธานกรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร. สมจิต โยชะคง)

..... กรรมการ

(รองศาสตราจารย์บำเพ็ญ เขียวหวาน)

..... กรรมการ

(อาจารย์ ดร. นารีรัตน์ สีระสาร)

..... ประธานกรรมการบัณฑิตศึกษา

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมคิด พรหมชัย)

ชื่อวิทยานิพนธ์ การดำเนินงานและผลกระทบของศูนย์ควบคุมยางเชิงรายต่อผู้ประกอบการยางพาราในภาคเหนือ
ผู้วิจัย นางสาววิภาวัลย์ ใจวงศ์เป็ง รหัสนักศึกษ 2589000286

ปริญญา เกษตรศาสตรมหาบัณฑิต (ส่งเสริมและพัฒนาการเกษตร)

อาจารย์ที่ปรึกษา (1) รองศาสตราจารย์บำเพ็ญ เขียวหวาน (2) อาจารย์ ดร. นารีรัตน์ สิริสาร ปีการศึกษา 2559

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา (1) สภาพพื้นฐานทางด้านสังคม เศรษฐกิจของผู้ประกอบการยางพาราในภาคเหนือ (2) ความรู้และความพึงพอใจของศูนย์ควบคุมยางเชิงรายต่อผู้ประกอบการยางพาราในภาคเหนือ (3) ผลกระทบด้านต่างๆของศูนย์ควบคุมยางเชิงรายต่อผู้ประกอบการยางพาราในภาคเหนือ (4) ปัญหาข้อเสนอแนะในการพัฒนาการปฏิบัติงานของศูนย์ควบคุมยางเชิงราย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้านี้ ได้แก่ ผู้ประกอบการยางพาราในภาคเหนือที่ได้รับบริการจากศูนย์ควบคุมยางเชิงราย ปีงบประมาณ 2559 จำนวน 57 ราย โดยเก็บจากจำนวนประชากรทั้งหมด และเจ้าหน้าที่ศูนย์ควบคุมยางเชิงราย จำนวน 8 ราย โดยเก็บจากจำนวนเจ้าหน้าที่ทั้งหมดที่มีหน้าที่รับผิดชอบในศูนย์ควบคุมยางเชิงราย เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลคือ แบบสัมภาษณ์ สถิติที่ใช้ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าสูงสุด ค่าต่ำสุด ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัย ในส่วนของผู้ประกอบการยางพาราในภาคเหนือ พบว่า 1) ผู้ประกอบการยางพาราในภาคเหนือร้อยละ 70.2 เป็นเพศชาย อายุเฉลี่ย 44.18 ปี ส่วนใหญ่มีสถานภาพสมรส จบการศึกษาระดับปริญญาตรีและประกอบธุรกิจประเภทค้าขายซึ่งจดทะเบียนในรูปแบบบุคคลธรรมดา ในจำนวนผู้ประกอบการยางพาราในภาคเหนือทั้งหมด 57 รายนั้นมีผู้ปลูกยางพาราเพียง 12 รายซึ่งร้อยละ 50.0 มีจำนวนพื้นที่ปลูกยางพาราอยู่ที่ 51-100 ไร่ และมีผลผลิตเฉลี่ย 1263.33 ตัน/ปี ร้อยละ 56.1 ของผู้ประกอบการยางพารามีพื้นที่ที่ปลูกยางพาราพารา มากกว่า 200 ตารางวา มีประสบการณ์ในการประกอบธุรกิจยางพาราโดยเฉลี่ย 4.84 ปี ร้อยละ 42.1 ใช้ระยะทางจากสถานประกอบธุรกิจถึงศูนย์มากกว่า 110 กิโลเมตร โดยเฉลี่ยผู้ประกอบการยางพารามาคิดต่อกับศูนย์ฯ 1.49 ครั้ง/ปี ใช้ต้นทุนเฉลี่ย 598.25 บาท/ครั้ง 2) ความรู้เกี่ยวกับ พ.ร.บ.ควบคุมยาง พ.ศ.2542 พบว่า ผู้ประกอบการยางพารา ร้อยละ 35.1 มีความรู้เกี่ยวกับ พ.ร.บ.ควบคุมยาง พ.ศ. 2542 ในระดับมากที่สุด โดยเฉลี่ย 11.53 คะแนน จาก 16 คะแนน 3) ความพึงพอใจในการตั้งศูนย์ฯ พบว่า โดยภาพรวมผู้ประกอบการยางพารามีความพึงพอใจในการตั้งศูนย์ฯอยู่ในระดับมาก 4) ผลกระทบในการตั้งศูนย์ฯ พบว่า ผู้ประกอบการยางพารามีความคิดเห็นเกี่ยวกับผลกระทบในการตั้งศูนย์ฯอยู่ในระดับมาก 5) ปัญหา ในการพัฒนาการให้บริการของศูนย์ฯ พบว่า ในภาพรวมแล้วผู้ประกอบการยางพารามีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการพัฒนาการให้บริการของศูนย์ฯอยู่ในระดับน้อย ในส่วนของเจ้าหน้าที่ศูนย์ควบคุมยางเชิงราย พบว่า 1) เจ้าหน้าที่ศูนย์ควบคุมยางเชิงรายเป็นเพศหญิง มีอายุเฉลี่ย 29.62 ปี ส่วนใหญ่มีสถานภาพโสด และจบการศึกษาระดับปริญญาตรี 2) ร้อยละ 62.5 มีความรู้เกี่ยวกับ พ.ร.บ.ควบคุมยาง พ.ศ. 2542 ในระดับมากที่สุด โดยเฉลี่ย 13.62 คะแนน จาก 16 คะแนน 3) ความพึงพอใจในการตั้งศูนย์ฯ พบว่า เจ้าหน้าที่ศูนย์ฯมีความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง 4) ความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ศูนย์ฯต่อบทบาทการปฏิบัติงานพบว่าในภาพรวมเจ้าหน้าที่ศูนย์ฯมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง 5) ปัญหาในการพัฒนาการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ศูนย์ฯพบว่าเจ้าหน้าที่ศูนย์ควบคุมยางเชิงรายมีความคิดเห็นว่าปัญหาอยู่ในระดับน้อย

ความสำคัญ การดำเนินงานและผลกระทบ ศูนย์ควบคุมยางเชิงราย ผู้ประกอบการยางพาราภาคเหนือ

Thesis title: The Operation and Impact of the Chiang Rai Rubber Regulatory Center to Rubber Businesses in the Northern

Researcher Miss Wipawan Jaiwongpeng; **ID:** 2589000286;

Degree: Master of Agriculture (Agricultural Extension and Development);

Thesis advisors: (1) Bumpen Keowan, Associate Professor; (2) Dr. Nareerut Seerasarn,

Academic year: 2016

Abstract

The purposes of this research were to study (1) fundamental socio-economic circumstance of rubber business in the northern (2) knowledge and satisfactory of the Chiang Rai Rubber Regulatory Center to rubber business in the northern (3) various impacts of the Chiang Rai Rubber Regulatory Center toward rubber business in the northern (4) problems and suggestions for developing operations of the Chiang Rai Rubber Regulatory Center.

Population in this study included a number of 57 rubber businessmen in the northern who had been provided with services from the Chiang Rai Rubber Regulatory Center in the fiscal year 2016. All of them and all 8 responsible officials at the Center were selected. Tool used in collecting data was interview form. Statistics used were frequency, percentage, maximum value, minimum value, mean and standard deviation.

Research results: For the rubber businessmen in the northern, it was found 70.2% of them were male, married and graduated with bachelor degree. Their average age was 44.18 years. They run rubber business by registered as ordinary people type. 12 out of 57 businessmen were rubber planters and only 50.0% had rubber planting area between 51-100 rai. Their average yield was 1,263.33 ton/year. 56.1% of the rubber businessmen had more than 200 square wah as the compound for running rubber business. Their average experience in running rubber business was 4.84 years. 42.1% traveled from their business site over 110 kilometers to the Center. Their average contact with the Center was 1.49 times/year spending 598.25 baht/time. (2) Their knowledge about the Rubber Control Act B.E.2542 was at the highest level; with the average 11.53 scores from 16 scores. (3) The satisfactory towards the establishment of the Center was found by overall, the rubber businessmen were satisfied with the Center establishment at high level. (4) Impact on the establishment of the Center was at high level in the businessmen's view. (5) Problem in improving the Center's rendering services was discovered at low level. In terms of officials at the Chiang Rai Rubber Regulatory Center, it was learned as follows. (1) The officials were female, single and graduated at bachelor level. Their average age was 29.62 years. (2) 62.5% gained knowledge relating the Rubber Control Act B.E.2542 at the highest level with the average 13.62 scores from 16 scores. (3) Satisfactory over the establishment of the Center; the officials' satisfactory was found at middle level. (4) Opinion towards the Center's officials operation role was found at middle level. (5) Problem in developing the Center's officials operation role, their opinion was found at low level.

Keywords: The Operation and Impact, the Chiang Rai Rubber Regulatory Center, Rubber Businesses in the Northern.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงลงได้ด้วยความกรุณาจาก รองศาสตราจารย์บำเพ็ญ เขียวหวาน อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก และอาจารย์ ดร.นาริรัตน์ สีระสาร อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ที่ได้กรุณาให้ความรู้ตลอดจนแนวคิด และให้คำปรึกษาคำแนะนำ แก่ไขข้อบกพร่อง พร้อมกับติดตามดูแลให้กำลังใจ เอาใจใส่การทำวิทยานิพนธ์อย่างใกล้ชิด

ขอขอบพระคุณ ผู้อำนวยการศูนย์ควบคุมยางเชิงราย เจ้าหน้าที่ศูนย์ควบคุมยางฯ ตลอดจนรวมทั้ง ผู้ประกอบธุรกิจยางภาคเหนือ ทุกๆท่านที่อำนวยความสะดวกแก่ผู้วิจัยในการทดสอบ เครื่องมือ และการจัดเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการทำวิทยานิพนธ์ในครั้งนี้

ขอขอบพระคุณ คุณพ่อ คุณแม่ ครู อาจารย์ทุกท่าน ที่ได้ประสิทธิ์ประสาท วิชาการ ความรู้ และประสบการณ์ ขอขอบคุณเพื่อนๆ สาขาวิชาส่งเสริมการเกษตรและสหกรณ์รุ่นที่ 16 ทุกท่านที่ให้ความช่วยเหลือ และให้กำลังใจในการทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้เป็นอย่างยิ่ง

สุดท้ายนี้ ผู้วิจัยหวังว่าวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ จะเป็นประโยชน์ต่อการศึกษา และเป็นแนวทางของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องนำไปพัฒนา และปรับปรุงการดำเนินงานส่งเสริมการเกษตร ให้มีประสิทธิภาพ และเกิดประโยชน์สูงสุดแก่เกษตรกร ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยขอ มอบให้ผู้สนใจศึกษาทุกๆ ท่าน

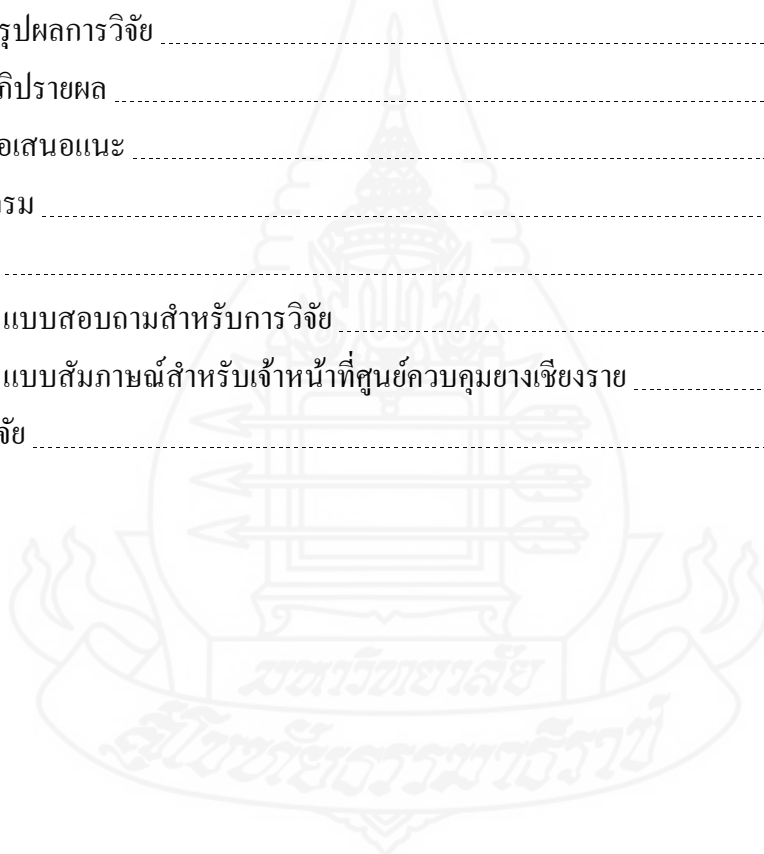
วิภาวัลย์ ใจวงศ์เป็ง
มิถุนายน 2560

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ	ฉ
สารบัญตาราง	ฅ
สารบัญภาพ	ญ
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์การวิจัย	2
กรอบแนวคิดการวิจัย	3
ขอบเขตของการวิจัย	4
นิยามศัพท์เฉพาะ	4
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	6
บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	7
ธุรกิจยางพาราในภาคเหนือ	8
กฎหมายที่เกี่ยวข้อง	9
แนวคิดเกี่ยวกับการดำเนินงาน	12
แนวคิดเกี่ยวกับบทบาท	13
แนวคิดเกี่ยวกับความรู้	15
แนวคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจ	19
แนวคิดเกี่ยวกับผลกระทบ	22
แนวคิดเกี่ยวกับความคิดเห็น	25
ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	26
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	30
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	30
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	30
การเก็บรวบรวมข้อมูล	32
การวิเคราะห์ข้อมูล	32

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	34
ตอนที่ 1 ผู้ประกอบธุรกิจยางพาราในภาคเหนือ	34
ตอนที่ 2 เจ้าหน้าที่ศูนย์ควบคุมยางเชียงราย	53
ตอนที่ 3 เปรียบเทียบความรู้เกี่ยวกับ พ.ร.บ.ควบคุมยาง พ.ศ.2542 ระหว่างผู้ประกอบการ ธุรกิจยางพารากับเจ้าหน้าที่ศูนย์ควบคุมยางเชียงราย	69
บทที่ 5 สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	75
สรุปผลการวิจัย	75
อภิปรายผล	80
ข้อเสนอแนะ	84
บรรณานุกรม	86
ภาคผนวก	94
ก แบบสอบถามสำหรับการวิจัย	95
ข แบบสัมภาษณ์สำหรับเจ้าหน้าที่ศูนย์ควบคุมยางเชียงราย	103
ประวัติผู้วิจัย	112

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 4.1 สภาพพื้นฐานทางด้านสังคม เศรษฐกิจ ของผู้ประกอบการธุรกิจยางพารา ในภาคเหนือ.....	35
ตารางที่ 4.2 ความรู้เกี่ยวกับ พ.ร.บ.ควบคุมยาง พ.ศ.2542	42
ตารางที่ 4.3 คะแนนความรู้เกี่ยวกับ พ.ร.บ.ควบคุมยาง พ.ศ.2542	45
ตารางที่ 4.4 ความพึงพอใจในการตั้งศูนย์ควบคุมยางเชียงรายต่อผู้ประกอบการธุรกิจยาง.....	46
ตารางที่ 4.5 ผลกระทบในการตั้งศูนย์ควบคุมยางเชียงรายต่อผู้เกี่ยวข้องกับธุรกิจยาง.....	47
ตารางที่ 4.6 ปัญหาในการพัฒนาการให้บริการของศูนย์ควบคุมยางเชียงราย.....	50
ตารางที่ 4.7 ข้อเสนอแนะในการพัฒนาการให้บริการ ของศูนย์ควบคุมยางเชียงราย	52
ตารางที่ 4.8 สภาพพื้นฐานทางด้านสังคม เศรษฐกิจ ของเจ้าหน้าที่ศูนย์ควบคุมยางเชียงราย ...	53
ตารางที่ 4.9 ความรู้เกี่ยวกับ พ.ร.บ. ควบคุมยาง พ.ศ.2542.....	57
ตารางที่ 4.10 คะแนนความรู้เกี่ยวกับ พ.ร.บ. ควบคุมยาง พ.ศ.2542 ของเจ้าหน้าที่	61
ตารางที่ 4.11 ความพึงพอใจในการตั้งศูนย์ควบคุมยางเชียงรายต่อเจ้าหน้าที่ศูนย์ควบคุมยาง เชียงราย.....	62
ตารางที่ 4.12 ความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ศูนย์ควบคุมยางเชียงรายต่อบทบาทการปฏิบัติงาน.....	63
ตารางที่ 4.13 ปัญหาในการพัฒนาการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ศูนย์ควบคุมยางเชียงราย.....	66
ตารางที่ 4.14 ข้อเสนอแนะในการพัฒนาการให้บริการของศูนย์ควบคุมยางเชียงราย.....	68
ตารางที่ 4.15 เปรียบเทียบความรู้เกี่ยวกับ พ.ร.บ.ควบคุมยาง พ.ศ.2542 ระหว่างผู้ประกอบการธุรกิจ ยางพารากับเจ้าหน้าที่ศูนย์ควบคุมยางเชียงราย	69

ญ

สารบัญภาพ

หน้า

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดการวิจัย.....3

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ยางพาราเป็นพืชเศรษฐกิจที่สำคัญของประเทศไทย สามารถทำรายได้เข้าประเทศได้ปีละหลายแสนล้านบาท โดยในปี 2557 ประเทศไทยมีมูลค่าการส่งออกยางพารารวมทั้งสิ้น 193,749.21 ล้านบาท หรือประมาณร้อยละ 10 ของประชากรทั้ง (ศูนย์วิจัยกสิกรไทย, 2558) ในขณะ ที่ภาคเหนือประกอบด้วย 17 จังหวัด มีพื้นที่ 106 ล้านไร่ (169,600 ตร.กม.) โดยเป็นพื้นที่ทำ การเกษตรประมาณ 29.2 ล้านไร่ ในปี 2556 พบว่ามีการปลูกยางพาราในภาคเหนือจำนวนถึง 1,229,615 ไร่ (สถาบันวิจัยยาง, 2557) สินค้ายางพาราส่งออกผ่านท่าเรือแม่น้ำโขงอำเภอเชียงแสน แห่งที่ 2 ส่วนใหญ่เป็นยางแผ่นรมควันชั้น 3 มูลค่าการส่งออกกว่า 433.08 ล้านบาท เป็นสินค้า ส่งออกอันดับ 2 รองจากชิ้นส่วนกระบือแช่แข็ง (ประสิทธิ์ หิมิตเสน, 2559) ทำให้ด้านการใช้ กฎหมายควบคุมยางจึงมีความสำคัญในพื้นที่เพิ่มมากขึ้นเช่นกัน ดังนั้นเมื่อเดือนมิถุนายน พ.ศ. 2558 กองการยาง กรมวิชาการเกษตรกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ จึงได้มีจัดตั้งหน่วยงานราชการ ใหม่ขึ้น คือ ศูนย์ควบคุมยางเชียงราย เลขที่ 72 หมู่ 6 ตำบลรอบเวียง อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย เพื่อให้เกษตรกรและผู้ประกอบธุรกิจยางพาราในภาคเหนือได้มีโอกาสในการรับบริการตาม พระราชบัญญัติควบคุมยาง พ.ศ. 2542 ที่ดำเนินงานควบคุมและกำกับการผลิตการค้าการส่งออก และนำเข้ายางพาราตามกฎหมายว่าด้วยการ ควบคุมยาง การรับจดทะเบียนการตั้งแปลงขยายพันธุ์ ยาง และตรวจสอบความถูกต้อง พร้อมศึกษา สำรวจ รวบรวมวิเคราะห์และตรวจสอบด้านการผลิต การค้า การส่งออก การรับรองมาตรฐานห้องปฏิบัติการทดสอบยางแท่ง (Lab) การบริการตรวจ วิเคราะห์และออกใบรับรองคุณภาพยาง การบริการวิชาการและถ่ายทอดเทคโนโลยีแก่เจ้าหน้าที่ เกษตรกร ภาคเอกชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และการทำหน้าที่ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับยางเพื่อ สนับสนุนการปฏิบัติงานควบคุมยางตามพระราชบัญญัติควบคุมยาง พ.ศ. 2542

แต่เนื่องจากศูนย์ควบคุมยางเชียงรายเป็นหน่วยงานราชการใหม่ (ก่อตั้งในเดือน มิถุนายน 2558) ทำให้การนำมาซึ่งข้อมูลเก่าและใหม่ด้านต่างๆ ยังไม่ได้รับการจำแนกที่ถูกต้อง รวมถึงเกษตรกรและผู้เกี่ยวข้องกับธุรกิจยางบางส่วนในภาคเหนือ ยังขาดความรู้ รวมถึงประสบ ปัญหาต่างๆ ในการบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมยาง พ.ศ. 2542

จากข้อมูลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงศึกษาเพื่อให้ได้ข้อมูลในการวางแผนปรับปรุงประสิทธิภาพในการดำเนินงานของศูนย์ควบคุมยางเชียงราย ทั้งด้านการดำเนินงานและผลกระทบทั้งด้านบวกและด้านลบ ในการตั้งศูนย์ควบคุมยางเชียงรายต่อผู้ประกอบการธุรกิจยางในภาคเหนือ รวมถึงความพึงพอใจของผู้ประกอบการธุรกิจยางในภาคเหนือที่มีต่อการดำเนินงานของศูนย์ควบคุมยางเชียงรายต่อไป

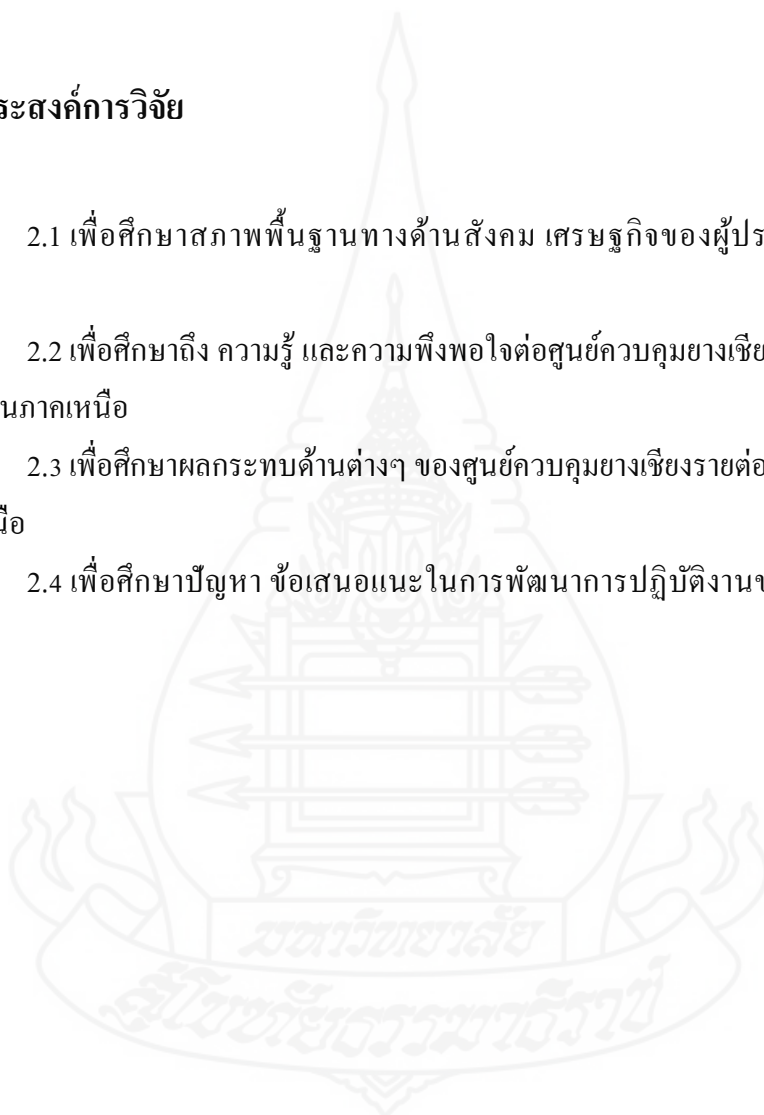
2. วัตถุประสงค์การวิจัย

2.1 เพื่อศึกษาสภาพพื้นฐานทางด้านสังคม เศรษฐกิจของผู้ประกอบการธุรกิจยางในภาคเหนือ

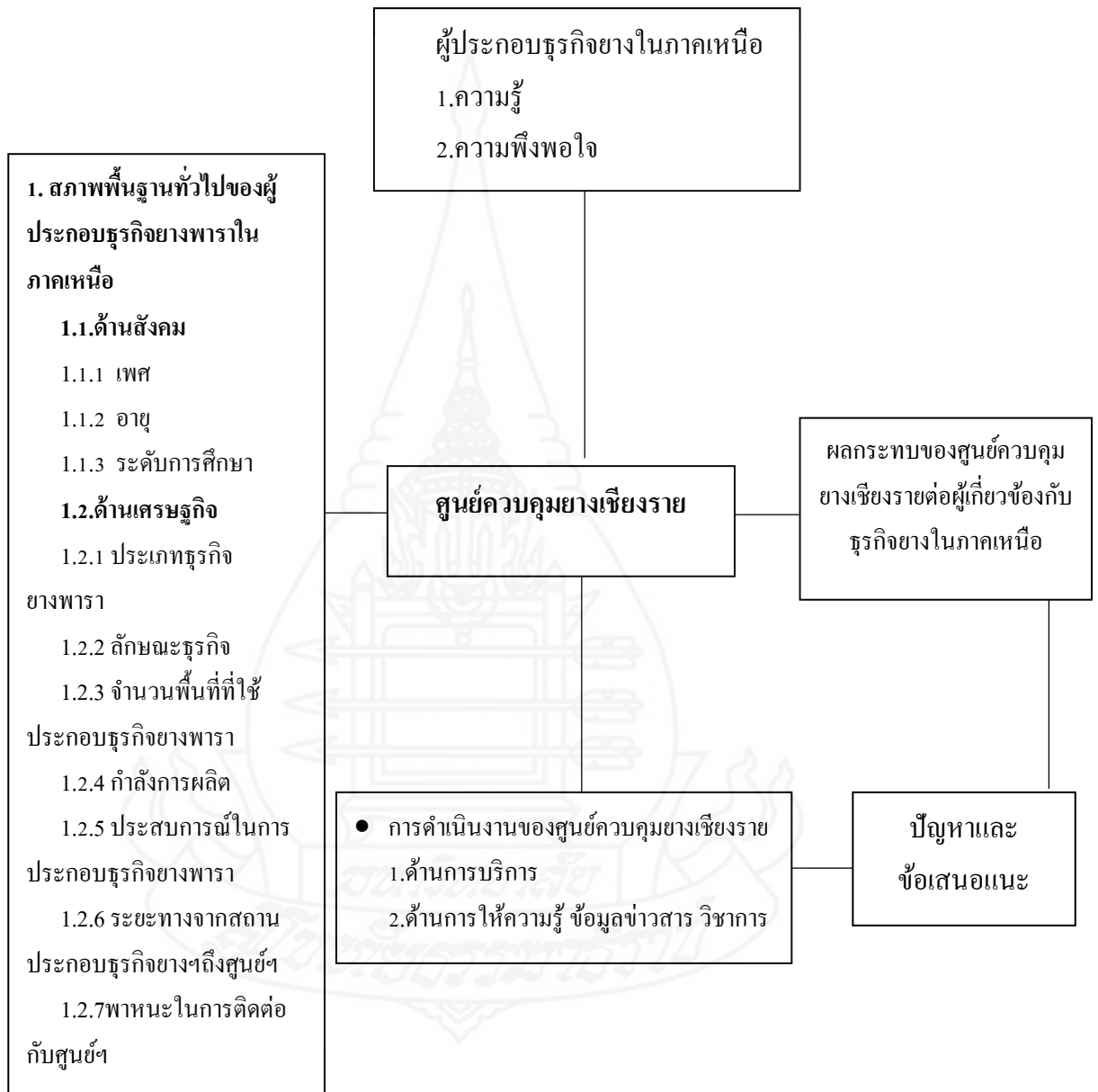
2.2 เพื่อศึกษาถึง ความรู้ และความพึงพอใจต่อศูนย์ควบคุมยางเชียงรายของผู้ประกอบการธุรกิจยางในภาคเหนือ

2.3 เพื่อศึกษาผลกระทบด้านต่างๆ ของศูนย์ควบคุมยางเชียงรายต่อผู้ประกอบการธุรกิจยางในภาคเหนือ

2.4 เพื่อศึกษาปัญหา ข้อเสนอแนะในการพัฒนาการปฏิบัติงานของศูนย์ควบคุมยางเชียงราย

3. กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

3. ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “การดำเนินงานและผลกระทบของศูนย์ควบคุมยางเชิงรายต่อผู้ประกอบการธุรกิจยางพาราในภาคเหนือ” มีขอบเขตการศึกษา ดังนี้

3.1 ขอบเขตเชิงเนื้อหา ในการวิจัยครั้งนี้ มุ่งศึกษาถึงสภาพพื้นฐานทางด้านสังคม เศรษฐกิจของผู้ประกอบการธุรกิจยางพาราในภาคเหนือ ความรู้ และความพึงพอใจของศูนย์ควบคุมยางเชิงรายต่อผู้ประกอบการธุรกิจยางพาราในภาคเหนือ การดำเนินงาน ของศูนย์ควบคุมยางเชิงราย ผลกระทบด้านเศรษฐกิจ สังคมและข้อเสนอแนะในการทำงานของศูนย์ควบคุมยางเชิงราย

3.2 ขอบเขตด้านพื้นที่ ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้ประกอบการธุรกิจยางพาราในภาคเหนือที่ได้รับบริการจากศูนย์ควบคุมยางเชิงราย ปีงบประมาณ 2559 (เดือนตุลาคม 2558-กันยายน 2559) ทั้งหมด จำนวน 57 ราย โดยเก็บจากจำนวนประชากรทั้งหมด ประกอบด้วยผู้ประกอบการที่จดทะเบียนในลักษณะบุคคลธรรมดาและจดทะเบียนในลักษณะนิติบุคคลและ เจ้าหน้าที่ศูนย์ควบคุมยางเชิงราย จำนวน 8 ราย โดยเก็บจากจำนวนเจ้าหน้าที่ทั้งหมดที่มีหน้าที่รับผิดชอบในศูนย์ควบคุมยางเชิงราย ประกอบด้วยเจ้าหน้าที่ฝ่ายบริหารงานทั่วไปและเจ้าหน้าที่ฝ่ายพระราชบัญญัติควบคุมยาง พ.ศ.2542

3.3 ขอบเขตเชิงเวลา ในการวิจัยครั้งนี้ ดำเนินการจัดเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้ประกอบการที่ได้รับบริการจากศูนย์ควบคุมยางเชิงราย ในช่วงระหว่างเดือน ธันวาคม 2559-มกราคม 2560

4. นิยามศัพท์เฉพาะ

4.1 ความรู้ หมายถึง การเรียนรู้ที่เน้นถึงการจำและการระลึกได้ถึงความคิด วัตถุ และปรากฏการณ์ต่าง ๆ ซึ่งเป็นความจำที่เริ่มจากสิ่งง่าย ๆ ที่เป็นอิสระแก่กัน ไปจนถึงความจำในสิ่งที่ยู่ยากซับซ้อนและมีความสัมพันธ์ระหว่างกัน จากการวิจัยนี้หมายถึง ความรู้ในเรื่องพระราชบัญญัติควบคุมยาง พ.ศ 2542

4.2 ความเข้าใจ หมายถึง ความสามารถทางสติปัญญาในการขยายความรู้ ความจำ ให้กว้างออกไปจากเดิมอย่างสมเหตุสมผล การแสดงพฤติกรรมเมื่อเผชิญกับสื่อความหมาย และความสามารถในการแปลความหมาย การสรุปหรือการขยายความสิ่งใดสิ่งหนึ่ง จากการวิจัยนี้หมายถึง ความเข้าใจในเรื่องพระราชบัญญัติควบคุมยาง พ.ศ 2542

4.3 การให้บริการ หมายถึง ความร่วมมือของผู้ให้บริการต่อผู้ประกอบการในภาคเหนือ มีการให้ข้อมูล คำแนะนำ ความสะดวก

4.4 ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกหรือความนิยมชมชอบของผู้ประกอบการในภาคเหนือ ที่มีต่อการให้บริการของศูนย์ควบคุมยางเชียงราย โดยวัดจากแบบสัมภาษณ์ ความพึงพอใจที่ผู้วิจัยที่ได้สร้างขึ้น

4.5 ผู้ประกอบการยางพาราในภาคเหนือ หมายถึง ผู้ที่มาจากทะเบียนเป็นผู้ประกอบการยางพารา ทั้งในประเภทบุคคลธรรมดาและประเภทนิติบุคคล รวมไปถึงบริษัทรับซื้อและโรงงานรวบรวมยางพารา ผู้มาขอใบอนุญาตขยายพันธุ์ยางในภาคเหนือ ผู้มาขอใบอนุญาตค้ายาง ผู้มาขอใบอนุญาตตั้ง โรงทำยาง ผู้มาขอใบอนุญาตส่งออกยาง ไปนอกราชอาณาจักร และผู้มาขอใบอนุญาตไปผ่านด่านศุลกากรส่งยางออกนอกราชอาณาจักร

4.6 ประเภทธุรกิจยางพารา ได้แก่ แปลงขยายพันธุ์ยางเพื่อการค้า ผู้ค้ายาง โรงงาน ผู้ส่งออกยาง

4.7 ศูนย์ควบคุมยางเชียงราย หมายถึง หน่วยงานราชการ ในสังกัดกองการยาง กรมวิชาการเกษตรกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ที่มีหน้าที่ให้บริการตามพระราชบัญญัติควบคุมยาง พ.ศ. 2542

4.8 ผลกระทบ หมายถึง ผลสืบเนื่องจากการมีและการให้บริการของศูนย์ควบคุมยางเชียงรายต่อผู้ประกอบการยางพาราในภาคเหนือในเรื่องพระราชบัญญัติควบคุมยาง พ.ศ. 2542

4.9 การดำเนินงานของศูนย์ควบคุมยางเชียงราย หมายถึง การดำเนินงานตามพระราชบัญญัติควบคุมยาง พ.ศ. 2542 เพื่อควบคุมและกำกับการผลิตการค้า การส่งออกและนำเข้ายางพาราตามกฎหมายว่าด้วยการ ควบคุมยาง รวมไปถึงการให้บริการด้านความรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติควบคุมยาง พ.ศ.2542 และการให้ความรู้ด้านวิชาการด้านยางพารา แก่ผู้ประกอบการยางพารา เจ้าหน้าที่ เกษตรกร ภาคเอกชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับยางพาราเพื่อสนับสนุนการปฏิบัติงานควบคุมยางตามพระราชบัญญัติควบคุมยาง พ.ศ. 2542

5. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

5.1 นำผลการวิจัยและข้อเสนอแนะเป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาการดำเนินงานของศูนย์ควบคุมยางเชียงราย

5.2 ได้เผยแพร่ผลงานข้อมูลผลงานวิจัยในวารสารวิชาการ ของกรมวิชาการเกษตร โดยหน่วยงานที่นำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ ได้แก่ กองการยาง กรมวิชาการเกษตร สถาบันวิจัยยาง การยางแห่งประเทศไทย และกรมส่งเสริมการเกษตร

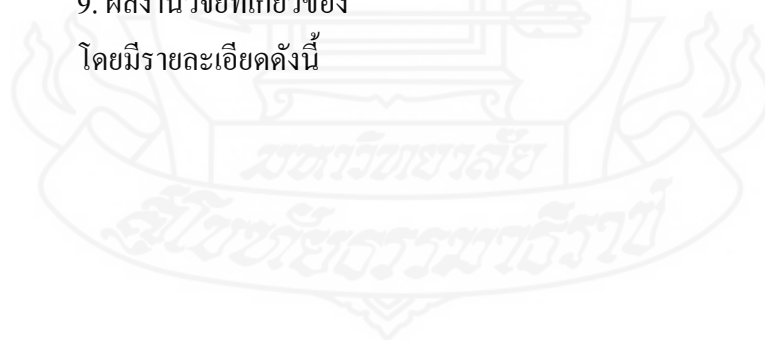
บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาทบทวนวรรณกรรมและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเรื่อง การดำเนินงานและผลกระทบของศูนย์ควบคุมยางเชิงรายต่อผู้ประกอบการธุรกิจยางพาราในภาคเหนือ เพื่อนำมาใช้สำหรับการกำหนดกรอบแนวคิด หลักการ ทฤษฎี ตัวแปรของการศึกษา รวมทั้งการกำหนดประเด็นคำถามในการสร้างเครื่องมือการรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิเคราะห์และอภิปรายผลการศึกษา ประกอบด้วยสาระสำคัญ 9 ส่วน ดังนี้

1. ธุรกิจยางพาราในภาคเหนือ
2. กฎหมายที่เกี่ยวข้อง
3. แนวคิดเกี่ยวกับการดำเนินงาน
4. แนวคิดเกี่ยวกับบทบาท
5. แนวคิดเกี่ยวกับความรู้
6. แนวคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจ
7. แนวคิดเกี่ยวกับผลกระทบ
8. แนวคิดเกี่ยวกับความคิดเห็น
9. ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. ธุรกิจยางพาราในภาคเหนือ

กรมวิชาการเกษตร (2558,น.1) กองการยาง นับเป็นอีกหน่วยงานหนึ่งที่ตั้งขึ้นภายใต้พระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทยโดยปัจจุบันได้เร่งปรับโครงสร้างและเตรียมความพร้อมเพื่อขับเคลื่อนการดำเนินงานควบคุมและกำกับการผลิตการค้าการส่งออกและนำเข้ายางพาราตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมยางทั้งยังทำหน้าที่ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับยางเพื่อสนับสนุนการปฏิบัติงานควบคุมยางตามพระราชบัญญัติควบคุมยาง พ.ศ. 2542

สถาบันวิจัยยาง (2557,น.1) ภาคเหนือประกอบด้วย 17 จังหวัด มีพื้นที่ 106 ล้านไร่ โดยเป็นพื้นที่ทำการเกษตรประมาณ 29.2 ล้านไร่ ในปี 2556 เกษตรกรในภาคเหนือมีการปลูกยางพาราจำนวนรวม 1,229,615 ไร่ โดยเป็นพื้นที่กรีดยางเกี่ยวผลผลิตได้ 472,526 ไร่ ได้ผลผลิตรวม 63,730,000 กิโลกรัม และมีผลผลิตต่อพื้นที่เฉลี่ย 200 กิโลกรัมต่อไร่ต่อปี

สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางจังหวัดเชียงราย (2557,น.1) แสดงตัวเลขการนำเข้า และส่งออกในปี พ.ศ. 2556 เป็นมูลค่า 35,977.62 ล้านบาท (มูลค่าการส่งออกเป็นจำนวน 34,313.37 ล้านบาท และ 4,073.62 ล้านบาทเป็นมูลค่าการนำเข้า โดยลูกค้าหลักคือ สาธารณรัฐประชาชนจีน, สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาร์, และ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ซึ่งทำการขนส่งสินค้าโดยรถบรรทุก และ เรือขนส่งสินค้า ผลิตภัณฑ์ยางพาราที่ส่งออกทางเรือขนส่งสินค้าโดยผ่านทางท่าเรือเชียงแสนแห่งที่ 2 ซึ่งมีผลิตภัณฑ์ยางพาราหลักคือแผ่นรมควันยาง (RSS3)

สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร (2558,น.122) พบว่า ในปี 2557 มีพื้นที่กรีดยางเพื่อเกี่ยวเกี่ยวผลผลิตในภาคเหนือ รวมทั้งสิ้น 590,601 ไร่ มีผลผลิตรวมต่อปีทั้งสิ้น 109,623 ตัน มีผลผลิตต่อพื้นที่เฉลี่ย 186 กิโลกรัมต่อไร่ต่อปี

สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร (2559,น.1) พบว่า ในปี 2559 ภาคเหนือ 17 จังหวัด มีพื้นที่ปลูกยางจำนวน 789,762 ไร่ ผลผลิตรวม 117,064 ตัน จากพื้นที่ปลูกทั่วประเทศ 19,613,559 ไร่ และผลผลิตรวมทั้งประเทศ 4,699,699 ตัน ในภาคเหนือจังหวัดที่มีพื้นที่ปลูกมากที่สุด 5 อันดับแรก ได้แก่ เชียงราย 272,469 ไร่ พิชณุโลก 110,502 ไร่ น่าน 88,202 ไร่ พะเยา 80,579 ไร่ และเพชรบูรณ์ 70,767 ไร่ ซึ่งที่ผ่านมามีจำหน่ายผลผลิตในรูปแบบ น้ำยางสดและยางก้อนถ้วย

จากความสำคัญของความรู้ดังกล่าว สรุปได้ว่า บริบทการปลูกยางพาราและธุรกิจยางภาคเหนือปัจจุบัน มีการปลูกยางพาราในภาคเหนือจำนวนถึง 1,229,615 ไร่ มีพื้นที่กรีดยาง 590,601 ไร่ มีผลผลิตรวมต่อปีทั้งสิ้น 109,623 ตัน มีผลผลิตต่อพื้นที่เฉลี่ย 186 กิโลกรัมต่อไร่ต่อปี และมีผู้ประกอบการธุรกิจยางพาราเป็นจำนวนมาก เนื่องจากปัจจัยที่มีผลต่อศักยภาพของการส่งออกยางพาราทางภาคเหนือมากที่สุด คือ ด้านโอกาส รองลงมาคือ ด้านอุปสงค์บทบาทของภาครัฐ ส่วน

โครงสร้างด้านผลิตและการตลาดยางพาราของภาคเหนือเป็นตลาดแข่งขันไม่สมบูรณ์ ผู้ซื้อมีโอกาสอิทธิพลต่อการกำหนดราคายาง เกษตรกรขาดอำนาจในการต่อรอง แต่เนื่องจากการขยายตัวของพื้นที่ปลูกยาง ทำให้ภารกิจด้านกฎหมายตามพระราชบัญญัติควบคุมยาง พ.ศ. 2542 มีความสำคัญในพื้นที่เพิ่มมากขึ้นเพิ่มแก้ปัญหาความเลื่อมล้ำนี้

2. กฎหมายที่เกี่ยวข้อง

สำหรับกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของศูนย์ควบคุมยางเชียงราย มี 2 ฉบับ ได้แก่ กฎหมายที่เกี่ยวข้องโดยตรง คือ พระราชบัญญัติควบคุมยางปีพ.ศ.2542 เนื่องจากศูนย์ควบคุมยางเชียงราย เป็นหน่วยงานที่บังคับใช้กฎหมายฉบับนี้ เจ้าหน้าที่ของศูนย์ฯเป็นเจ้าพนักงานตามหมวด 4 ของกฎหมาย และกฎหมายที่เกี่ยวข้องโดยอ้อม คือ พระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทย ปีพ.ศ.2558 ที่เกี่ยวกับการพัฒนายางองค์รวมของประเทศ

2.1 กฎหมาย “พระราชบัญญัติควบคุมยาง พ.ศ. 2542”

เหตุผลของการประกาศใช้พระราชบัญญัติควบคุมยางปีพ.ศ.2542 คือ พระราชบัญญัติควบคุมยางปี พ.ศ. 2481 ที่ใช้บังคับเดิม ได้ใช้บังคับมานานแล้ว บทบัญญัติต่างๆที่ใช้อยู่ไม่เหมาะสมกับสภาพและความต้องการในด้านการผลิต การค้า การส่งออก การนำเข้า จัดชั้นยางและการคัด การบรรจุหีบห่อยาง และการควบคุมมาตรฐาน ทั้งนี้ก็เพื่อการปฏิบัติให้เป็นไปตามข้อผูกพันซึ่งประเทศไทยอยู่ในฐานะสมาชิกขององค์การยางธรรมชาติระหว่างประเทศ ข้อผูกพันตามสนธิสัญญารักษาสถียรภาพของราคายางธรรมชาติ โครงการจัดตั้งตลาดร่วมของยางธรรมชาติของสมาคมประเทศผู้ผลิตยางธรรมชาติ โครงการควบคุมและร่วมมือเรื่องการค้ายางและมาตรฐานขององค์การยางธรรมชาติระหว่างประเทศ และสนธิสัญญาว่าด้วยความร่วมมือเรื่องยางธรรมชาติระหว่างประเทศแห่งสหประชาชาติ สมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการควบคุมยางเสียใหม่ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ จึงกลายมาเป็นพระราชบัญญัติควบคุมยาง พ.ศ. 2542 พระราชบัญญัติควบคุมยางปีพ.ศ.2542ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของศูนย์ควบคุมยางเชียงราย ดังต่อไปนี้

หมวด 2

การขออนุญาตและการออกใบอนุญาต

มาตรา 19 ผู้นำเข้า ผู้ส่งออกซึ่งต้นยาง ดอกเมล็ด หรือตาของต้นยาง หรือส่วนใดส่วนหนึ่งของต้นยางที่อาจใช้เพาะพันธุ์ได้ต้องนำเข้า ส่งออกทางด่านศุลกากรที่ระบุไว้ในใบอนุญาต

มาตรา 20 เมื่อมีประกาศของรัฐมนตรีกำหนดเขตควบคุมการขนย้ายยางตามมาตรา 6(7) ในท้องที่หนึ่งท้องที่ใดแล้วผู้ใดจะขนย้ายยางเข้าในด่าน หรือออกจากเขตดังกล่าวต้องไม่จำเป็นต้องได้รับใบอนุญาตจากผู้อนุญาต

มาตรา 21 ผู้ใดจะขยายพันธุ์ต้นยางเพื่อการค้าต้องได้รับใบอนุญาตจากผู้อนุญาต และผู้รับใบอนุญาตต้นขยายพันธุ์ต้นยางจากต้นยางพันธุ์ดี

มาตรา 22 ผู้ใดจะค้ายาง ต้องได้รับใบอนุญาตจากผู้อนุญาต

มาตรา 23 ผู้ค้ายางจะต้องทำบัญชีการซื้อยาง บัญชีการจำหน่ายยางและปริมาณยางคงเหลือของทุกๆเดือนและจัดส่งบัญชีดังกล่าวต่อเจ้าหน้าที่ภายในวันที่หนึ่งของเดือนถัดไป

มาตรา 24 ในการค้ายางแต่ละครั้ง ผู้ซื้อยาง ผู้ขายยาง ต้องตรวจใบอนุญาตค้ายาง จดเลขที่ใบอนุญาตค้ายางของแต่ละฝ่าย และจดปริมาณยางที่ซื้อขายเพื่อเป็นหลักฐานในการทำบัญชีตามมาตรา 23

มาตรา 25 ผู้ใดจะตั้งโรงทำยาง ต้องได้รับใบอนุญาตจากผู้อนุญาต

มาตรา 26 ผู้ใดจะนำยางเข้ามาในหรือส่งยางออกไปนอกราชอาณาจักรต้องได้รับใบอนุญาตเป็นผู้นำยางเข้าหรือผู้ส่งยางออกจากผู้อนุญาต เว้นแต่เป็นการนำยางเข้ามาในหรือส่งยางออกไปนอกราชอาณาจักรเพื่อเป็นตัวอย่างและมีน้ำหนักไม่เกินห้ากิโลกรัม

มาตรา 27 ในการนำยางเข้ามาในหรือส่งยางออกไปนอกราชอาณาจักร ผู้ส่งยางออกจะต้องได้รับใบผ่านด่านศุลกากรจากพนักงานเจ้าหน้าที่และจะต้องนำยางเข้าหรือส่งยางออกทางด่านศุลกากรในที่ได้ก็ได้ที่วราชอาณาจักร

มาตรา 29 ผู้ใดจะจัดให้มีการวิเคราะห์หรือการทดสอบคุณภาพยางต้องได้รับใบอนุญาตจากผู้อนุญาตและผู้รับใบอนุญาตต้องใช้เครื่องมือเครื่องใช้สำหรับการวิเคราะห์ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

หมวด 3

หน้าที่ของผู้รับใบอนุญาต

มาตรา 35 ในกรณีที่ใบอนุญาตตามมาตรา 21 มาตรา 22 มาตรา 25 มาตรา 26 และมาตรา 29 สูญหายหรือถูกทำลายในสาระสำคัญให้ผู้รับใบอนุญาตแจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่และยื่นคำขอรับใบ

แทนใบอนุญาตภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับทราบถึงการสูญหายหรือถูกทำลายดังกล่าวการ
ขอรับใบแทนใบอนุญาตและการออกใบแทนใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการและ
เงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

หมวด 4

พนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา 41 ในการปฏิบัติหน้าที่ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจดังนี้

(1) เข้าไปในสวนยางหรือแปลงเพาะพันธุ์ต้นยางในระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและ พระ
อาทิตย์ตกเพื่อตรวจสอบเนื้อที่สวนยาง จำนวนต้นยาง พันธุ์ต้นยาง วิธีการทำสวนยาง และเข้าไปใน
ร้านค้ายาง สถานที่เก็บยาง โรงทำยาง โรงงานผลิตภัณฑ์ยาง สถานที่ที่ใช้ในการวิเคราะห์ และการ
ตรวจสอบคุณภาพยางในระหว่างเวลาทำการเพื่อตรวจสอบใบอนุญาต ปริมาณและคุณภาพ ของยาง
เครื่องมือเครื่องใช้ และวิธีการในการผลิตยาง การวิเคราะห์และการตรวจสอบคุณภาพยาง จำนวน
และประวัติของลูกจ้างของผู้รับใบอนุญาต ตลอดจนเอกสารหลักฐานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อ ให้การ
เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

(2) นำต้นยางหรือส่วนใดส่วนหนึ่งของต้นยางหรือยางในปริมาณพอสมควรไปเป็น
ตัวอย่างเพื่อการตรวจสอบหรือวิเคราะห์

(3) เข้าไปในสถานที่หรือยานพาหนะใด ๆ ในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการกระทำ
ความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ สามารถอายัดสิ่งที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดได้

(4) ในกรณีมีความจำเป็นที่จะก่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้ทำสวนยางหรือธุรกิจการยาง
ให้มีหนังสือสอบถาม,เรียกผู้ทำสวนยาง,ผู้รับใบอนุญาต,ตัวแทนหรือลูกจ้าง ของบุคคลดังกล่าวมา
ให้ถ้อยคำหรือคำชี้แจงเกี่ยวกับการทำสวนยางหรือกิจการที่ได้รับอนุญาต หรือให้ส่งเอกสาร
หลักฐานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อตรวจสอบ

หมวด 5

บทกำหนดโทษ

มาตรา 48 ผู้ค้ายางและผู้นำยางเข้าหรือผู้ส่งยางออกผู้ใด ไม่ปฏิบัติตามมาตรา 10 ต้องระวาง
โทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท

มาตรา 50 ผู้ใด ไม่ปฏิบัติตามมาตรา 21 มาตรา 22 หรือมาตรา 29 วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษ
ปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

มาตรา 51 ผู้ค้ายางผู้ใด ไม่ปฏิบัติตามมาตรา 23 หรือมาตรา 24 ต้องระวางโทษ ปรับไม่เกิน
ห้าพันบาท

มาตรา 52 ผู้ได้นำยางเข้ามาในหรือส่งยางออกไปนอกราชอาณาจักรโดยไม่ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้นำยางเข้าหรือผู้ส่งยางออกตามมาตรา 26 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปีหรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

1.2 กฎหมาย “พระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2558”

พระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2558 โดยได้ยุบรวม 3 หน่วยงาน คือ สถาบันวิจัยยาง กรมวิชาการเกษตร สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง และ องค์การสวนยาง เข้าด้วยกัน มีภารกิจในการบริหารจัดการยางในประเทศไทยแบบครบวงจรให้มีประสิทธิภาพและความคล่องตัว ทำให้ด้านการใช้กฎหมายควบคุมยาง ซึ่งเดิมเป็นงานสถาบันวิจัยยางที่ถูกยุบไป แต่ พระราชบัญญัติควบคุมยาง พ.ศ. 2542 ยังอยู่ในความรับผิดชอบของหน่วยงานราชการเดิม คือ กรมวิชาการเกษตร ดังนั้นเมื่อเดือนมิถุนายน พ.ศ. 2558 กรมวิชาการเกษตร จึงได้มีจัดตั้งหน่วยงานราชการใหม่ขึ้น คือ กองการยางขึ้น และมีศูนย์ควบคุมยางเป็นหน่วยงานได้สังกัด ซึ่งศูนย์ควบคุมยางเชิงราย เป็นหนึ่งในหน่วยงานย่อยที่ให้บริการตามพระราชบัญญัติควบคุมยาง พ.ศ. 2542 ในภาคเหนือ

3. แนวคิดเกี่ยวกับการดำเนินงาน

อมรินทร์ เทวตา (2558, น.16-17) การดำเนินงานเป็นหลักสำคัญในการจัดหาสินค้าและบริการขององค์กร ฝ่ายการดำเนินงานทำหน้าที่ในการตัดสินใจที่เกี่ยวข้องกับฝ่ายการดำเนินงาน และเชื่อมโยงการดำเนินงานกับฝ่ายอื่นๆ โดยรวมถึงทำหน้าที่ วางแผนและควบคุมระบบการผลิต และประสานงานกับฝ่ายต่างๆในองค์กร และภายนอกองค์กรประเด็นสำคัญในด้านการดำเนินงาน ได้แก่ การตัดสินใจในการดำเนินงาน (Decisions) เป็นส่วนสำคัญของการจัดการดำเนินงานเนื่องจากผู้จัดการทุกคนมีหน้าที่ที่ต้องตัดสินใจ ประเด็นของการตัดสินใจจะเกี่ยวข้องกับความรับผิดชอบต่างๆของการดำเนินงาน ซึ่งสามารถแบ่งได้เป็น 4 ด้านหลัก (Four major decision responsibilities) คือ กระบวนการผลิต (process) คุณภาพของสินค้า (quality) กำลังในการผลิต (capability) และสินค้าคงคลัง (inventory) การตัดสินใจเหล่านี้เป็นกรอบของการแบ่งความรับผิดชอบของการจัดการดำเนินงาน ซึ่งจะได้กล่าวถึงในบทต่อไป และการตัดสินใจในความรับผิดชอบต่างๆของการดำเนินงานนี้ มีความเชื่อมโยงกับฝ่ายอื่นๆภายในองค์กร

จากความสำคัญของความรู้เรื่องการดำเนินงานดังกล่าว สรุปได้ว่า การดำเนินงาน เป็นหลักสำคัญในการให้บริการขององค์กร ฝ่ายโดยหลักเชื่อมโยงการดำเนินงานกับฝ่ายอื่นๆ โดยรวม

ถึงทำหน้าที่ วางแผนและควบคุมระบบการผลิต และประสานงานกับฝ่ายต่างๆในองค์กร และภายนอกองค์กร

4. แนวคิดเกี่ยวกับบทบาท

4.1 ความหมายของบทบาท

บทบาท ตรงกับคำในภาษาอังกฤษว่า Role เป็นเรื่องของพฤติกรรมและหน้าที่ ความรับผิดชอบ (function) เพื่อเป็นการแสดงให้เห็นว่าเมื่อบุคคลดำรงตำแหน่งใดก็ควรแสดงพฤติกรรมให้ตรงและเหมาะสมกับหน้าที่ ความรับผิดชอบนั้น มีนักการศึกษาได้ให้ความหมายของคำว่า “บทบาท” ไว้ดังต่อไปนี้

ณัฐพร ชินบุตร (2547,น.46) กล่าวว่า บทบาท หมายถึง การกระทำหรือพฤติกรรมของบุคคลที่แสดงออกมาตามตำแหน่งหน้าที่ทางสังคม ที่ตนดำรงอยู่ในขณะนั้น ซึ่งจะต้องขึ้นอยู่กับสิทธิและหน้าที่ของตำแหน่ง และยังคงเป็นไปตามความคาดหวังของตนเอง และผู้อื่นที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กันด้วย

พจนานุกรมราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 (2546,น.602) ให้ความหมายของคำว่า บทบาทไว้ว่า บทบาท (role) หมายความว่า การทำหน้าที่ที่กำหนดไว้ เช่น บทบาทของพ่อแม่ บทบาทของครู เป็นต้น

นิตย์ ประจงแต่ง (2548,น.5,23) กล่าวว่า บทบาท หมายถึง ลักษณะของพฤติกรรมที่แสดงออกตามตำแหน่งที่บุคคลนั้นได้รับการแสดงออกนั้นย่อมผูกพัน กับความคิดของผู้ดำรงตำแหน่งเอง และตามความคาดหวังของผู้อื่นที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับตำแหน่งนั้น

ปรีชา สุวัจนบุตร (2547,น.22) กล่าวว่า บทบาท หมายถึง การที่บุคคลแสดงพฤติกรรมออกมาตามสถานภาพ หรือตำแหน่ง หรือสิทธิหน้าที่หรือบรรทัดฐานทางสังคม ที่มีความคาดหวังต่อการกระทำของบุคคลกลุ่มคน และสังคม เพื่อให้เกิดการปฏิสัมพันธ์ระหว่างกันในสังคมนั้น

พระมหาพนมนคร มีราคา (2549,น.26) กล่าวว่า บทบาท หมายถึง การปฏิบัติหน้าที่ตามสถานภาพที่เป็นมาโดยธรรมชาติ หรือตามสถานภาพที่ถูกกำหนดหรือถูกคาดหวังจากสังคม อันเป็นปฏิสัมพันธ์ระหว่างกัน ของสมาชิกในสังคม

สำเร้ง กล้าหาญ (2549,น.13) กล่าวว่า บทบาท หมายถึง แนวทางของการแสดงออกหรือปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ที่กำหนดไว้ในตำแหน่งทางสังคม ทางหน้าที่การงาน ตามสภาพแวดล้อมของแต่ละบุคคลที่เป็นอยู่ของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

บุญตา ไล่เลิศ (2550,น.12) กล่าวว่า บทบาท หมายถึง การปฏิบัติตามสิทธิและหน้าที่ของสถานภาพของตำแหน่งใดตำแหน่งหนึ่งที่บุคคลได้รับ ต้องมีบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบตามที่กำหนดไว้ตามบทบาทของตำแหน่งนั้นและคล้อยตามความมุ่งหวังของสังคม เช่น บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาก็หมายถึง พฤติกรรมที่แสดงออกของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน เกี่ยวข้องกับงานในหน้าที่ที่ปฏิบัติในสถานศึกษานั้น

สินธร คำเหมือน (2550,น.7) กล่าวว่า บทบาท หมายถึง ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและพฤติกรรมที่คาดหวัง หรือการแสดงออกทางพฤติกรรมที่เกิดจากการ มีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่น และได้แสดงออกตามบทบาท

Tomey (1992,p.146) กล่าวว่า บทบาท หมายถึง การกระทำหรือการแสดงพฤติกรรมของบุคคลที่เป็นไปตามความคาดหวังตามตำแหน่งในอาชีพหรือตำแหน่งที่สังคมกำหนดขึ้น ซึ่งโครงสร้างของบทบาทประกอบด้วย ลักษณะที่เฉพาะของแต่ละบุคคล การแสดงพฤติกรรมและตำแหน่งที่ครองอยู่

จักรรัช ธีระกุล (2542,น.45) กล่าวว่า บทบาท หมายถึง แบบแผนของพฤติกรรมที่สัมพันธ์กับตำแหน่งทางสังคม เช่น บทบาทสถานภาพที่เป็นควบคู่กับสถานภาพตามบทบาท อาทิ เช่น สถานภาพการเป็นอาจารย์

วันเพ็ญ พวงพันธ์บุตร (2542,น.61) กล่าวว่า บทบาท หมายถึง สถานะภาพของแต่ละบุคคลที่ต้องปฏิบัติตามตำแหน่ง หน้าที่

สนธยา พลศรี (2542,น.52) กล่าวว่า บทบาท หมายถึง สถานภาพ ตำแหน่งฐานะที่ดำรงอยู่ หรือ หน้าที่ของบุคคลที่เป็นกลไกอย่างหนึ่งอย่างใดของสังคมที่ทำให้คนอยู่ร่วมกันและสร้างความสัมพันธ์ต่อกันอย่างเป็นระบบระเบียบ

จากการที่ได้ศึกษา ค้นคว้าในเรื่องของความหมาย สรุปได้ว่า บทบาท คือ พฤติกรรมหรือการแสดงออกของบุคคลในกลุ่ม ซึ่งอยู่ในสถานภาพนั้นๆ และเป็นกลไกของสังคมที่ทำให้คนอยู่ร่วมกันและมีความสัมพันธ์ต่อกันในสังคม หรือเป็นการแสดงออกมาตามสถานภาพ อำนาจหน้าที่ และความรับผิดชอบเกี่ยวกับกิจการ งานที่ได้รับมอบหมายโดยตรง และงานพิเศษอื่น ๆ ที่สังคมกำหนดขึ้นและยอมรับ ควรจะต้อง กระทำเพื่อให้เกิดความเป็นระเบียบเรียบร้อยและบรรลุตามวัตถุประสงค์ นอกจากนี้ผู้วิจัยยังได้นำมาประยุกต์เป็นแนวทางในการวิจัย บทบาทและผลกระทบการจัดตั้งศูนย์ควบคุมยางเชิงรายต่อผู้ประกอบการยางพาราในภาคเหนือ ตามความมุ่งหมายและหลักการแห่งพระราชบัญญัติควบคุมยาง พ.ศ.2542

5. แนวคิดเกี่ยวกับความรู้

แนวคิดเกี่ยวกับความรู้ ประกอบด้วย ความหมายของความรู้ การวัดและประเมินความรู้ ความสำคัญของความรู้ในการทำงาน โดยมีนักวิชาการกล่าวไว้ดังนี้

5.1 ความหมายของความรู้

มาโนช เวชพันธ์ (2532,น.15-16) ได้กล่าวไว้ว่า ความรู้ ความหมายคือเป็นขั้นแรก ของพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับความสามารถในการจดจำ ซึ่งอาจจะโดยการนึกได้ การมองเห็น การ ได้ยินหรือได้ฟัง ความรู้นี้เป็นหนึ่งในขั้นตอนของการเรียนรู้ ซึ่งประกอบไปด้วยคำจำกัดความหรือ ความหมายข้อเท็จจริง ทฤษฎี กฎ โครงสร้าง วิธีการแก้ไขปัญหา และมาตรฐานเป็นต้น ซึ่งอาจกล่าว ได้ว่า ความรู้เป็นเรื่องของการจำอะไรได้ การระลึกได้ โดยไม่จำเป็นต้องใช้ความคิดที่ซับซ้อนหรือ ใช้ความสามารถของสมองมากนัก ด้วยเหตุนี้ การจำได้จึงถือว่าเป็น กระบวนการที่สำคัญในทาง จิตวิทยา และเป็นขั้นตอนที่นำไปสู่พฤติกรรมที่ก่อให้เกิดความเข้าใจ การนำความรู้ไปใช้ในการ วิเคราะห์ การสังเคราะห์ การประเมินผล ซึ่งเป็นขั้นตอนที่ได้ใช้ความคิดและความสามารถทาง สมองมากขึ้นเป็นลำดับ ส่วนความเข้าใจ (Comprehension) นั้นชี้ให้เห็นว่า เป็นขั้นตอนต่อมาจาก ความรู้ โดยเป็นขั้นตอนที่จะต้องใช้ความสามารถของสมองและทักษะในขั้นที่สูงขึ้น จนถึงระดับ ของการสื่อความหมาย ซึ่งอาจเป็นไปได้โดยการใช้ปากเปล่า ข้อเขียน ภาษา หรือการใช้สัญลักษณ์ โดยมักเกิดขึ้นหลังจากที่บุคคลได้รับข่าวสารต่าง ๆ แล้ว อาจจะโดยการฟัง การเห็น การได้ยิน หรือ เขียน แล้วแสดงออกมาในรูปของการใช้ทักษะหรือการแปลความหมายต่าง ๆ เช่น การบรรยาย ข่าวสารที่ได้ยินมาโดยคำพูดของตนเอง หรือการแปลความหมายจากภาษาหนึ่งไปเป็นอีกภาษาหนึ่ง โดยคงความหมายเดิมเอาไว้ หรืออาจเป็นการแสดงความคิดเห็นหรือให้ข้อสรุปหรือการคาดคะเนก็ได้

อักษร สวัสดิ์ (2542,น.26) ได้ให้คำอธิบาย ความรู้ เป็นพฤติกรรมขั้นต้นที่ผู้เรียนรู้ เพียงแต่เกิดความจำได้ โดยอาจจะเป็นการนึกได้หรือโดยการมองเห็น ได้ยิน จำได้ ความรู้ในขั้นนี้ ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับคำจำกัดความ ความหมาย ข้อเท็จจริง กฎเกณฑ์ โครงสร้างและวิธีแก้ไขปัญหา ส่วนความเข้าใจอาจแสดงออกมาในรูปของทักษะด้าน “การแปล” ซึ่งหมายถึง ความสามารถในการ เขียนบรรยายเกี่ยวกับข่าวสารนั้น ๆ โดยใช้คำพูดของตนเอง และ “การให้ความหมาย” ที่แสดง ออกมาในรูปของความคิดเห็นและข้อสรุป รวมถึงความสามารถในการ “คาดคะเน” หรือการ คาดหมายว่าจะเกิดอะไรขึ้น

อักษร สวัสดิ์ (2542,น.26-28) ได้ให้ความหมายของ ความรู้ หมายถึง เรื่องที่ เกี่ยวกับการระลึกถึงสิ่งเฉพาะ วิธีการและกระบวนการต่าง ๆ รวมถึงแบบกระสวนของโครงการ วัตถุประสงค์ในด้านความรู้ โดยเน้นในเรื่องของกระบวนการทางจิตวิทยาของความจำอันเป็น

กระบวนการที่เชื่อมโยงเกี่ยวกับการจัดระเบียบ โดยก่อนหน้านั้นในปี ค.ศ. 1965 บลูมและคณะ ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับการรับรู้หรือพุทธิพิสัย (cognitive domain) ของคน ว่าประกอบด้วยความรู้ตามระดับต่าง ๆ รวม 6 ระดับ ซึ่งอาจพิจารณาจากระดับความรู้ในขั้นต่ำไปสู่ระดับของความรู้ในระดับที่สูงขึ้นไป โดยบลูมและคณะ ได้แจกแจงรายละเอียดของแต่ละระดับไว้ดังนี้

ความรู้ หมายถึง การเรียนรู้ที่เน้นถึงการจำและการระลึกได้ถึงความคิด วัตถุ และปรากฏการณ์ต่าง ๆ ซึ่งเป็นความจำที่เริ่มจากสิ่งง่าย ๆ ที่เป็นอิสระแก่กัน ไปจนถึงความจำในสิ่งที่ยุ่งยากซับซ้อนและมีความสัมพันธ์ระหว่างกัน

ความเข้าใจหรือความคิดรวบยอด (Comprehension) เป็นความสามารถทางสติปัญญาในการขยายความรู้ ความจำ ให้กว้างออกไปจากเดิมอย่างสมเหตุสมผล การแสดงพฤติกรรมเมื่อเผชิญกับสื่อความหมาย และความสามารถในการแปลความหมาย การสรุปหรือการขยายความสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

การนำไปปรับใช้ (Application) เป็นความสามารถในการนำความรู้ (knowledge) ความเข้าใจหรือความคิดรวบยอด (comprehension) ในเรื่องใด ๆ ที่มีอยู่เดิม ไปแก้ไขปัญหาที่แปลกใหม่ของเรื่องนั้น โดยการใช้ความรู้ต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งวิธีการกับความคิดรวบยอดมาผสมผสานกับความสามารถในการแปลความหมาย การสรุปหรือการขยายความสิ่งนั้น

การวิเคราะห์ (Analysis) เป็นความสามารถและทักษะที่สูงกว่าความเข้าใจ และการนำไปปรับใช้ โดยมีลักษณะเป็นการแยกแยะสิ่งที่จะพิจารณาออกเป็นส่วนย่อย ที่มีความสัมพันธ์กัน รวมทั้งการสืบค้นความสัมพันธ์ของส่วนต่าง ๆ เพื่อดูว่าส่วนประกอบปลีกย่อยนั้นสามารถเข้ากันได้หรือไม่ อันจะช่วยให้เกิดความเข้าใจต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดอย่างแท้จริง

การสังเคราะห์ (Synthesis) เป็นความสามารถในการรวบรวมส่วนประกอบย่อย ๆ หรือส่วนใหญ่ ๆ เข้าด้วยกันเพื่อให้เป็นเรื่องราวอันหนึ่งอันเดียวกัน การสังเคราะห์จะมีลักษณะของการเป็นกระบวนการรวบรวมเนื้อหาสาระของเรื่องต่าง ๆ เข้าไว้ด้วยกัน เพื่อสร้างรูปแบบหรือโครงสร้างที่ยังไม่ชัดเจนขึ้นมาก่อน อันเป็นกระบวนการที่ต้องอาศัยความคิดสร้างสรรค์ภายในขอบเขตของสิ่งที่กำหนดให้

การประเมินผล (Evaluation) เป็นความสามารถในการตัดสินใจเกี่ยวกับความคิด ค่านิยม ผลงาน คำตอบ วิธีการและเนื้อหาสาระเพื่อวัตถุประสงค์บางอย่าง โดยมีการกำหนดเกณฑ์ (criteria) เป็นฐานในการพิจารณาตัดสินใจ การประเมินผล จัดได้ว่าเป็นขั้นตอนที่สูงสุดของพุทธิลักษณะ (characteristics of cognitive domain) ที่ต้องใช้ความรู้ความเข้าใจ การนำไปปรับใช้ การวิเคราะห์และการสังเคราะห์เข้ามาพิจารณาประกอบกันเพื่อทำการประเมินผลสิ่งหนึ่งสิ่งใด

กิริติ ยศยิ่งยง (2549,น.3) ความรู้ หมายถึง การใช้สัญชาตญาณ ประสบการณ์ ความชำนาญ คุณค่า และสารสนเทศ เพื่อกำหนดกรอบการทำงานเพื่อให้ได้ประสบการณ์และสารสนเทศใหม่ โดยมีวิธีแตกต่างกันไปแต่ละบุคคล ความรู้ไม่ได้อยู่เพียงในเอกสาร แต่อยู่ในประสบการณ์การทำงานประจำ กระบวนการ วิธีการปฏิบัติ และความเชื่อในองค์กรนั้นๆ

ทิพวรรณ หล่อสุวรรณรัตน์ (2551,น.21-22) ได้สรุปว่า ความรู้ คือ สารสนเทศที่มีคุณค่า และมีการนำประสบการณ์ ความคิด วิจัยรณญาณ ค่านิยมและปัญญาของมนุษย์มาวิเคราะห์ เพื่อนำไปใช้ในการสนับสนุนการทำงานและใช้ในการแก้ปัญหา

บุญธรรม กิจปรีดาบริฐ (2535,น.7) ได้ให้ความหมายของความรู้ หมายถึง การจดจำเนื้อเรื่องต่างๆที่ปรากฏในเนื้อหาวิชา หรือวิชาที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาวิชานั้นๆ รวมถึงการระลึกถึงเรื่องราวต่างๆที่เคยมีประสบการณ์มาแล้ว

เกษม วัฒนชัย (2544,น.39-40) ได้ให้ความหมายของความรู้ หมายถึง การรวบรวมความคิด การจัดหมวดหมู่ หรือการประมวลเนื้อหาสาระที่สอดคล้องกัน โดยนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์และสอดคล้องกับระบบข้อมูล ข่าวสาร

พจนานุกรมราชบัณฑิตยสถานพ.ศ.2542 (2542,น.232) ได้ให้ความหมายของความรู้ หมายถึง สิ่งที่ได้จากการค้นคว้า ประสบการณ์ หรือการศึกษา รวมถึงทักษะและความสามารถเชิงปฏิบัติ ความเข้าใจและสารสนเทศที่ได้จากการได้ยิน ได้ฟัง การคิดหรือการปฏิบัติ

มาโนช เวชพันธ์ (2532,น.15-16) ได้ให้ความหมายของความรู้ว่า หมายถึง พฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับความสามารถในการจดจำ อาจจะโดยการนึก มองเห็น ได้ยิน หรือ ได้ฟัง หรืออาจหมายถึง ข้อเท็จจริง กฎ ทฤษฎี โครงสร้าง วิธีการแก้ไขปัญหา และมาตรฐาน เป็นต้น หรืออาจกล่าวได้ว่า ความรู้เป็นเรื่องของการจำ การระลึกได้ โดยไม่จำเป็นต้องใช้ความคิดที่ซับซ้อนหรือใช้สมองมากนัก

Smith (1977,p.531) ได้ให้ความหมายว่า ความรู้ หมายถึง กฎเกณฑ์ ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับข้อเท็จจริง และ โครงสร้างที่เกิดขึ้นจากการศึกษาหรือค้นคว้า หรือเป็นความรู้ที่เกี่ยวข้องกับสถานที่ สิ่งของ หรือบุคคล ซึ่งได้จากการสังเกต ประสบการณ์หรือจากรายงาน การรับรู้ข้อเท็จจริงเหล่านี้ต้องชัดเจน และต้องอาศัยเวลา

จากความหมายดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า ความรู้ หมายถึง ข้อมูลผ่านการวิเคราะห์ หรือประมวลมาจากประสบการณ์ จากการศึกษา ค้นคว้า การได้ยิน ได้ฟัง การคิด และการปฏิบัติ จนเกิดเป็นข้อมูลที่สามารถนำไปใช้ในการทำงานหรือแก้ไขปัญหาต่างๆ ได้ อาจอยู่ในรูปของเอกสาร ประสบการณ์การทำงานประจำ วิธีการปฏิบัติ ความเชื่อในองค์กรและกระบวนการทำงาน

ซึ่งในการทำงานต้องมีการศึกษา ให้ก้าวทันการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา ดังนั้นจึงต้องศึกษาและเรียนรู้ต่อเนื่องเพื่อจะได้ก้าวทันการเปลี่ยนแปลงใดๆ ที่มีผลต่อการทำงานและการดำรงชีวิต

5.2 การวัดและประเมินความรู้

วิจารณ์ พานิช (2549,น.187) ได้สรุปว่า การประเมินความรู้ควรทำหลายมิติ โดยเน้นที่คุณภาพของความรู้มากกว่าปริมาณ ซึ่งการประเมินความรู้สามารถทำได้โดยวิธีการง่ายๆ ไม่ซับซ้อนสิ้นเปลือง และวิธีที่เหมาะสมในการดำเนินงานโดยใช้แบบสอบถามง่ายๆ หรือประชุมแกนนำระดมความคิด ตอบคำถามหลักๆ

เอมอร์ อังสุรัตน์ (2556,น.191-192) กล่าวว่า การเก็บรวบรวมข้อมูลไม่ว่าจะด้านความรู้ หรือด้านการปฏิบัติตามองค์ความรู้ที่เป็นโจทย์วิจัย เพื่อใช้เนื้อหาสาระที่เป็นองค์ความรู้ด้านกรรมวิธี และวิธีการในการพัฒนาที่เป็น โจทย์ ตั้งแต่ขั้นเริ่มต้นจนถึงสิ้นสุด หรืออาจแยกเป็นประเด็นความรู้ออกจากประเด็นการปฏิบัติก็ได้ ซึ่งการวัดความรู้และด้านการปฏิบัติของเนื้อหาสาระสามารถแบ่งวัดเป็นรายข้อ หากตอบถูกต้อง ตามเนื้อหาสาระมาตรฐานที่สังเคราะห์ไว้แล้ว ให้ 1 คะแนน หากตอบผิด ให้ 0 คะแนน

จากความสำคัญของดังกล่าว สรุปได้ว่า การวัดและประเมินความรู้ หมายถึง การวิเคราะห์คุณภาพของความรู้ เช่นการวัดหรือการประเมิน ควรทำหลายมิติ เน้นที่คุณภาพของความรู้มากกว่าปริมาณ ทำได้โดยวิธีการง่ายๆ ไม่ซับซ้อนสิ้นเปลือง และวิธีที่เหมาะสมในการดำเนินงาน

5.3 ความสำคัญของความรู้ในการทำงาน

เมธาวุฒิ พิรพรวิฑูร (2551,น.12) สรุปว่า ความสำคัญของความรู้ต่อการทำงานอาจพิจารณาจากความจำเป็นเบื้องต้นที่บุคคลต้องมีเพื่อการทำงาน ความรู้มีความสำคัญต่อการทำงานมากน้อยเพียงใด ขึ้นอยู่กับความซับซ้อนของงาน ในปัจจุบัน มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ผู้คนต้องตั้งหน้าตั้งตาศึกษาเรียนรู้ให้ก้าวทันการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา ดังนั้นจึงต้องศึกษาและเรียนรู้ต่อเนื่องเพื่อจะได้ก้าวทันการเปลี่ยนแปลงใดๆ ที่มีผลต่อการทำงานและการดำรงชีวิต

ความรู้ความเข้าใจในงาน ความหมาย : มีความรู้ความเข้าใจในงานที่ปฏิบัติ รวมทั้งขั้นตอน วิธีการทำงานอย่างถ่องแท้ มีความชำนาญ และสามารถประยุกต์ใช้ความรู้ และทักษะต่างๆ ในการปฏิบัติงานให้เกิดผลสำเร็จได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ระดับที่ 1	- ไม่มีความเข้าใจในระบบ ขั้นตอน หรือมาตรฐาน การทำงานที่รับผิดชอบ - ไม่สามารถ อธิบายได้ถึงปัญหาหรือผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการทำงานที่ผิดพลาด - หลีกเลี่ยงการรับรู้ การเปลี่ยนแปลงระบบ หรือขั้นตอนการทำงานใหม่ๆ
------------	--

ระดับที่ 2	- มีความรู้ในระบบ ขั้นตอน หรือมาตรฐานการปฏิบัติงาน- แต่ต้องซักถามหัวหน้างาน หรือสมาชิกในทีมอยู่เสมอ- พยายามทำความเข้าใจในระบบหรือขั้นตอนการทำงานใหม่ๆ
ระดับที่ 3	- เข้าใจ และสามารถอธิบายได้ถึงกระบวนการ ระบบ ขั้นตอนหรือมาตรฐานการปฏิบัติงานที่รับผิดชอบ - ประยุกต์ใช้ความรู้ที่มีในการปฏิบัติงานให้สำเร็จ ได้ด้วยตนเอง
ระดับที่ 4	- มีความรู้ ความชำนาญในงานที่รับผิดชอบเป็นอย่างดี- สามารถนำความรู้ประสบการณ์ มาพัฒนาและปรับปรุงการทำงานได้
ระดับที่ 5	- สามารถถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์ที่มีให้กับเพื่อนร่วมงานได้ - ผลการปฏิบัติงานสูงกว่ามาตรฐาน - เข้าใจปัญหาและผลที่เกิดขึ้นในการทำงานของหน่วยงานที่มีผลต่อความสำเร็จขององค์กร

จากความสำคัญของความรู้ในการทำงาน ดังกล่าว สรุปได้ว่า ความรู้ หมายถึง การใช้สติปัญญา ปัญญาของมนุษย์ ประสบการณ์ ความชำนาญ คุณค่า วิจรรณญาณ และค่านิยม มาวิเคราะห์เพื่อ เพื่อกำหนดกรอบการทำงาน โดยมีวิธีแตกต่างกันไปแต่ละบุคคล ความรู้ไม่ได้อยู่เพียงในเอกสาร แต่อยู่ในประสบการณ์การทำงานประจำ กระบวนการ วิธีการปฏิบัติ และความเชื่อในองค์กรนั้นๆความคิด นำไปใช้ในการสนับสนุนการทำงานและใช้ในการแก้ปัญหา

6. แนวคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจ

6.1 ความหมายของความพึงพอใจ

ความพึงพอใจ (Satisfaction) หมายถึง สภาวะจิตที่ปราศจากความเครียด เป็นความรู้สึกของบุคคลในทางบวก ความชอบ ความสบายใจ ได้มีนักการศึกษาได้ให้ความหมายของคำว่า “ความพึงพอใจ” ไว้หลายความหมาย ดังนี้

ทวิพงษ์ หินคำ (2541,น.8) ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจว่าเป็นความชอบของบุคคลที่มีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด ซึ่งสามารถลดความตึงเครียดและตอบสนองความต้องการของบุคคลได้ทำให้เกิดความพึงพอใจต่อสิ่งนั้น

ธนิยา ปัญญาแก้ว (2541,น.12) ได้ให้ความหมายว่า สิ่งที่ทำให้เกิดความพึงพอใจที่เกี่ยวกับลักษณะของงาน ปัจจัยเหล่านี้นำไปสู่ความพอใจในงานที่ทำ ได้แก่ ความสำเร็จ การยกย่อง ลักษณะงาน ความรับผิดชอบ และความก้าวหน้า เมื่อปัจจัยเหล่านี้อยู่ต่ำกว่า จะทำให้เกิดความไม่พอใจงานที่ทำ ถ้าหากงานให้ความก้าวหน้า ความท้าทาย ความรับผิดชอบ ความสำเร็จและการยกย่องแก่ผู้ปฏิบัติงานแล้ว พวกเขาจะพอใจและมีแรงจูงใจในการทำงานเป็นอย่างมาก

วิทย์ เทียงบูรณธรรม (2541,น.754) ให้ความหมายของความพึงพอใจว่า หมายถึง ความพอใจ การทำให้พอใจ ความสนใจ ความสนใจ ความพอใจ ความตั้งใจ การชดเชย การได้บาปการแก้แค้นสิ่งที่ชดเชย

วิรุฬ พรรณเทวี (2542,น.11) ให้ความหมายไว้ว่า ความพึงพอใจเป็นความรู้สึกภายในจิตใจของมนุษย์ที่ไม่เหมือนกัน ซึ่งเป็นอยู่กับแต่ละบุคคลว่าจะคาดหวังกับสิ่งหนึ่ง สิ่งใดอย่างไร ถ้าคาดหวังหรือมีความตั้งใจมากและได้รับการตอบสนองด้วยดี จะมีความพึงพอใจมากแต่ในทางตรงกันข้ามอาจผิดหวังหรือไม่พึงพอใจเป็นอย่างยิ่ง เมื่อไม่ได้รับการตอบสนองตามที่คาดหวังไว้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสิ่งที่ตนตั้งใจไว้ว่าจะมีมากหรือน้อย

กาญจนา อรุณสุขรุจิ (2546,น.5) กล่าวว่า ความพึงพอใจของมนุษย์เป็นการแสดงออกทางพฤติกรรมที่เป็นนามธรรม ไม่สามารถมองเห็นเป็นรูปร่างได้ การที่เราจะทราบว่าบุคคลมีความพึงพอใจหรือไม่ สามารถสังเกตโดยการแสดงออกที่ค่อนข้างสลับซับซ้อนและต้องมีสิ่งเร้าที่ตรงต่อความต้องการของบุคคล จึงจะทำให้บุคคลเกิดความพึงพอใจ ดังนั้นสิ่งเร้าจึงเป็นแรงจูงใจของบุคคลนั้นให้เกิดความพึงพอใจในงานนั้น

วิชัย มะลิซ้อน (2538,น.10) กล่าวว่า ความพึงพอใจของบุคคลในการทำกิจกรรมต่างๆ เป็นความรู้สึกหรือเจตคติที่ดีของบุคคลที่มีต่อกิจกรรมนั้นๆ ซึ่งความรู้สึกที่เกิดขึ้น ได้รับการตอบสนองความต้องการทั้งทางร่างกายและจิตใจ ก่อให้เกิดความพึงพอใจ ส่วนจะพึงพอใจมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับความต้องการของบุคคลหรือองค์ประกอบที่เป็นสิ่งจูงใจนั้น

Vroom, W.H. (1964,p.99) ให้ความหมายความพึงพอใจในงานว่า หมายถึง ผลที่ได้จากบุคคลที่ได้เข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมที่ทำให้เกิดความพึงพอใจในงาน ส่วนทัศนคติทางลบเป็นการแสดงออกถึงความไม่พอใจกับงานหรือกิจกรรมนั้นๆ

Morse, Nanev C. อ้างถึงใน วัลยา บุตรดี (2533,น.3) ซึ่งอธิบายเพิ่มเติมว่า ความพึงพอใจหมายถึง สภาวะจิต ที่ปราศจากความเครียด หากเกิดความต้องการและได้รับการตอบสนอง สภาวะความเครียดก็จะน้อยลงทำให้เกิดความพึงพอใจขึ้น ในทางกลับกัน หากความต้องการนั้นไม่ได้รับการตอบสนองก็ก่อให้เกิดความเครียดและความไม่พอใจขึ้น

Davis Kaith (1967,p.61) ได้ให้ความเห็นว่า พฤติกรรมเกี่ยวกับความพึงพอใจของมนุษย์ คือ การพยายามที่จะขจัดความกระวนกระวาย หรือความตึงเครียดในดุลภายในร่างกาย เมื่อมนุษย์สามารถขจัดสิ่งต่างๆ ดังกล่าวได้ย่อมได้รับความพึงพอใจในสิ่งที่ตนต้องการ

Good Carter (1973,p.320) ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความพึงพอใจ คุณภาพ สภาพอันเป็นผลมาจากความสนใจ หรือ ทัศนคติในตัวบุคคลที่มีต่อสิ่งนั้นๆ

พิทักษ์ ตรีษิต (2538,น.24) ได้กล่าวว่าความพึงพอใจ เป็นความรู้สึกส่วนบุคคลที่มีต่อการประเมินค่าเรื่องใดเรื่องหนึ่งที่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติอย่างแยกกันไม่ออก

ไพฑูริย์ มณีวง (2550,น.10) ได้กล่าวว่าความพึงพอใจ เป็นความรู้สึก ทัศนคติของบุคคล หรือ อารมณ์อันเนื่องมาจากสิ่งเร้าและสิ่งจูงใจ ที่แสดงออกมาทางพฤติกรรมโดยเป็นองค์ประกอบในการทำกิจกรรมต่างๆของบุคคลนั้นๆ

ชาติรี ปินติ (2546,น.21) ได้กล่าวว่าความพึงพอใจ เป็นความรู้สึกของมนุษย์ที่เกิดจากการคาดหมายกับสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หากได้รับการตอบสนองด้วยดีจะมีความพึงพอใจมาก แต่ในทางตรงกันข้าม อาจผิดหวังหรือไม่พึงพอใจหากไม่ได้รับการตอบสนองตามที่คาดหวังไว้

ไชยรัตน์ ไทยเจียมอารีย์ (2544,น.27) ได้กล่าวว่าความพึงพอใจ เป็นความรู้สึกที่เป็นสุขทางจิตใจที่เกิดขึ้นกับแต่ละบุคคล ที่ได้จากการตอบสนองความต้องการและเป็นไปตามที่คาดหวังไว้

จากการตรวจเอกสารข้างต้นสรุปได้ว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกที่ดีหรือทัศนคติที่ดีของบุคคล ซึ่งมักเกิดจากการได้รับการตอบสนอง ตามที่ตนต้องการ ก็จะเกิดความรู้สึกที่ดีต่อสิ่งนั้น ตรงกันข้ามหากความต้องการของตนไม่ได้รับการตอบสนองความไม่พึงพอใจก็จะเกิดขึ้น

6.2 ความพึงพอใจในรูปแบบแรงจูงใจ

ขจรวิทย์ วัฒนวรรณ (2548,น.5) โดยรวบรวมเป็นแนวคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจในรูปแบบของแรงจูงใจไว้เป็น 4 กลุ่ม ดังนี้

1) ทฤษฎีการจูงใจของมาสโลว์ (Maslow's theory motivation) ทฤษฎีนี้แสดงให้เห็นถึงความต้องการในด้านต่าง ๆ กัน ของมนุษย์จากความต้องการขั้นพื้นฐาน จนถึงความต้องการทางสังคมและการยอมรับจากกลุ่ม รวมไปถึงการพัฒนาตนเองให้ก้าวหน้า

2) ทฤษฎีการจูงใจการบำรุงรักษาของ Herzbergm ทฤษฎีนี้เป็นทฤษฎีที่แสดงถึงปัจจัยการจูงใจในการเป็นตัวกระตุ้นให้ผู้ปฏิบัติงานเกิดความพึงพอใจ อาทิเช่น โอกาสความสำเร็จ การยอมรับ ความรับผิดชอบความเจริญก้าวหน้า รวมไปถึงปัจจัยการบำรุงรักษา

3) ทฤษฎีแรงจูงใจของ Mc Celland เป็นทฤษฎีที่แบ่งความต้องการของมนุษย์ เป็น 3 ประเภท คือความต้องการความสำเร็จ ความต้องการมีอำนาจ และความต้องการความสัมพันธ์ โดยบุคคลแต่ละคนจะมีความต้องการต่างกัน หากบุคคลใดมีความต้องการต่อความปรารถนาสูงก็จะทำให้ลุล่วงไปได้ด้วยดี

4) ทฤษฎีการคาดหวังของ Vroom ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับแรงจูงใจการทำงานของบุคคลโดยประเมินความเป็นไปได้ของผลที่เกิดขึ้นแล้ว เป็นทฤษฎีที่ดำเนินการปฏิบัติที่ตนคาดหวังไว้ การจูงใจขึ้นอยู่กับคาดหวังของมนุษย์ต่อผลที่เกิดขึ้น ทฤษฎีการคาดหวังของ Vroom นี้ ทำนายว่าบุคคลจะร่วมกิจกรรมที่เขาคาดหวังว่าจะได้รับรางวัลหรือสิ่งต่าง ๆ ที่เขาปรารถนา

ภณิดา ชัยปัญญา (2541,น.11) ได้กล่าวไว้ว่า การวัดความพึงพอใจนั้น สามารถทำได้หลายวิธีดังต่อไปนี้การใช้แบบสอบถาม ซึ่งผู้ออกแบบสอบถาม ต้องทราบความคิดเห็นเกี่ยวกับความสามารถในการกระทำในลักษณะกำหนดคำตอบให้เลือก และตอบคำถามอิสระ โดยคำถามดังกล่าว อาจถามความพอใจในด้านต่าง ๆ เพื่อให้ผู้ตอบทุกคนมาเป็นทิศทางเดียวกัน การสัมภาษณ์ เป็นวิธีการที่ผู้วิจัยจะต้องออกไปสอบถาม โดยการพูดคุย และมีการเตรียมแผนงานล่วงหน้า เพื่อให้ได้ข้อมูลที่เป็นจริงมากที่สุดการสังเกต เป็นวิธีวัดความพึงพอใจ โดยการสังเกตพฤติกรรมของบุคคลวิธีนี้ต้องสังเกตอย่างมีระเบียบแบบแผน เป็นวิธีการศึกษาที่เก่าแก่ และเป็นที่ยอมรับอย่างแพร่หลายจนถึงปัจจุบัน

จากความสำคัญของความรู้ดังกล่าว สรุปได้ว่า ความพึงพอใจในการทำงาน หมายถึงทัศนคติและความรู้สึกในทางที่ดีของตัวบุคคลต่องานที่ทำ ถ้าบุคคลใดมีความพึงพอใจมากก็จะทุ่มเท เสียสละร่างกาย แรงใจ และปัญญาให้แก่งานมาก แต่หากบุคคลใดมีความพึงพอใจน้อยก็จะทำงานเพียงแค่น้ำที่ โดยไม่ขึ้นอยู่กับส่วนประกอบที่เป็นสิ่งจูงใจในงานนั้นๆ

7. แนวคิดเกี่ยวกับผลกระทบ

7.1 ความหมายของผลกระทบ

ผลกระทบ (Impact) หมายถึง การแสวงหาความจริงถึงสาเหตุและผลของนโยบาย โดยใช้ระเบียบวิธีทางวิทยาศาสตร์ ได้มีนักการศึกษาได้ให้ความหมายของคำว่า “ผลกระทบ” ไว้ดังต่อไปนี้

บันลือ สุทธารมณ (2527,น.2 ผลกระทบ หมายถึง ผลที่ตามมาจากกลางาน หรือผลผลิตหรือผลประโยชน์ในระดับประถม (primary effects) ของแผน หรือโครงการผลกระทบอาจ

เป็นไปได้ทั้งทางบวกและทางลบ และอาจเกิดขึ้นกับกลุ่มเป้าหมาย และมีใช้กลุ่มเป้าหมายทั้งในปัจจุบันและอนาคต และได้ให้ความหมายผลกระทบอีกว่า เป็นผลของการเปลี่ยนแปลงระดับประดม เป็นผลที่เกิดขึ้นตามวัตถุประสงค์ของแผนงาน และโครงการและผลอันนี้จะมีส่วนทำให้เกิดผลกระทบต่อไปได้อีกระดับหนึ่ง หรือหลายระดับได้เป็นกรณี ๆ ไป อาจเป็นผลที่เกิดขึ้นทั้งในปัจจุบันและอนาคต เป็นไปได้ทั้งทางบวก และทางลบ อาจขึ้นกับ

กลุ่มเป้าหมาย และมีใช้กลุ่มเป้าหมาย หรือผลกระทบต่อสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งทางตรงและทางอ้อม
 บันลือ สุทธารมณ (2527,อ้างถึงใน ภาควงุมิ บูรณบุญย์,2544,น.5) ผลกระทบ หมายถึง ผลในชั้นมัธยม และผลในชั้นต่อๆ ไปของการเปลี่ยนแปลง

ประสิทธิ์ ตงยั้งศิริ (2542,น.335) ได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับการวิเคราะห์ผลกระทบไว้ว่าคำว่า “ผลกระทบ” (Impact) ที่กล่าวถึงนั้น โดยทั่วไปจะหมายถึงผลของการดำเนินกิจกรรมของมนุษย์ที่มีต่อการเปลี่ยนแปลงในสิ่งแวดล้อม โดยผลกระทบดังกล่าวอาจจำแนกออกตามประเภท ขนาด และระยะเวลาได้ดังนี้ ประเภทของผลกระทบได้แก่ การสูญเสียทางเศรษฐกิจ เช่น การสูญเสียงาน ที่ดินทำกิน มูลค่าบ้านและทรัพย์สินลดลง ความสูญเสียบริการทางสังคมและความสูญเสียเกี่ยวกับวิถีดำเนินชีวิต ขนาดของผลกระทบจะมีตั้งแต่ระดับที่น้อยถึงมาก และระยะเวลาของผลกระทบก็มีทั้งระยะสั้นและระยะยาว

เสถียร เหลืองอร่าม (2527,น.1) ผลกระทบ หมายถึง ผลที่ตามมาจากผลผลิต เช่น ถ้ามีการรักษาพยาบาลเพิ่มขึ้น เป็นผลผลิตของโครงการผลกระทบอย่างหนึ่งก็คือ การลดการตายของทารก

เสถียร เหลืองอร่าม (2527,น.1 อ้างถึงใน ภาควงุมิ บูรณบุญย์, 2544,น.5) ผลกระทบ หมายถึง ผลประโยชน์ และหรือผลเสียหายอันเกิดขึ้นจากการกระทำเรื่องใด เรื่องหนึ่งโดยตรง

Bryant & White (1982,น.137–140) ผลกระทบ หมายถึง ผลทั้งหมดของนโยบายที่มีขึ้นในสภาพแห่งความเป็นจริงในโลก อันได้แก่ ผลกระทบ ที่มีต่อสถานการณ์และกลุ่มเป้าหมาย ผลกระทบที่เกิดขึ้นทั้งในปัจจุบันและอนาคต ค่าใช้จ่ายทางตรงที่ใช้สำหรับทรัพยากรของโครงการ ค่าใช้จ่ายทางอ้อมต่างๆ รวมทั้งค่าเสียโอกาส ด้วยนอกจากนี้ยังได้ให้ความหมายผลกระทบ ว่าเป็น ผลกระทบของกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่งหมายถึง ผลทั้งหมดที่เกิดขึ้นจากการดำเนินกิจกรรมนั้น

Dye (1984,น.19) ผลกระทบ หมายถึง การแยกแยะปัญหาของสังคมเพื่อให้ทราบถึงองค์ประกอบอันเป็นธรรมชาติ และที่เป็นปัญหา รวมถึงการสืบสาวหาสาเหตุของปัญหาต่าง ๆ เหล่านั้น ตลอดจนการเสนอวิธีแก้ไขปัญหา

จากการที่ได้ศึกษา ค้นคว้าในเรื่องของความหมาย สรุปได้ว่า ผลกระทบ หมายถึง ผลที่ตามมาจากผลงาน ผลที่ตามมาจากผลผลิต ผลประโยชน์ และหรือผลเสียหายอันเกิดขึ้นจากการ

กระทำเรื่องใด เรื่องหนึ่งโดยตรง หรือที่มีต่อสถานการณ์และกลุ่มเป้าหมายผลกระทบที่เกิดขึ้นทั้งในปัจจุบันและอนาคต

7.2 ประเภทของผลกระทบ

วันชัย วัฒนศิริ (2546,น.13) ได้แบ่งผลกระทบเป็นประเภทต่าง ๆ ดังนี้

- 1) การแบ่งผลกระทบตามแง่มุมเนื้อหา สามารถแบ่งเป็น 5 ประเภท
 - (1) ผลกระทบทางด้านเศรษฐกิจ
 - (2) ผลกระทบทางด้านสังคม
 - (3) ผลกระทบทางการเมือง
 - (4) ผลกระทบทางการบริหาร
 - (5) ผลกระทบทางด้านสิ่งแวดล้อมและกายภาพ
- 2) การแบ่งผลกระทบตามแง่มุมของความเป็นจริงที่เกิดขึ้น (Reality) สามารถแบ่งเป็น 2 ประเภท
 - (1) ผลกระทบในเชิงภาวะวิสัย (Objective Impact) ซึ่งได้แก่ ผลกระทบที่เกิดขึ้นโดยที่ไม่ขึ้นอยู่กับความรู้สึคนึกคิดของคน
 - (2) ผลกระทบเชิงอัตวิสัย (Subjective Impact) ได้แก่ ผลกระทบที่เกิดขึ้นในความรู้สึคนึกคิดของคน
- 3) การแบ่งตามแง่มุมของลักษณะของผลกระทบ สามารถแบ่งเป็น 2 ประเภท
 - (1) ผลกระทบโดยตรง (Direction Impact)
 - (2) ผลกระทบทางอ้อม (Indirect Impact)
- 4) การแบ่งตามแง่มุมของคุณค่าของผลกระทบ สามารถแบ่งเป็น 2 ประเภท
 - (1) ผลกระทบในเชิงบวก (Positive Impact) หมายถึงผลกระทบที่เป็นสิ่งที่พึงปรารถนา
 - 4.2 ผลกระทบในเชิงลบ (Negative Impact) ได้แก่ ผลกระทบที่ไม่พึงปรารถนา
5. การแบ่งผลกระทบตามช่วงเวลา (Time) ที่เกิดขึ้น สามารถแบ่งเป็น 2 ประเภท
 - 5.1 ผลกระทบในระยะสั้น (Short Run Impact)
 - 5.2 ผลกระทบที่เกิดขึ้นในอนาคต (Future Run Impact) หรือผลกระทบในระยะยาว (Long Run Impact)
6. การแบ่งผลกระทบตามขอบเขตที่เกิดขึ้น (Scope) สามารถแบ่งเป็น 2 ประเภท
 - 6.1 ผลกระทบที่มีผลในวงกว้าง
 - 6.2 ผลกระทบที่มีผลในวงแคบ

จากการที่ได้ศึกษา ค้นคว้าในเรื่องของประเภทของผลกระทบ สรุปได้ว่า สามารถแบ่งได้ เป็น 6 แง่มุม ได้แก่ การแบ่งผลกระทบตามแง่มุมเนื้อหา การแบ่งผลกระทบตามแง่มุมของความเป็นจริงที่เกิดขึ้น การแบ่งตามแง่มุมของลักษณะของผลกระทบ การแบ่งตามแง่มุมของคุณค่าของผลกระทบ การแบ่งผลกระทบตามช่วงเวลา และการแบ่งผลกระทบตามขอบเขตที่เกิดขึ้น

8. แนวคิดเกี่ยวกับความคิดเห็น

ความหมายของความคิดเห็น

ได้มีผู้ให้ความหมายเกี่ยวกับความคิดเห็นไว้หลายท่าน ดังนี้

ความคิดเห็น (opinion) ตามรากศัพท์จากพจนานุกรมศัพท์สังคมวิทยา ฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2524,น.246) ได้ให้ความหมายไว้ว่า

1) ข้อพิจารณาเห็นว่าเป็นจริงจากการใช้ปัญญาความคิดประกอบ ถึงแม้จะไม่ได้อาศัยหลักฐานพิสูจน์ยืนยันได้เสมอไปก็ตาม

2) ทศนะหรือประมาณการที่เกี่ยวกับปัญหาหรือประเด็นหนึ่ง เช่น ทศนะเกี่ยวกับความเหมาะสมของนโยบายวางแผนครอบครัว

3) คำแถลงของผู้ที่ยอมรับนับถือกันว่า เป็นผู้เชี่ยวชาญในหัวข้อปัญหาที่มีผู้มาขอปรึกษา

สงวน สุทธิเลิศอรุณและคณะ (2522,น.9) ให้ความหมายของความคิดเห็นว่าเป็นการแสดงออกซึ่งวิจารณ์ญาณที่มีต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่ง โดยเฉพาะความคิดเห็นของบุคคลเปลี่ยนแปลงไปตามข้อเท็จจริง ทศนคติของบุคคล ในขณะที่ทศนคติแสดงความรู้สึกทั่ว ๆ ไปเกี่ยวกับสิ่งหนึ่งความคิดเห็นเป็นการอธิบายเหตุผลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง โดยเฉพาะ เพื่อให้ง่ายต่อการเข้าใจ

ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2520,น.3) กล่าวว่า ความคิดเห็นเป็นการแสดงออกด้านทัศนคติอย่างหนึ่ง แต่การแสดงความคิดเห็นนั้น มักจะมีอารมณ์เป็นส่วนประกอบ และเป็นส่วนที่พร้อมที่จะมีปฏิริยาเฉพาะอย่างต่อสถานการณ์ภายนอก

ทัศนีย์ ทองสว่าง (2549,น.316) กล่าวว่า ความคิดเห็น (opinion) เป็นความเชื่อหรือความคิดของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งความคิดเห็นของบุคคลจะมีความแตกต่างกัน ขึ้นอยู่กับประสบการณ์และความรู้ที่เขาได้รับ

กมลรัตน์ หล้าสุวรรณ (2527,น.175) กล่าวว่า ความคิดเห็นเป็นการแสดงออก ที่เกิดจากความรู้สึกภายในต่างๆ ซึ่งความรู้สึกภายในนั้นอาจเป็นเพียงเจตคติ หรือความเชื่อ และถ้อยคำ เป็นพฤติกรรมภายในที่ไม่มีผู้ใดสังเกตหรือทราบได้ นอกจากตัวของผู้นั้น แต่ความคิดเห็นเป็น

พฤติกรรมภายนอกที่ผู้อื่นสังเกตเห็น และทราบได้อย่างชัดเจน ดังนั้น คนที่มีเจตคติหรือความเชื่อ ค่านิยมอย่างหนึ่ง แต่ถ้าเขาไม่แสดงความคิดเห็นออกมา ก็ไม่มีผู้ใดทราบได้เลยว่า เขามีเจตคติหรือ ความเชื่อ หรือค่านิยมเช่นใด

โยชิน คันสนยูท และจุมพล พูลภัทรชีวัน (2529,น.36) ให้ความหมายของความคิดเห็นว่า เป็นการแสดงออกทางถ้อยคำ เกี่ยวกับทัศนคติค่านิยมและความเชื่อถือ ความคิดเห็นดังกล่าวอาจประกอบด้วย องค์ประกอบทางอารมณ์หรือทางพฤติกรรมด้วยก็ได้

อัญชลี แจ่มเจริญ (2530,น.25) ให้ความหมายของความคิดเห็นว่า คือการแสดงออก ซึ่ง วิจารณ์ญาติที่มีต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่ง เป็นการอธิบายเหตุผลที่มีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด ความเห็นมีลักษณะ ที่แคบกว่าทัศนคติ ในขณะที่ทัศนคติเป็นสิ่งที่แสดงสภาพความรู้ต่างๆ ไปเกี่ยวกับสิ่งต่างๆ แต่ความ คิดเห็นจะอธิบายเหตุผลเฉพาะ

จากความหมายของ ความคิดเห็นดังกล่าวสามารถสรุปได้ว่าความคิดเห็นมีความหมาย ใกล้เคียงกับทัศนคติมากไม่สามารถแยกออกจากกันได้คือ เป็นความรู้ลึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่ง หนึ่งโดยอาศัยพื้นฐานความรู้ ประสบการณ์และสภาพแวดล้อมของแต่ละบุคคลเข้ามาเกี่ยวข้องกับ การแสดงออกด้วยการพูดหรือการเขียนที่มีลักษณะเป็นการลงมติหรือตีความ ซึ่งอาจเป็นลักษณะ เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย ความคิดเห็นอาจไม่ได้รับการยอมรับจากบุคคลอื่นๆ ก็ได้

9. ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษาการดำเนินงานและผลกระทบของศูนย์ควบคุมยางเชียงรายต่อผู้ประกอบการ ธุรกิจยางพาราในภาคเหนือผู้วิจัยได้รวบรวมผลงานวิจัยต่าง ๆ นำมากำหนดกรอบแนวคิดใน การศึกษา โดยมีตัวแปรประกอบด้วย

จุมพล สุขเกื้อ (2547,น.1) พบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่ในภาคเหนือ มีจำนวนสมาชิก ครอบครัวยู่ระหว่าง 3 – 5 คน รายได้หลักมาจากการทำสวนยาง และส่วนใหญ่มีรายได้รวมต่อ เดือนมากกว่ารายจ่ายรวมต่อเดือน สภาพสวนยางมีลักษณะกระจาย ปลูกยางอยู่ห่างจากบริเวณที่พัก อาศัย ส่วนใหญ่ร้อยละ 82 มีเนื้อที่สวนยางน้อยกว่า 20 ไร่ โดยเนื้อที่สวนยางเฉลี่ย 14.38 ไร่ พันธุ์ ยางที่ปลูกส่วนใหญ่เป็นพันธุ์ RRIM 600 โดยใช้ยางชำถุงเป็นวัสดุปลูก ส่วนใหญ่ร้อยละ 57.9 เจ้าของสวนยางกรีดยางและนำไปผลิตเป็นยางแผ่นดิบ ส่วนการจำหน่ายผลผลิต เกษตรกรจะ รวบรวมยางในพื้นที่แล้วจำหน่ายให้กับผู้รวบรวมยางระดับจังหวัดซึ่งจะนำรถเข้ามารับผลผลิต เมื่อได้ปริมาณเพียงพอต่อความต้องการแล้ว จึงขนส่งยางจำหน่ายให้กับ โรงงานแปรรูปในภาค ตะวันออก

จุมพฏ สุขเกื้อ (2547, น.14) โครงสร้างการตลาดยางพาราของภาคเหนือเป็นตลาดแข่งขันไม่สมบูรณ์ ประเภทตลาดผู้ซื้อน้อยราย (Oligopsony) ผู้ซื้อที่มีอิทธิพลต่อการกำหนดราคา ยาง เกษตรกรขาดอำนาจในการต่อรอง ส่วนวิธีการตลาดมีความไม่ซับซ้อน เนื่องจากผลผลิตยังออกสู่ตลาดน้อยและพ่อค้าในระดับต่างๆยังมีไม่มากนัก

พิสมัย จันทูมา (2553, น.315) การขยายพื้นที่ปลูกยางไปในเขตปลูกยางใหม่ในช่วงปี พ.ศ. 2547-2549 สถาบันวิจัยยางและหน่วยงานของกรมวิชาการเกษตร ได้ศึกษาเพื่อวิเคราะห์การเจริญเติบโตของยางในแต่ละสภาพแวดล้อม เพื่อใช้เป็นข้อมูลประกอบการจัดทำมาตรฐานการเจริญเติบโตของต้นยางในเขตปลูกยางใหม่ เป็นฐานข้อมูลในการวางแผนเพิ่มผลผลิตยางและชี้แนะให้เกษตรกรได้ตระหนักถึงผลเสียของการกรีดยางต้นเล็ก จึงได้สำรวจสวนยาง 17 จังหวัดในเขตภาคเหนือ และ 19 จังหวัดในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า การเจริญเติบโตของต้นยางในภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีขนาดเส้นรอบลำต้นต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานการเจริญเติบโตของยางในเขตแห้งแล้ง 17% และ 12% ตามลำดับ ทำให้มีสวนยางที่ได้ขนาดเปิดกรีดยางคือ มีขนาดเส้นรอบลำต้น 50 ซม. วัดที่ระดับ 1.50 เมตร จากพื้นดิน และมีจำนวนต้นกรีดยางไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 ของทั้งสิ้น โดยยางที่ปลูกปี 2547 คาดว่าจะเริ่มเปิดกรีดยางได้ครั้งแรกในเดือนพฤษภาคม 2554 (ยางอายุ 7 ปี) มีจำนวนสวนยางที่ได้ขนาด เพียงร้อยละ 10 ของสวนยางทั้งหมด และจำนวนสวนยางอีก ร้อยละ 11 จะเปิดกรีดยางในเดือนตุลาคม 2554 (ยางอายุ 7½ ปี) สำหรับสวนยางส่วนใหญ่ ร้อยละ 79 จะเปิดกรีดยางได้ในเดือนพฤษภาคม 2555 (ยางอายุ 8 ปี) และพบว่าสวนยางในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่ปลูกปี 2547 และ 2548 มีจำนวนสวนที่เปิดกรีดยางแล้ว ร้อยละ 5 จากสวนยางทั้งหมด คิดเป็นพื้นที่ 19,751 ไร่ ในสวนยางภาคเหนือ ส่วนใหญ่ยังไม่เปิดกรีดยาง โดยสวนยางที่เปิดกรีดยางแล้วมีขนาดเส้นรอบลำต้นเฉลี่ย 32.1 ซม.ต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานของสถาบันวิจัยยาง สำหรับการประเมินความเสี่ยงจากการกรีดยางต้นเล็ก คือการกรีดยางต้นขนาดเส้นรอบวง 50 เซนติเมตรโดยวัดจากระดับความสูงจากพื้นดิน 1.5 เมตร มีค่า NPV, B/C ratio และ IRR สูงสุดเมื่อเปรียบเทียบกับกรกรีดยางต้นเล็ก ดังนั้นการกรีดยางต้นเล็กกว่า 45 ซม. โดยวัดจากระดับความสูงจากพื้นดิน 1.5 เมตร ซึ่งไม่คุ้มค่าการลงทุน ยังเปิดกรีดยางต้นเล็กยิ่งทำให้เกษตรกรและประเทศชาติสูญเสียรายได้มากยิ่งขึ้น

ประยูร โตสงวน (2552, น.3) ผลจากนโยบายรัฐบาลที่ส่งเสริมการปลูกยางพาราในช่วงปี 2547-2549 จำนวน 1,000,000 ไร่ โดยปลูกในภาคเหนือร้อยละ 30 และภาคตะวันออกเฉียงเหนือร้อยละ 70 พันธุ์ยาง RRIM 600 เป็นที่นิยมในภาคเหนือเพราะให้ผลผลิตที่มีคุณภาพและปริมาณน้ำยางสูงถึง 250-280 กิโลกรัมต่อไร่ต่อปี โดยเกษตรกรใช้ระบบกรีดยางต้น 2 วันเว้น 1 วัน ผลจากการสัมมนาส่วนใหญ่เกษตรกรชาวสวนยางต้องการให้ตั้งโรงงานรับซื้อน้ำยางในจังหวัดเชียงราย

การอบรมเพื่อเพิ่มความรู้ด้านสวนยางและการกรีดยางที่เพียงพอ การจัดหาพันธุ์ยางที่ดีมีคุณภาพจากรัฐและแผนการพัฒนาการแปรรูปยางพาราตามความต้องการของตลาด

มณีสร อนันต์๊ะ (2556,น.165) พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อศักยภาพของการส่งออกทางภาคเหนือมากที่สุด คือ ด้านโอกาส รองลงมาคือ ด้านอุปสงค์บทบาทของภาครัฐ ด้านปัจจัยการผลิต ด้านอุตสาหกรรมที่สนับสนุนและเกี่ยวข้อง และด้านโครงสร้างอุตสาหกรรมและการแข่งขันตามลำดับ สำหรับปัจจัยด้านการผลิต คือ ภาคเหนือมีความพร้อมทางการคมนาคมขนส่ง ทรัพยากรทุน ที่ดิน แรงงาน ระบบสาธารณูปโภค และการผลิตยางได้คุณภาพ แต่แหล่งความรู้ด้านอุตสาหกรรมยางพารายังมีน้อย

มณีสร อนันต์๊ะ (2556,น.177) การแข่งขันระหว่างผู้เกี่ยวข้องในอุตสาหกรรมยางภาคเหนือมีน้อย เนื่องจากผู้ประกอบการในพื้นที่ที่มีจำนวนไม่มาก จึงมีความสัมพันธ์อันดีระหว่างผู้ผลิตในอุตสาหกรรม และผู้ประกอบการเองก็มีความสัมพันธ์อันดีด้านการค้ากับประเทศผู้นำเข้า อย่างไรก็ตามราคาลาดยางยังคงขึ้นอยู่กับราคาส่งออกและถูกกำหนดโดยผู้ซื้อน้อยราย

มณีสร อนันต์๊ะ (2556,น.183) ปัจจัยที่มีผลต่อศักยภาพของการส่งออกทางภาคเหนือมากที่สุด คือ ด้านโอกาส รองลงมาคือ ด้านอุปสงค์ ด้านบทบาทของภาครัฐด้านปัจจัยการผลิต ด้านอุตสาหกรรมที่สนับสนุนและเกี่ยวข้องและด้านโครงสร้างอุตสาหกรรมและการแข่งขัน ตามลำดับ

สมมาต แสงประดับ (2555,น.198) เกษตรกรในภาคเหนือส่วนใหญ่ขายยางร้อยละ 48.9 โดยจะมีพ่อค้ามารับซื้อยางถึงที่ซึ่งพ่อค้ามีการขนย้ายยางโดยใช้รถยนต์กระบะ 4 ล้อในการขนส่งยางแผ่นดิบจากเกษตรกรโดยใช้รถกระบะ 4 ล้อเฉลี่ย 2,225 กิโลกรัม/เที่ยวเฉลี่ย 18.62 กิโลเมตรใช้เวลา 2.3 ชั่วโมง/ครั้งกรณีจัดจ้างรถค่าใช้จ่ายอยู่ที่ 0.75 บาท/กิโลกรัมหากเป็นรถส่วนตัวมีค่าใช้จ่ายเป็นค่าน้ำมัน ค่าแรงงานและค่าติดต่อประสานงานเฉลี่ย 0.12, 0.12 และ 0.10 บาท/กิโลกรัมตามลำดับ การขนส่งเศษยางจากเกษตรกร เฉลี่ย 198 กิโลกรัม/เที่ยว เฉลี่ย 16.9 กิโลเมตรใช้เวลา 2.43 ชั่วโมง/ครั้ง มีค่าค่าแรงงาน ค่าน้ำมันและค่าติดต่อประสานงานเฉลี่ย 0.60, 0.50 และ 0.50 บาท/กิโลกรัมตามลำดับ ปริมาณการรับซื้อของพ่อค้าคนกลางซื้อทั้งยางแผ่นดิบและเศษยางร้อยละ 71.4 เศษยางร้อยละ 28.6 ระยะทางในการขนส่งยางแผ่นดิบไปโรงงานแปรรูปเฉลี่ย 862 กิโลเมตรมีค่าขนส่ง 1.04 บาท/กิโลกรัมระยะทางในการขนส่งเศษยางไปโรงงานแปรรูป เฉลี่ย 576.5 กิโลเมตรมีค่าขนส่ง 1.83 บาท/กิโลกรัมรวมต้นทุน โลจิสติกส์ช่องทางเกษตรกรไปยังพ่อค้าไปยังโรงงานรวม 2.30 บาท/กิโลกรัม

อังคณา สุวรรณภูฏ (2559,น.2) ด้านพื้นที่ปลูกยางพาราของประเทศไทยในปัจจุบันพบว่า มีพื้นที่เปิดกรีดได้ในปี 2558 รวม 18.08 ล้านไร่ โดยแยกเป็นภาคเหนือ 6.59 แสนไร่ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 3.25 ล้านไร่ ภาคกลาง 2.17 ล้านไร่ และภาคใต้ 3.17 ล้านไร่ ผลผลิตเฉลี่ยปี

2558 อยู่ประมาณ 236 กิโลกรัม/ไร่ ในขณะที่ปี 2557 อยู่ที่ 254 กิโลกรัม/ไร่ ซึ่งลดลงกว่าเดิมมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายภาคพบว่า ภาคใต้ให้ผลผลิตเฉลี่ยสูงสุดที่ 253 กิโลกรัม/ไร่ และภาคเหนือผลผลิตเฉลี่ยต่ำสุด อยู่ที่ 151 กิโลกรัม/ไร่

อุทัย สอนหลักทรัพย์ (2553,น.1) กลุ่มเกษตรกรในภาคเหนือยังมีการปลูกยางกันไม่มากนักเมื่อเทียบกับปริมาณที่ดิน ที่มีอยู่ เนื่องจากส่วนใหญ่ยังมีปัญหาในเรื่องของความรู้ในการปลูกและเงินทุนในการผลิต ดังนั้นการสัมมนาจึงเป็นช่องทางในการให้ความรู้และรับทราบปัญหาเสนอไปยัง รัฐบาลยื่นมือเข้ามาช่วยเหลือ โดยเฉพาะการนำโครงการไทยเข้มแข็งมากระตุ้นเศรษฐกิจด้วยการจ้างงานและสร้าง อาชีพให้กับชุมชนท้องถิ่น ซึ่งจะนำไปสู่การหมุนเวียนเม็ดเงินในระบบเศรษฐกิจของประเทศในระยะสั้น ระยะกลางและระยะยาว

USAID Mekong ARCC (2557,น.3) การผลิตยางพาราในภาคเหนือของประเทศไทยจะได้รับผลกระทบแตกต่างกันไป มีความเป็นไปได้ว่า ยางพาราจะมีความเหมาะสมลดลงในพื้นที่ราบลุ่ม เพราะอุณหภูมิที่สูงเกินอุณหภูมิพอเหมาะที่ 29 องศาเซลเซียส ติดต่อกันหลายวัน แต่จะปลูกได้ดีในพื้นที่สูง ทั้งนี้ พื้นที่ที่ยังไม่เคยปลูกยางพาราประมาณ 1,000 ตารางกิโลเมตรในระดับที่สูงขึ้นไปจะกลายเป็นแหล่งที่เหมาะสมต่อการปลูกยางพารา เนื่องจากอุณหภูมิที่สูงขึ้น

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยการดำเนินงานและผลกระทบของศูนย์ควบคุมยางเชิงรายต่อผู้ประกอบการธุรกิจยางพาราในภาคเหนือในครั้งนี้ จะใช้รูปแบบการวิจัยเชิงสำรวจตามระเบียบวิธีการวิจัยรายละเอียดมีดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ผู้ประกอบการธุรกิจยางพาราในภาคเหนือที่เข้ารับบริการจากศูนย์ควบคุมยางเชิงรายปีงบประมาณ 2559 (เดือนตุลาคม 2558-กันยายน 2559) ทั้งหมด จำนวน 57 ราย โดยเก็บจากจำนวนประชากรทั้งหมด ประกอบด้วยผู้ประกอบการธุรกิจที่จดทะเบียนในลักษณะบุคคลธรรมดา และจดทะเบียนในลักษณะนิติบุคคล

1.2 เจ้าหน้าที่ศูนย์ควบคุมยางเชิงราย จำนวน 8 ราย โดยเก็บจากจำนวนเจ้าหน้าที่ทั้งหมดที่มีหน้าที่รับผิดชอบในศูนย์ควบคุมยางเชิงราย ประกอบด้วยเจ้าหน้าที่ฝ่ายบริหารงานทั่วไปและเจ้าหน้าที่ฝ่ายพระราชบัญญัติควบคุมยาง พ.ศ.2542

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย

2.1 แบบสัมภาษณ์ผู้ประกอบการธุรกิจยางพาราในภาคเหนือ ที่เข้ารับบริการจากศูนย์ควบคุมยางเชิงราย ผู้วิจัยใช้แบบสัมภาษณ์แบบปลายปิด และปลายเปิด แบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลสภาพพื้นฐานทางด้านสังคม เศรษฐกิจ

ตอนที่ 2 ความรู้ และความพึงพอใจต่อศูนย์ควบคุมยางเชิงรายของผู้เกี่ยวข้องกับธุรกิจยางในภาคเหนือ

ตอนที่ 3 ผลกระทบในการตั้งศูนย์ควบคุมยางเชิงรายต่อผู้เกี่ยวข้องกับธุรกิจยาง

ตอนที่ 4 ปัญหา และข้อเสนอแนะในการพัฒนาการให้บริการของศูนย์ควบคุมยางเชิงราย

2.2 แบบสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่ศูนย์ควบคุมยางเชียงราย ผู้วิจัยใช้แบบสัมภาษณ์แบบปลายปิด และปลายเปิด ซึ่งประกอบด้วย 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลสภาพพื้นฐานทางด้านสังคม เศรษฐกิจ

ตอนที่ 2 ระดับความรู้ ความพึงพอใจ และความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ศูนย์ควบคุมยางเชียงราย

ตอนที่ 3 ปัญหา และข้อเสนอแนะในการพัฒนาการปฏิบัติงานของศูนย์ควบคุมยางเชียงราย

2.3 การพัฒนาเครื่องมือ

2.3.1 นำแบบสัมภาษณ์ที่สร้างขึ้นเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา และภาษาที่ถูกต้อง แล้วดำเนินการแก้ไขตามคำแนะนำ

2.3.2 นำแบบสัมภาษณ์ที่แก้ไขแล้วไปทดสอบกับผู้ประกอบการธุรกิจยางพาราในภาคเหนือที่เข้ารับบริการจากศูนย์ควบคุมยางเชียงราย ปีงบประมาณ 2559 (เดือนตุลาคม 2558-กันยายน 2559) ทั้งหมด จำนวน 57 ราย โดยเก็บจากจำนวนประชากรทั้งหมด ประกอบด้วยผู้ประกอบการธุรกิจที่จดทะเบียนในลักษณะบุคคลธรรมดาและจดทะเบียนในลักษณะนิติบุคคลและเจ้าหน้าที่ศูนย์ควบคุมยางเชียงราย จำนวน 8 ราย โดยเก็บจากจำนวนเจ้าหน้าที่ทั้งหมดที่มีหน้าที่รับผิดชอบในศูนย์ควบคุมยางเชียงราย ประกอบด้วยเจ้าหน้าที่ฝ่ายบริหารงานทั่วไปและเจ้าหน้าที่ฝ่ายพระราชบัญญัติควบคุมยาง พ.ศ.2542

ตอนที่ 2 ความพึงพอใจในการตั้งศูนย์ควบคุมยางเชียงรายต่อผู้เกี่ยวข้องกับธุรกิจยาง ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.764 และ 0.758 ตามลำดับ

ตอนที่ 3 ผลกระทบในการตั้งศูนย์ควบคุมยางเชียงรายต่อผู้เกี่ยวข้องกับธุรกิจยาง ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.772 และ 0.773 ตามลำดับ

ตอนที่ 4 ปัญหา ในการพัฒนาการให้บริการของศูนย์ควบคุมยางเชียงราย ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.928 และ 0.931 ตามลำดับ

จะเห็นว่าในแต่ละตอนได้ค่าความเชื่อมั่น 0.7 ดังนั้น แบบสัมภาษณ์ ในการวิจัยครั้งนี้จึงผ่านเกณฑ์การยอมรับได้ตามที่ Jump, N. (1978, อ้างถึงในพวงศกา วรธนะปกรณ, 2556) ได้เสนอเกณฑ์การยอมรับสำหรับงานวิจัยเชิงสำรวจไว้ว่า ค่า α มากกว่าและเท่ากับ 0.7 สามารถยอมรับได้

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data)

3.1.1 การสัมภาษณ์ผู้ประกอบการธุรกิจยางพาราในภาคเหนือซึ่งมีลักษณะคำถามแบบปลายเปิด (Open-ended question) และคำถามแบบปลายปิด (Closed-ended question)

3.1.2 การสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่ศูนย์ควบคุมยางเชียงราย ซึ่งมีลักษณะคำถามแบบปลายเปิด (Open-ended question) และคำถามแบบปลายปิด (Closed-ended question)

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 ข้อมูลเชิงปริมาณ

ข้อมูลที่รวบรวมได้จะนำมาแยกตามหมวดหมู่ กำหนดรหัสข้อมูลให้ค่าข้อมูลเป็นตัวเลข โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยใช้สถิติวิเคราะห์เชิงพรรณนาเพื่ออธิบายข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติความถี่ ร้อยละ ค่าสูงสุด ค่าต่ำสุด ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

4.2 การกำหนดระดับการรู้ ความพึงพอใจและผลการดำเนินงานของศูนย์ควบคุมยางพารา โดยแบ่งออกเป็น 5 ระดับ

ระดับความรู้ความเข้าใจความพึงพอใจและผลการดำเนินงานของศูนย์โดยใช้มาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) ตามวิธีการของ Likert โดยกำหนดช่วงการมีส่วนร่วมเป็น 5 ระดับ (บุญชุม ศรีสะอาด, 2543, น.99-103) ดังนี้

5 คะแนน หมายถึงการรับรู้/ความพึงพอใจ/ผลการดำเนินงานของศูนย์ในระดับมากที่สุด

4 คะแนน หมายถึงการรับรู้/ความพึงพอใจ/ผลการดำเนินงานของศูนย์ในระดับมาก

3 คะแนน หมายถึง การรับรู้/ความพึงพอใจ/ผลการดำเนินงานของศูนย์ในระดับปานกลาง

2 คะแนน หมายถึง การรับรู้/ความพึงพอใจ/ผลการดำเนินงานของศูนย์ในระดับน้อย

1 คะแนน หมายถึง การรับรู้/ความพึงพอใจ/ผลการดำเนินงานของศูนย์ในระดับน้อยที่สุด

ซึ่งมีเกณฑ์ในการแปลความหมายข้อมูล ดังนี้

$$\begin{aligned} \text{ช่วงคะแนน} &= \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนระดับ}} \\ &= \frac{5 - 1}{5} \end{aligned}$$

$$= \frac{4}{5}$$

$$= 0.80$$

ดังนั้นเกณฑ์เพื่อใช้ในการประเมินค่าคะแนนเฉลี่ยของระดับการมีส่วนร่วม คือ

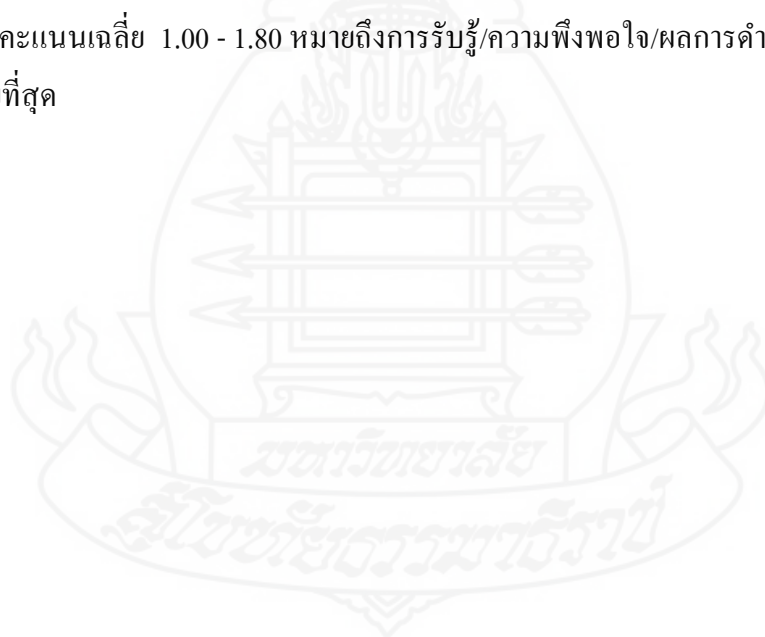
คะแนนเฉลี่ย 4.21 – 5.00 หมายถึงการรับรู้/ความพึงพอใจ/ผลการดำเนินงานของศูนย์ในระดับมากที่สุด

คะแนนเฉลี่ย 3.41 - 4.20 หมายถึง การรับรู้/ความพึงพอใจ/ผลการดำเนินงานของศูนย์ในระดับมาก

คะแนนเฉลี่ย 2.61 - 3.40 หมายถึงการรับรู้/ความพึงพอใจ/ผลการดำเนินงานของศูนย์ในระดับปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 1.81 - 2.60 หมายถึงการรับรู้/ความพึงพอใจ/ผลการดำเนินงานของศูนย์ในระดับน้อย

คะแนนเฉลี่ย 1.00 - 1.80 หมายถึงการรับรู้/ความพึงพอใจ/ผลการดำเนินงานของศูนย์ในระดับน้อยที่สุด

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัย เรื่อง “การดำเนินงานและผลกระทบของศูนย์ควบคุมยางเชิงรายต่อผู้ประกอบการธุรกิจยางพาราในภาคเหนือ”

ตอนที่ 1 สำหรับผู้ประกอบการธุรกิจยางพาราในภาคเหนือ นำเสนอผลการวิเคราะห์เป็น 4 ตอนย่อย ดังนี้

1.1 สภาพพื้นฐานทางด้านสังคม เศรษฐกิจของผู้ประกอบการธุรกิจยางพาราในภาคเหนือ

1.2 ความรู้ และความพึงพอใจต่อศูนย์ควบคุมยางเชิงรายของผู้เกี่ยวข้องกับธุรกิจยางพาราในภาคเหนือ

1.3 ผลกระทบในการตั้งศูนย์ควบคุมยางเชิงรายต่อผู้เกี่ยวข้องกับธุรกิจยาง

1.4 ปัญหา และข้อเสนอแนะในการพัฒนาการให้บริการของศูนย์ควบคุมยางเชิงราย

ตอนที่ 1 ผู้ประกอบการธุรกิจยางพาราในภาคเหนือ

1.1 สภาพพื้นฐานทางด้านสังคม เศรษฐกิจ ของผู้ประกอบการธุรกิจยางพาราในภาคเหนือ

ปัจจัยทางสังคม ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา และสภาพทางด้านเศรษฐกิจ ได้แก่ ประเภทธุรกิจยางพารา ลักษณะธุรกิจ จำนวนพื้นที่ปลูกยางพารา จำนวนพื้นที่ที่ใช้ประกอบการธุรกิจยางพารา กำลังการผลิตยางพารา ประสิทธิภาพในการประกอบการธุรกิจยางพารา ระยะทางจากสถานประกอบการธุรกิจถึงศูนย์ควบคุมยางเชิงราย ยานพาหนะที่ใช้ในการเดินทางมาใช้บริการ จำนวนครั้งที่มาติดต่อกับศูนย์ควบคุมยางเชิงราย และต้นทุนในการเดินทางมาติดต่อกับศูนย์ควบคุมยางเชิงราย ปรากฏผลดังตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 สภาพพื้นฐานทางด้านสังคม เศรษฐกิจ ของผู้ประกอบการธุรกิจยางพาราในภาคเหนือ

N=57

สภาพทางด้านสังคม เศรษฐกิจของผู้ประกอบการธุรกิจฯ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	40	70.2
หญิง	17	29.8
อายุ (ปี)		
น้อยกว่าหรือเท่ากับ 40	23	40.4
41-50	12	21.0
51-60	16	28.1
61-70	4	7.0
มากกว่า 70	2	3.5
ค่าต่ำสุด 25 ปี ค่าสูงสุด 74 ปี ค่าเฉลี่ย 44.18 ปี ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 12.60 ปี		
สถานภาพ		
สมรส	44	77.2
โสด	13	22.8
ระดับการศึกษา		
ประถมศึกษาปีที่ 6	22	38.6
มัธยมศึกษาตอนต้น	0	0.0
มัธยมศึกษาตอนปลาย / ปวช.	5	8.8
อนุปริญญา / ปวส.	5	8.8
ปริญญาตรี	23	40.3
สูงกว่าปริญญาตรี (ปริญญาโท)	2	3.5
ประเภทธุรกิจยางพารา		
แปลงขยายพันธุ์เพื่อการค้า	1	1.8
ผู้ค้ายาง	46	80.7
โรงงาน	1	1.8
ผู้ส่งออก	9	15.8

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

N=57		
สภาพทางด้านสังคม เศรษฐกิจของผู้ประกอบการธุรกิจฯ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ลักษณะธุรกิจ		
บุคคลธรรมดา	33	57.9
นิติบุคคล	24	42.1
จำนวนพื้นที่ปลูกยางพารา (ไร่) (เฉพาะผู้ประกอบการยางพาราที่ปลูกยางพารา N=12)		
น้อยกว่าหรือเท่ากับ 50	5	41.7
51-100	6	50.0
มากกว่า 100	1	8.3
ค่าต่ำสุด 20 ไร่ ค่าสูงสุด 150 ไร่ ค่าเฉลี่ย 73.75 ไร่ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 44.26 ไร่		
ในจำนวนผู้ประกอบการยางพารา 57 รายนั้น มีผู้ปลูกยางพาราเพียง 12 ราย ซึ่งทั้ง 12 ราย มีพื้นที่โดยเฉลี่ย 73.75 ไร่		
ผลผลิตของจำนวนพื้นที่ปลูกยางพารา (ตัน/ปี) (เฉพาะผู้ประกอบการยางพาราที่ปลูกยางพารา N=12)		
น้อยกว่าหรือเท่ากับ 500	5	41.7
501-1,000	1	8.3
มากกว่า 1,000	6	50.0
ค่าต่ำสุด 200 ตัน/ปี ค่าสูงสุด 3,000 ตัน/ปี ค่าเฉลี่ย 1,263.33 ตัน/ปี ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.00 ตัน/ปี		
ในจำนวนผู้ประกอบการยางพารา 57 รายนั้น มีผู้ปลูกยางพาราเพียง 12 ราย ซึ่งทั้ง 12 ราย มีผลผลิตของจำนวนพื้นที่ปลูกยางพาราเฉลี่ย 1263.33 ตัน/ปี		
จำนวนพื้นที่ที่ใช้ประกอบการยางพารา (ตารางวา)		
น้อยกว่าหรือเท่ากับ 50		
51-100		
มากกว่า 100		
ค่าต่ำสุด 10 ตารางวา ค่าสูงสุด 24,000 ตารางวา ค่าเฉลี่ย 4,978.68 ตารางวา		
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 7.09 ตารางวา		

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

N=57		
สภาพทางด้านสังคม เศรษฐกิจของผู้ประกอบธุรกิจฯ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ประสบการณ์ในการประกอบธุรกิจยางพารา (ปี)		
1-3	26	45.6
4-6	17	29.8
มากกว่า 6	14	24.6
ค่าต่ำสุด 1 ปี ค่าสูงสุด 15 ปี ค่าเฉลี่ย 4.84 ปี ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 3.614 ปี		
ระยะทางจากสถานประกอบธุรกิจถึงศูนย์ควบคุมยางเชียงราย (กิโลเมตร)		
น้อยกว่าหรือเท่ากับ 20	11	19.3
21-50	8	14.0
51-80	7	12.3
81-110	7	12.3
มากกว่า 110	24	42.1
ค่าต่ำสุด 5 กิโลเมตร ค่าสูงสุด 800 กิโลเมตร ค่าเฉลี่ย 130 กิโลเมตร ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 135.19 กิโลเมตร		
จำนวนพื้นที่ที่ใช้ประกอบธุรกิจยางพารา (ตารางวา)		
ยานพาหนะที่ท่านเดินทางมาใช้บริการจากศูนย์ควบคุมยางเชียงราย		
รถยนต์	57	100.0
จำนวนครั้งที่ท่านมาติดต่อศูนย์ควบคุมยางเชียงราย (ครั้ง/ปี)		
1	52	91.2
2	1	1.8
3	1	1.8
มากกว่า 3	3	5.2
ค่าต่ำสุด 1 ครั้ง/ปี ค่าสูงสุด 12 ครั้ง/ปี ค่าเฉลี่ย 1.49 ครั้ง/ปี ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.978 ครั้ง/ปี		

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

N=57

สภาพทางด้านสังคม เศรษฐกิจของผู้ประกอบธุรกิจฯ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ต้นทุนในการเดินทางมาศูนย์ควบคุมยางเชิงราย (บาท/ครั้ง)		
น้อยกว่าหรือเท่ากับ 400	19	33.3
401-700	18	31.6
701-1000	16	28.1
มากกว่า 1000	4	7.0
ค่าต่ำสุด 50 บาท/ครั้ง ค่าสูงสุด 2,000 บาท/ครั้ง ค่าเฉลี่ย 598.25 บาท/ครั้ง ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 380.55 บาท/ครั้ง		

จากตารางที่ 4.1 สภาพพื้นฐานทางสังคม เศรษฐกิจ ของผู้ประกอบธุรกิจยางพาราในภาคเหนือ ปรากฏผลการวิเคราะห์ เป็นดังนี้

เพศ ผู้ประกอบธุรกิจยางพาราในภาคเหนือร้อยละ 70.2 เป็นเพศชาย ส่วนที่เหลือร้อยละ 29.8 เป็นเพศหญิง

อายุ ผู้ประกอบธุรกิจยางพาราในภาคเหนือร้อยละ 40.4 มีอายุน้อยกว่าหรือเท่ากับ 40 ปี รองลงมาได้แก่ ร้อยละ 28.1 มีอายุระหว่าง 51-60 ปี ร้อยละ 21.0 มีอายุระหว่าง 41-50 ปี ร้อยละ 7.0 มีอายุระหว่าง 61-70 ปี และจำนวนน้อยที่สุดร้อยละ 3.5 มีอายุมากกว่า 70 ปีขึ้นไป โดยผู้ประกอบธุรกิจยางพาราในภาคเหนือมีอายุสูงสุด 74 ปี มีอายุต่ำสุด 25 ปี และมีอายุเฉลี่ย 44.18 ปี

สถานภาพ ผู้ประกอบธุรกิจยางพาราในภาคเหนือร้อยละ 77.2 มีสถานภาพสมรส ส่วนที่เหลือ ร้อยละ 22.8 มีสถานภาพโสด

ระดับการศึกษา ผู้ประกอบธุรกิจยางพาราในภาคเหนือร้อยละ 40.3 จบการศึกษาระดับปริญญาตรี รองลงมา ร้อยละ 38.6 จบประถมศึกษาปีที่ 6 ในขณะที่ร้อยละ 8.8 จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช และอนุปริญญา/ ปวส และมีเพียงร้อยละ 3.5 จบการศึกษาระดับปริญญาโท

ประเภทธุรกิจยางพารา ผู้ประกอบธุรกิจยางพาราในภาคเหนือส่วนใหญ่ร้อยละ 80.7 เป็นผู้ประกอบธุรกิจประเภทค้ายาง รองลงมา ร้อยละ 15.8 ประกอบธุรกิจประเภทส่งออกยาง และมี

เพียงร้อยละ 1.8 ที่ประกอบธุรกิจประเภทแปลงขยายพันธุ์ต้นยางเพื่อการค้าและโรงงานแปรรูปยางพารา

ลักษณะธุรกิจ ผู้ประกอบธุรกิจยางพาราในภาคเหนือส่วนใหญ่ร้อยละ 57.9 จัดทะเบียนในรูปแบบบุคคลธรรมดา ส่วนที่เหลือ ร้อยละ 42.1 จัดทะเบียนในรูปแบบนิติบุคคล

จำนวนพื้นที่ปลูกยางพารา ในจำนวนผู้ประกอบธุรกิจยางพาราในภาคเหนือทั้งหมด 57 รายนั้นมีผู้ปลูกยางพาราเพียง 12 ราย ซึ่งร้อยละ 50.0 มีจำนวนพื้นที่ปลูกยางพาราอยู่ที่ 51-100 ไร่ รองลงมา ร้อยละ 41.7 มีจำนวนพื้นที่ปลูกยางพารา น้อยกว่าหรือเท่ากับ 50 ไร่ และมีเพียงร้อยละ 8.3 ที่มีจำนวนพื้นที่ปลูกยางพารา มากกว่า 100 ไร่ ซึ่งทั้ง 12 รายมีพื้นที่โดยเฉลี่ย 73.75 ไร่

ผลผลิตของจำนวนพื้นที่ปลูกยางพารา ในจำนวนผู้ประกอบธุรกิจยางพารา 57 รายนั้นมีผู้ปลูกยางพาราเพียง 12 ราย ซึ่งร้อยละ 50.0 ผู้ประกอบธุรกิจยางพารามีผลผลิตของจำนวนพื้นที่ปลูกมากกว่า 1,000 ตัน/ปี รองลงมา ร้อยละ 41.7 ผู้ประกอบธุรกิจยางพารามีผลผลิตของจำนวนพื้นที่ปลูกน้อยกว่าหรือเท่ากับ 500 ตัน/ปี และมีเพียงร้อยละ 8.3 ผู้ประกอบธุรกิจยางพารามีผลผลิตของจำนวนพื้นที่ปลูก 501-1000 ตัน/ปีซึ่งทั้ง 12 ราย ผู้ประกอบการมีผลผลิตของจำนวนพื้นที่ปลูกยางพารามากสุด 3,000 ตัน/ปี ต่ำสุด 200 ตัน/ปี และมีผลผลิตของจำนวนพื้นที่ปลูกยางพาราโดยเฉลี่ย 1,263.33 ตัน/ปี

จำนวนพื้นที่ที่ใช้ประกอบธุรกิจยางพารา ผู้ประกอบธุรกิจยางพาราในภาคเหนือ ร้อยละ 56.1 มีพื้นที่ที่ใช้ประกอบธุรกิจยางพารามากกว่า 200 ตารางวา รองลงมา ร้อยละ 24.6 มีพื้นที่ที่ใช้ประกอบธุรกิจยางพารา ระหว่าง 51-100 ตารางวา ร้อยละ 14.0 มีพื้นที่ที่ใช้ประกอบธุรกิจยางพาราน้อยกว่าหรือเท่ากับ 50 ตารางวา ร้อยละ 3.5 มีพื้นที่ที่ใช้ประกอบธุรกิจยางพารา ระหว่าง 151-200 ตารางวา และมีเพียงร้อยละ 1.8 ที่มีพื้นที่ที่ใช้ประกอบธุรกิจยางพารา ระหว่าง 101-150 ตารางวา ตามลำดับ โดยพื้นที่ที่ใช้ประกอบธุรกิจยางพาราสูงสุด คือ 24,000 ตารางวา ต่ำสุด คือ 10 ตารางวา เฉลี่ย คือ 4,978.68 ตารางวา

ประสบการณ์ในการประกอบธุรกิจยางพารา ผู้ประกอบธุรกิจยางพาราในภาคเหนือส่วนใหญ่ร้อยละ 45.6 มีประสบการณ์ในการประกอบธุรกิจยางพารา 1-3 ปี รองลงมา ร้อยละ 29.8 มีประสบการณ์ในการประกอบธุรกิจยางพารา ระหว่าง 4-6 ปี และร้อยละ 24.6 มีประสบการณ์ในการประกอบธุรกิจยางพารา มากกว่า 6 ปี โดยประสบการณ์ในการประกอบธุรกิจยางพาราสูงสุด คือ 15 ปี ต่ำสุด คือ 1 ปี โดยเฉลี่ย คือ 4.84 ปี

ระยะทางจากสถานประกอบธุรกิจถึงศูนย์ควบคุมยางพาราเชียงราย ผู้ประกอบธุรกิจยางพาราในภาคเหนือส่วนใหญ่ร้อยละ 42.1 ใช้ระยะทางมากกว่า 110 กิโลเมตร รองลงมา ร้อยละ

19.3 ใช้ระยะทางน้อยกว่าหรือเท่ากับ 20 กิโลเมตร ร้อยละ 14.0 ใช้ระยะทาง 21-50 กิโลเมตร และ ร้อยละ 12.3 ใช้ระยะทางระหว่าง 51-80 ซึ่งเท่ากับ ระหว่าง 81-110 กิโลเมตร โดยระยะทางจาก สถานีประกอบธุรกิจถึงศูนย์ควบคุมยางพาราเชียงราย สูงสุด คือ 800 กิโลเมตร ต่ำสุด คือ 5 กิโลเมตร โดยเฉลี่ย คือ 130 กิโลเมตร

ยานพาหนะที่ผู้ประกอบการมาติดต่อกับศูนย์ควบคุมยางเชียงราย
ผู้ประกอบการมาติดต่อกับศูนย์ควบคุมยางพาราในภาคเหนือทั้งหมด ร้อยละ 100.0 ใช้รถยนต์ในการมารับบริการจาก ศูนย์ควบคุมยางเชียงราย

จำนวนครั้งที่ผู้ประกอบการมาติดต่อกับศูนย์ควบคุมยางเชียงราย (ครั้ง/ปี) ผู้ประกอบการ ธุรกิจยางพาราในภาคเหนือส่วนใหญ่ ร้อยละ 91.2 มาติดต่อกับศูนย์ควบคุมยางเชียงราย 1 ครั้ง/ปี รองลงมา ร้อยละ 5.2 มาติดต่อกับศูนย์ควบคุมยางเชียงราย มากกว่า 3 ครั้ง/ปี และร้อยละ 1.8 มาติดต่อกับศูนย์ควบคุมยางเชียงราย 2 ครั้ง/ปี และ 3 ครั้ง/ปี โดยจำนวนครั้งที่ผู้ประกอบการมา ติดต่อกับศูนย์ควบคุมยางเชียงราย สูงสุด คือ 12 ครั้ง/ปี ต่ำสุด คือ 1 ครั้ง/ปี โดยเฉลี่ย คือ 1.49 ครั้ง/ปี

ต้นทุนในการเดินทางมาศูนย์ควบคุมยางเชียงราย ผู้ประกอบการธุรกิจยางพาราใน ภาคเหนือส่วนใหญ่ ร้อยละ 33.3 ใช้ต้นทุนน้อยกว่าหรือเท่ากับ 400 บาท/ครั้ง รองลงมา ร้อยละ 31.6 ใช้ต้นทุน 401-700 บาท/ครั้ง ร้อยละ 28.1 ใช้ต้นทุนระหว่าง 701-1,000 บาท/ครั้ง และมีเพียง ร้อยละ 7.0 ใช้ต้นทุนมากกว่า 1,000 บาท/ครั้ง โดยต้นทุนในการเดินทางมาศูนย์ควบคุมยางเชียงราย สูงสุด คือ 2,000 บาท/ครั้ง ต่ำสุด คือ 50 บาท/ครั้ง โดยเฉลี่ย คือ 598.25 บาท/ครั้ง

ตารางที่ 4.2 ความรู้เกี่ยวกับ พ.ร.บ.ควบคุมยาง พ.ศ. 2542

ข้อความรู้	เฉลย	ผู้ตอบถูก	
		จำนวน (คน)	ลำดับที่
1) มาตรา 19 ผู้นำเข้า ผู้ส่งออกซึ่งต้นยาง คอก เมล็ดตาของต้นยางหรือส่วนใด ส่วนหนึ่งของต้นยางที่อาจใช้เพาะพันธุ์ได้ต้องนำเข้าหรือส่งออกทางด่าน สุลกากรที่ระบุไว้ในใบอนุญาต	ถูก	57 (100.0)	1
2) มาตรา 20 เมื่อมีประกาศของรัฐมนตรี กำหนดเขตควบคุมการขนย้ายยาง ตามมาตรา 6 (7) ผู้ใดจะขนย้ายยางเข้าในด่านหรือออกจากเขตดังกล่าวไม่ จำเป็นต้องได้รับใบอนุญาตจากผู้อนุญาต (เฉลย: มาตรา 20 เมื่อมีประกาศของ รัฐมนตรีกำหนดเขตควบคุมการขนย้ายยางตามมาตรา 6 (7) ในท้องที่หนึ่ง ท้องที่ใดแล้วผู้ใดจะขนย้ายยางเข้าในด่านหรือออกจากเขตดังกล่าวจำเป็นต้อง ได้รับใบอนุญาตจากผู้อนุญาต)	ผิด	26 (45.6)	12
3) มาตรา 21 ผู้ใดจะขายพันธุ์ต้นยางเพื่อการค้าต้องได้รับใบอนุญาตจาก ผู้อนุญาตและผู้รับใบอนุญาตต้องขายพันธุ์ต้นยางจากต้นยางพันธุ์ดี	ถูก	49 (86.0)	8
4) มาตรา 22 ผู้ใดจะค้ายางต้องได้รับใบอนุญาตจากผู้อนุญาตหรือไม่ก็ได้ (เฉลย: มาตรา 22 ผู้ใดจะค้ายางต้องได้รับใบอนุญาตจากผู้อนุญาต)	ผิด	39 (68.4)	9
5) มาตรา 23 ผู้ค้ายางจะต้องทำบัญชีการซื้อยางบัญชีการจำหน่ายยางและ ปริมาณยางคงเหลือ ของทุกเดือนและจัดส่งบัญชีดังกล่าวต่อเจ้าหน้าที่ภายใน วันที่สิบของเดือนถัดไป (เฉลย: มาตรา 23 ผู้ค้ายางจะต้องทำบัญชีการซื้อยาง บัญชีการจำหน่ายยางและปริมาณคงเหลือของทุกเดือนและจัดส่งบัญชีดังกล่าว ต่อเจ้าหน้าที่ภายในวันที่หนึ่งของเดือนถัดไป)	ผิด	23 (40.4)	13
6) มาตรา 25 ผู้ใดจะตั้งโรงทำยาง ต้องได้รับอนุญาตจากผู้อนุญาต	ถูก	57 (100.0)	1
7) มาตรา 26 ผู้ใดจะนำยางเข้ามาในหรือส่งยาง ผู้นำยางเข้า หรือผู้ส่งยางออก ต้องได้รับอนุญาตจากผู้อนุญาต เว้นแต่เพื่อเป็นตัวอย่างและมีน้ำหนักไม่เกิน ห้ากิโลกรัม	ถูก	56 (98.2)	6
8) มาตรา 27 ในการนำยางเข้ามาใน ส่งยางออกจะต้องได้รับใบผ่านด่าน สุลกากรจากพนักงานเจ้าหน้าที่และจะต้องนำยางเข้าหรือส่งยางออกทางด่าน สุลกากรในที่ได้ก็ได้ที่ทั่วราชอาณาจักร (เฉลย: มาตรา 27 ในการนำยางเข้ามาในหรือส่งยางออกไปนอกราชอาณาจักร แต่ละครั้ง ผู้นำยางเข้าหรือผู้ส่งยางออกจะต้องได้รับใบผ่านด่านสุลกากรจาก พนักงานเจ้าหน้าที่และจะต้องนำยางเข้าหรือส่งยางออกทางด่านสุลกากรที่ระบุ ไว้ในใบผ่านด่านสุลกากร)	ผิด	22 (38.6)	14

N = 57

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

ข้อความรู้	เฉลย	ผู้ตอบถูก	
		จำนวน (คน)	ลำดับ ที่
9) มาตรา 29 ผู้ใดจะจัดให้มีการวิเคราะห์หรือการทดสอบคุณภาพของต้องได้รับอนุญาตจากผู้อนุญาตและต้องใช้เครื่องมือเครื่องใช้สำหรับการวิเคราะห์หรือการทดสอบคุณภาพของตามที่กำหนดในกฎกระทรวง	ถูก	52 (91.2)	7
10) มาตรา 35 ในกรณีที่ไม่อนุญาตตามมาตรา 21 มาตรา 22 มาตรา 25 มาตรา 26 และมาตรา 29 สูญหายหรือถูกทำลายให้ผู้รับใบอนุญาตแจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่และยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตภายในหกสิบวัน (เฉลย: ต้องนำยางเข้าหรือส่งยางออกทางด่านศุลกากรมาตรา 22 มาตรา 25 มาตรา 26 และมาตร 29 สูญหายหรือถูกทำลายในสาระสำคัญให้ผู้รับใบอนุญาตแจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่และยื่นคำขอรับใบแทน ใบอนุญาตภายในสิบห้าวัน)	ผิด	18 (31.6)	16
11) มาตรา 41 ในการปฏิบัติหน้าที่ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจดังนี้(1) เข้าไปในสวนยางหรือแปลงเพาะพันธุ์ต้นยางในระหว่างเวลาพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตก	ถูก	57 (100.0)	1
12) มาตรา 41 ในการปฏิบัติหน้าที่ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจดังนี้ (2) นำต้นยางหรือส่วนใดส่วนหนึ่งของต้นยางหรือยางในปริมาณพอสมควรไปเป็นตัวอย่างเพื่อการตรวจสอบหรือวิเคราะห์	ถูก	57 (100.0)	1
13) มาตรา 41 ในการปฏิบัติหน้าที่ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจดังนี้(4) ในกรณีมีความจำเป็นที่จะก่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้ทำสวนยางหรือธุรกิจการยางให้มีหนังสือสอบถามหรือเรียกผู้ทำสวนยางมาให้ถ้อยคำหรือคำชี้แจงเกี่ยวกับการทำสวนยางให้ผู้ทำสวนยางหรือผู้รับใบอนุญาตหรือผู้ซึ่งเกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกตามสมควร	ถูก	57 (100.0)	1
14) มาตรา 48 ผู้ค้ายางและผู้นำยางเข้าหรือผู้ส่งยางออกผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา 10 ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท (เฉลย: มาตรา 48 ผู้ค้ายางและผู้นำยางเข้าหรือผู้ส่งยางออกผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา 10 ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท)	ผิด	21 (36.8)	15
15) มาตรา 50 ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา 21 มาตรา 22 หรือมาตรา 29 วรรคหนึ่งต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท (เฉลย: มาตรา 50 ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา 21 มาตรา 22 หรือมาตรา 29 วรรคหนึ่งต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท)	ผิด	34 (59.6)	10
16) มาตรา 52 ผู้ใดนำยางเข้ามาในหรือส่งยางออกไปนอกราชอาณาจักรโดยไม่ได้รับใบอนุญาตถูกเป็นผู้นำยางเข้าหรือผู้ส่งยางออกตามมาตรา 26 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปีหรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ	ถูก	32 (56.1)	11

N = 57

จากตารางที่ 4.2 พบว่าผู้ประกอบการมีความรู้เกี่ยวกับ พ.ร.บ.ควบคุมยาง พ.ศ. 2542 ในแต่ละหมวด แต่ละมาตรา ดังนี้

หมวดที่ 2 เรื่องการขออนุญาตและออกใบอนุญาต

มาตรา 19 ผู้นำเข้า ผู้ส่งออกซึ่งต้นยาง ดอกเมล็ด หรือตาของต้นยาง หรือส่วนใด ส่วนหนึ่งของต้นยางที่อาจใช้เพาะพันธุ์ได้ต้องนำเข้า ส่งออกทางด่านศุลกากรที่ระบุไว้ในใบอนุญาต ผลการวิเคราะห์พบว่า ผู้ประกอบสามารถตอบคำถามข้อนี้ได้ทุกคน คิดเป็นร้อยละ 100.0

มาตรา 20 เมื่อมีประกาศของรัฐมนตรีกำหนดเขตควบคุมการขนย้ายยางตามมาตรา 6(7) ในท้องที่หนึ่งท้องที่ใดแล้วผู้ใดจะขนย้ายยางเข้าในด่าน หรือออกจากเขตดังกล่าวไม่จำเป็นต้องได้รับใบอนุญาตจากผู้อนุญาต ผลการวิเคราะห์พบว่า ผู้ประกอบสามารถตอบคำถามข้อนี้ถูก 26 คน คิดเป็นร้อยละ 45.6

มาตรา 21 ผู้ใดจะขยายพันธุ์ต้นยางเพื่อการค้าต้องได้รับใบอนุญาตจากผู้อนุญาต และผู้รับใบอนุญาตต้นขยายพันธุ์ต้นยางจากต้นยางพันธุ์ดี ผลการวิเคราะห์พบว่า ผู้ประกอบสามารถตอบคำถามข้อนี้ถูก 49 คน คิดเป็นร้อยละ 86.0

มาตรา 22 ผู้ใดจะค้ายางต้องได้รับใบอนุญาตจากผู้อนุญาตหรือไม่ก็ได้ ผลการวิเคราะห์พบว่า ผู้ประกอบสามารถตอบคำถามข้อนี้ถูก 39 คน คิดเป็นร้อยละ 68.4

มาตรา 23 ผู้ค้ายางจะต้องทำบัญชีการซื้อยาง บัญชีการจำหน่ายยางและปริมาณยางคงเหลือของทุกเดือนและจัดส่งบัญชีดังกล่าวต่อเจ้าหน้าที่ภายในวันที่หนึ่งของเดือนถัดไป ผลการวิเคราะห์พบว่า ผู้ประกอบสามารถตอบคำถามข้อนี้ถูก 23 คนคิดเป็นร้อยละ 100.0

มาตรา 25 ผู้ใดจะตั้งโรงทำยาง ต้องได้รับอนุญาตจากผู้อนุญาต ผลการวิเคราะห์พบว่า ผู้ประกอบสามารถตอบคำถามข้อนี้ถูก 57 คนคิดเป็นร้อยละ 40.4

มาตรา 26 ผู้ใดจะนำยางเข้ามาในหรือส่งยางออกไปนอกราชอาณาจักรต้องได้รับใบอนุญาตเป็นผู้นำยางเข้าหรือผู้ส่งยางออกจากผู้อนุญาต เว้นแต่เป็นการนำยางเข้ามาในหรือส่งยางออกไปนอกราชอาณาจักรเพื่อเป็นตัวอย่างและมีน้ำหนักไม่เกินห้ากิโลกรัม ผลการวิเคราะห์พบว่า ผู้ประกอบสามารถตอบคำถามข้อนี้ถูก 56 คนคิดเป็นร้อยละ 98.2

มาตรา 27 ในการนำยางเข้ามาในหรือส่งยางออกไปนอกราชอาณาจักร ผู้ส่งยางออกจะต้องได้รับใบผ่านด่านศุลกากรจากพนักงานเจ้าหน้าที่และจะต้องนำยางเข้าหรือส่งยางออกทางด่านศุลกากรในที่ได้ก็ได้ทั่วราชอาณาจักร ผลการวิเคราะห์พบว่า ผู้ประกอบสามารถตอบคำถามข้อนี้ถูก 22 คนคิดเป็นร้อยละ 38.6

มาตรา 29 ผู้ใดจะจัดให้มีการวิเคราะห์หรือการทดสอบคุณภาพยางต้องได้รับใบอนุญาตจากผู้อนุญาตและต้องใช้เครื่องมือเครื่องใช้สำหรับการวิเคราะห์ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ผลการวิเคราะห์พบว่า ผู้ประกอบสามารถตอบคำถามข้อนี้ถูก 52 คนคิดเป็นร้อยละ 91.2

หมวดที่ 3 เรื่องหน้าที่ของผู้รับใบอนุญาต

มาตรา 35 ในกรณีที่ใบอนุญาตตามมาตรา 21 มาตรา 22 มาตรา 25 มาตรา 26 และมาตรา 29 สูญหายหรือถูกทำลายในสาระสำคัญให้ผู้รับใบอนุญาตแจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่และยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตภายในหกสิบวัน ผลการวิเคราะห์พบว่า ผู้ประกอบสามารถตอบคำถามข้อนี้ถูก 18 คนคิดเป็นร้อยละ 31.6

หมวดที่ 4 เรื่องพนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา 41 ในการปฏิบัติหน้าที่ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจดังนี้ (1) เข้าไปในสวนยางหรือแปลงเพาะพันธุ์ต้นยางในระหว่างเวลาพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตก ผลการวิเคราะห์พบว่า ผู้ประกอบสามารถตอบคำถามข้อนี้ถูก 57 คนคิดเป็นร้อยละ 100.0

มาตรา 41 (2) นำต้นยางหรือส่วนใดส่วนหนึ่งของต้นยางหรือยางในปริมาณพอสมควรไปเป็นตัวอย่างเพื่อการตรวจสอบหรือวิเคราะห์ ผลการวิเคราะห์พบว่า ผู้ประกอบสามารถตอบคำถามข้อนี้ถูก 57 คนคิดเป็นร้อยละ 100.0

มาตรา 41 (4) ในกรณีมีความจำเป็นที่จะก่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้ทำสวนยางหรือธุรกิจการยางให้มีหนังสือสอบถามหรือเรียกผู้ทำสวนยางมาให้ถ้อยคำหรือคำชี้แจงเกี่ยวกับการทำสวนยางหรือกิจการ ผู้ซึ่งเกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกตามสมควร ผลการวิเคราะห์พบว่า ผู้ประกอบสามารถตอบคำถามข้อนี้ถูก 57 คนคิดเป็นร้อยละ 100.0

หมวดที่ 5 เรื่องบทกำหนดโทษ

มาตรา 48 ผู้ค้ายางและผู้นำยางเข้าหรือผู้ส่งยางออกผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา 10 ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท ผลการวิเคราะห์พบว่า ผู้ประกอบสามารถตอบคำถามข้อนี้ถูก 21 คนคิดเป็นร้อยละ 36.8

มาตรา 50 ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา 21 มาตรา 22 หรือมาตรา 29 วรรคหนึ่งต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท ผลการวิเคราะห์พบว่า ผู้ประกอบสามารถตอบคำถามข้อนี้ถูก 34 คนคิดเป็นร้อยละ 59.6

มาตรา 52 ผู้ใดนำยางเข้ามาในหรือส่งยางออกไปนอกราชอาณาจักรโดยไม่ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้นำยางเข้าหรือผู้ส่งยางออกตามมาตรา 26 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปีหรือ

ปรับไม่เกินหกหมื่นบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ ผลการวิเคราะห์พบว่า ผู้ประกอบสามารถตอบคำถามข้อนี้ถูก 32 คนคิดเป็นร้อยละ 56.1

ตารางที่ 4.3 คะแนนความรู้เกี่ยวกับ พ.ร.บ.ควบคุมยาง พ.ศ. 2542

N=57

คะแนนความรู้/ความเข้าใจ (คะแนน)	จำนวน (คน)	ร้อยละ
7-9	18	31.6
10-12	19	33.3
13-16	20	35.1

ค่าต่ำสุด = 8 คะแนน ค่าสูงสุด = 15 คะแนน
ค่าเฉลี่ย = 11.53 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 2.32 คะแนน

จากตารางที่ 4.3 พบว่า ผู้ประกอบธุรกิจยางพาราร้อยละ 35.1 มีความรู้เกี่ยวกับ พ.ร.บ. ควบคุมยาง พ.ศ. 2542 ในช่วงคะแนน 13-16 คะแนน ลำดับถัดมา ร้อยละ 33.3 มีความรู้เกี่ยวกับ พ.ร.บ.ควบคุมยาง พ.ศ. 2542 ในช่วงคะแนน 10-12 คะแนน และร้อยละ 31.6 มีความรู้เกี่ยวกับ พ.ร.บ.ควบคุมยาง พ.ศ. 2542 ในช่วงคะแนน 7-9 คะแนน ซึ่งผู้ประกอบธุรกิจยางพาราที่มีความรู้เกี่ยวกับ พ.ร.บ.ควบคุมยาง พ.ศ. 2542 มีคะแนนสูงสุด 15 คะแนน และมีความรู้เกี่ยวกับ พ.ร.บ. ควบคุมยาง พ.ศ. 2542 ต่ำสุด 8 คะแนน โดยเฉลี่ย มีคะแนนความรู้เกี่ยวกับ พ.ร.บ.ควบคุมยาง พ.ศ. 2542 คือ 11.53 คะแนน

ตารางที่ 4.4 ความพึงพอใจในการตั้งศูนย์ควบคุมยางเชิงรายต่อผู้เกี่ยวข้องกับธุรกิจยาง
โดย 1 = น้อยที่สุด 2 = น้อย 3 = ปานกลาง 4 = มาก 5 = มากที่สุด

N=57

การให้บริการ	ระดับความพึงพอใจ (จำนวน/ร้อยละ)					μ σ	ความหมาย
	5	4	3	2	1		
1. การให้บริการในการรับคำร้อง มากขอใบอนุญาตต่างๆ	40 (70.2)	11 (19.3)	6 (10.5)	0 (0.0)	0 (0.0)	4.60 (0.678)	มาก
2. การชี้แจงประเด็นต่างๆในการ ให้บริการ	32 (56.1)	8 (14.0)	17 (29.8)	0 (0.0)	0 (0.0)	4.26 (0.897)	มาก
3. ระยะเวลาแต่ละขั้นตอนในการ รับบริการ	34 (59.6)	13 (22.8)	10 (17.5)	0 (0)	0 (0.0)	4.42 (0.778)	มาก
4. การบริการข้อมูลข่าวสารและ การเผยแพร่ประชาสัมพันธ์	17 (29.8)	18 (31.6)	15 (26.3)	7 (12.3)	0 (0.0)	3.79 (1.013)	มาก
5. ระยะเวลาในการตรวจสอบ พันธุ์ยาง/การตรวจสอบตอกยาง	16 (28.1)	18 (31.6)	15 (26.3)	8 (14.0)	0 (0.0)	3.74 (1.017)	มาก
6. ความถูกต้องของผลการ ตรวจสอบพันธุ์ยาง/ตรวจสอบตอกยาง	15 (26.3)	18 (31.6)	16 (28.1)	8 (14.0)	0 (0.0)	3.70 (1.017)	มาก
7. การรับเรื่องร้องเรียนด้านอื่นๆ	13 (22.8)	20 (35.1)	14 (24.6)	10 (7.5)	0 (0.0)	3.63 (1.029)	มาก
8. การส่งเรื่องต่อเนื่องไปยัง หน่วยงานอื่นที่รับผิดชอบ	15 (26.3)	35 (61.4)	1 (1.8)	6 (10.5)	0 (0.0)	4.04 (0.844)	มาก
9. ความโปร่งใสในการปฏิบัติงาน	42 (73.7)	9 (15.8)	6 (10.5)	0 (0.0)	0 (0.0)	4.63 (0.844)	มาก
10. การยิ้มแย้มแจ่มใสของ เจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ	42 (73.7)	8 (14.0)	7 (12.3)	0 (0.0)	0 (0.0)	4.61 (0.701)	มาก
11. เครื่องมือ อุปกรณ์ สำนักงาน มีความทันสมัย	19 (33.3)	18 (31.6)	20 (35.1)	0 (0.0)	0 (0.0)	3.98 (0.834)	มาก
12. อาหาร สถานที่ เหมาะสมต่อ การมาใช้บริการ	18 (31.6)	19 (33.3)	20 (35.1)	0 (0.0)	0 (0.0)	3.96 (0.823)	มาก
เฉลี่ยรวมทั้งหมด						4.14 (0.874)	มาก

จากการศึกษาความพึงพอใจในการตั้งศูนย์ควบคุมยางเชิงรายต่อผู้เกี่ยวข้องกับธุรกิจยาง พบว่า โดยภาพรวมแล้วผู้ประกอบการธุรกิจยางมีความพึงพอใจในการตั้งศูนย์ควบคุมยางเชิงรายอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 4.14)

เมื่อพิจารณาเป็นรายประเด็นย่อยแล้ว พบว่า ผู้ประกอบการธุรกิจยางมีความเห็นด้วยระดับมากที่สุด 5 ประเด็น ประกอบด้วย การให้บริการในการรับคำร้องขอใบอนุญาตต่างๆ (ค่าเฉลี่ย 4.60) การชี้แจงประเด็นต่างๆในการให้บริการ (ค่าเฉลี่ย 4.26) ระยะเวลาแต่ละขั้นตอนในการรับบริการ (ค่าเฉลี่ย 4.42) ความโปร่งใสในการปฏิบัติงาน (ค่าเฉลี่ย 4.63) การยิ้มแย้มแจ่มใสของเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ (ค่าเฉลี่ย 4.61)

ในขณะที่ผู้ประกอบการธุรกิจยางมีความเห็นด้วยระดับมาก 7 ประเด็น ประกอบด้วย การบริการข้อมูลข่าวสารและการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ (ค่าเฉลี่ย 3.79) ระยะเวลาแต่ละขั้นตอนในการรับบริการ (ค่าเฉลี่ย 3.74) ความถูกต้องของผลการตรวจสอบพันธุ์ยาง / ตรวจสอบต้อกยาง (ค่าเฉลี่ย 3.70) การรับเรื่องร้องเรียนด้านอื่นๆ (ค่าเฉลี่ย 3.63) การส่งเรื่องต่อเนื่องไปยังหน่วยงานอื่นที่รับผิดชอบ (ค่าเฉลี่ย 4.04) เครื่องมือ อุปกรณ์ สำนักงานมีความทันสมัย (ค่าเฉลี่ย 3.98) และอาคารสถานที่ เหมาะสมต่อการมาใช้บริการ (ค่าเฉลี่ย 3.96)

ตารางที่ 4.5 ผลกระทบในการตั้งศูนย์ควบคุมยางเชิงรายต่อผู้เกี่ยวข้องกับธุรกิจยาง

โดย 1 = น้อยที่สุด 2 = น้อย 3 = ปานกลาง 4 = มาก 5 = มากที่สุด

ประเด็น	ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับผลกระทบ					μ	ความหมาย
	(จำนวน/ร้อยละ)						
	5	4	3	2	1		
1. ผู้ประกอบการธุรกิจยางพาราในภาคเหนือสามารถดำเนินการต่อใบอนุญาตประเภทต่างๆได้ในพื้นที่ได้สะดวก รวดเร็วขึ้น	41 (71.9)	8 (14.0)	2 (3.5)	6 (10.5)	0 (0.0)	4.47	มากที่สุด
2. ผู้ประกอบการธุรกิจยางพาราในภาคเหนือสามารถเข้าถึงข่าวสาร เกี่ยวกับยางพารารวมถึง พ.ร.บ.ควบคุมยางฯ ได้รวดเร็วขึ้น	19 (33.3)	19 (33.3)	13 (22.8)	6 (10.5)	0 (0.0)	3.89	มาก

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

N=57

ประเด็น	ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับผลกระทบ					μ	ความหมาย
	(จำนวน/ร้อยละ)						
	5	4	3	2	1		
3. ผู้ประกอบการธุรกิจยางพารา ในภาคเหนือสามารถได้รับ บริการการตรวจสอบตัวอย่าง/ความ ถูกต้องของพันธุ์ยาง จากเจ้าหน้าที่ ของศูนย์ฯ ในพื้นที่ได้รวดเร็วมาก	25 (43.9)	13 (22.8)	12 (21.1)	7 (12.3)	0 (0.0)	3.89	มาก
4. ผู้ประกอบการธุรกิจยางพาราใน ภาคเหนือสามารถลดความเสี่ยงในการ ประกอบธุรกิจยางพาราได้มากขึ้น	12 (21.1)	14 (24.6)	31 (54.4)	0 (0.0)	0 (0.0)	3.67 (0.809)	มาก
5. ผู้ประกอบการธุรกิจยางใน ภาคเหนือสามารถวางแผนการ เพิ่มช่องทางการทำธุรกิจยางใน พื้นที่ได้มากขึ้น	12 (21.1)	21 (36.8)	16 (28.1)	8 (14.0)	0 (0.0)	3.65 (0.973)	มาก
6. ผู้ประกอบการธุรกิจยางพารา ในภาคเหนือสามารถได้รับ โอกาสในการร้องเรียนปัญหา ด้านพรบ. ควบคุมยางฯ ได้ สะดวก รวดเร็วขึ้น	30 (52.6)	18 (31.6)	3 (5.3)	6 (10.5)	0 (0.0)	4.26 (0.973)	มากที่สุด
7. ผู้ประกอบการธุรกิจยางพารา ในภาคเหนือมีหน่วยงานในพื้นที่ สามารถปรึกษาปัญหาที่เกี่ยวข้อง พ.ร.บ. ควบคุมยางฯ ได้	36 (63.2)	15 (26.3)	6 (10.5)	0 (0.0)	0 (0.0)	4.42 (0.944)	มากที่สุด
8. ผู้ประกอบการธุรกิจยางพารา ในภาคเหนือมีหน่วยงานในพื้นที่ ที่สามารถควบคุมยางฯ ให้กับ หน่วยงานส่วนกลางได้	23 (40.4)	26 (45.6)	2 (3.5)	6 (10.0)	0 (0.0)	4.16 (0.922)	มาก

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

N=57

ประเด็น	ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับผลกระทบ					μ	ความหมาย
	(จำนวน/ร้อยละ)						
	5	4	3	2	1		
9. ผู้ประกอบการธุรกิจยางพารา ในภาคเหนือสามารถนำความรู้ที่ ได้รับจากศูนย์ฯ ไปปรับใช้เพื่อ เพิ่มประสิทธิภาพการประกอบ ธุรกิจยางพาราได้มากขึ้น	15 (26.3)	28 (49.1)	8 (14.0)	6 (10.5)	0 (0.0)	3.91 (0.912)	มาก
10. ผู้ประกอบการธุรกิจยางพารา ในภาคเหนือสามารถประกอบ ธุรกิจยางพาราได้ถูกต้องตาม หลัก พ.ร.บ. ควบคุมยางฯ	30 (52.6)	21 (336.8)	6 (10.5)	0 (0.0)	0 (0.0)	4.42 (0.680)	มากที่สุด
เฉลี่ยรวมทั้งหมด						4.04 (0.927)	มาก

จากการศึกษาผลกระทบในการตั้งศูนย์ควบคุมยางเชียงรายต่อผู้เกี่ยวข้องับธุรกิจยางพบว่า โดยภาพรวมแล้วผู้ประกอบการธุรกิจยางมีความคิดเห็นเกี่ยวกับผลกระทบในการตั้งศูนย์ควบคุมยางเชียงรายอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 4.04)

เมื่อพิจารณาเป็นรายประเด็นย่อย พบว่า ผู้ประกอบการธุรกิจยางมีความคิดเห็นเกี่ยวกับผลกระทบในการตั้งศูนย์ควบคุมยางเชียงรายอยู่ในระดับมากที่สุด 4 ประเด็น ประกอบด้วย ผู้ประกอบการธุรกิจยางพาราในภาคเหนือสามารถดำเนินการต่อไปอนุญาตประเภทต่างๆ ได้ในพื้นที่ได้สะดวก รวดเร็วขึ้น (ค่าเฉลี่ย 4.47) ผู้ประกอบการธุรกิจยางพาราในภาคเหนือสามารถได้รับโอกาสในการร้องเรียนปัญหาด้านพรบ.ควบคุมยางฯ ได้สะดวก รวดเร็วขึ้น (ค่าเฉลี่ย 4.26) ผู้ประกอบการธุรกิจยางพาราในภาคเหนือมีหน่วยงานในพื้นที่สามารถปรึกษาปัญหาที่เกี่ยวกับ พ.ร.บ.ควบคุมยางฯ ได้ (ค่าเฉลี่ย 4.42) และผู้ประกอบการธุรกิจยางพาราในภาคเหนือสามารถประกอบธุรกิจยางพาราได้ถูกต้องตามหลัก พ.ร.บ.ควบคุมยางฯ (ค่าเฉลี่ย 4.42)

ในขณะที่ผู้ประกอบการธุรกิจยางมีความคิดเห็นเกี่ยวกับผลกระทบในการตั้งศูนย์ควบคุมยางเชียงรายอยู่ในระดับมาก 6 ประเด็น ประกอบด้วย ผู้ประกอบการธุรกิจยางพาราในภาคเหนือ

สามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับยางพารารวมถึง พ.ร.บ.ควบคุมยางฯ ได้รวดเร็วขึ้น (ค่าเฉลี่ย 3.89) ผู้ประกอบการธุรกิจยางพาราในภาคเหนือสามารถได้รับการตรวจสอบสต็อกยาง/ความถูกต้องของพันธุ์ยาง จากเจ้าหน้าที่ของศูนย์ในพื้นที่ ได้รวดเร็วมาก (ค่าเฉลี่ย 3.89) ผู้ประกอบการธุรกิจยางพาราในภาคเหนือสามารถลดความเสี่ยงในการประกอบธุรกิจยางพาราได้มากขึ้น (ค่าเฉลี่ย 3.67) ผู้ประกอบการธุรกิจยางพาราในภาคเหนือสามารถวางแผนการเพิ่มช่องทางการทำธุรกิจยางในพื้นที่ได้มากขึ้น (ค่าเฉลี่ย 3.65) ผู้ประกอบการธุรกิจยางพาราในภาคเหนือมีหน่วยงานในพื้นที่ที่สามารถส่งต่อปัญหาด้าน พ.ร.บ.ควบคุมยางฯ ให้กับหน่วยงานส่วนกลางได้ (ค่าเฉลี่ย 4.14) ผู้ประกอบการธุรกิจยางพาราในภาคเหนือสามารถนำความรู้ที่ได้รับจากศูนย์ฯ ไปปรับใช้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการประกอบธุรกิจยางพาราได้มากขึ้น (ค่าเฉลี่ย 3.91)

ตารางที่ 4.6 ปัญหาในการพัฒนาการให้บริการ ของศูนย์ควบคุมยางเชียงราย

โดย 1 = น้อยที่สุด 2 = น้อย 3 = ปานกลาง 4 = มาก 5 = มากที่สุด

ประเด็น	ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับผลกระทบ					μ σ	ความหมาย
	(จำนวน/ร้อยละ)						
	5	4	3	2	1		
1. ขาดการให้บริการที่ดีในการยื่นคำร้องขออนุญาตต่างๆ	0 (0.0)	0 (0.0)	1 (1.8)	24 (42.1)	32 (5.1)	1.4 (0.537)	น้อยที่สุด
2. การให้บริการด้านสถานที่ไม่สะดวก	0 (0.0)	3 (5.3)	3 (5.3)	24 (42.1)	27 (47.4)	1.68 (0.805)	น้อยที่สุด
3. ระยะเวลาแต่ละขั้นตอนในการให้บริการไม่เหมาะสม	0 (0.0)	0 (0.0)	6 (10.5)	17 (29.8)	34 (59.6)	1.51 (0.658)	น้อยที่สุด
4. เครื่องมือ วัสดุอุปกรณ์การให้บริการไม่เพียงพอ	0 (0.0)	0 (0.0)	14 (24.6)	28 (49.1)	0 (26.3)	1.98 (0.719)	น้อย
5. ยานพาหนะในการให้บริการเจ้าหน้าที่ไม่เพียงพอ	0 (0.0)	2 (3.5)	7 (12.3)	33 (57.9)	15 (26.3)	1.93 (0.728)	น้อย
6. เจ้าหน้าที่บางรายขาดความรู้ความเข้าใจในงานที่ปฏิบัติ	0 (0.0)	3 (5.3)	21 (36.3)	21 (36.8)	12 (21.1)	2.26 (0.856)	น้อย

ตารางที่ 4.6 (ต่อ)

N=57

ประเด็น	ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับผลกระทบ (จำนวน/ร้อยละ)					μ σ	ความหมาย
	5	4	3	2	1		
	7. ผู้ประกอบการบงรายขาดความรู้ ความเข้าใจ ด้าน พ.ร.บ. ควบคุม ยางฯ	0 (0.0)	4 (7.0)	40 (70.2)	4 (7.0)	9 (15.8)	2.68 (0.827)
8. เจ้าหน้าที่มีไม่เพียงพอ	0 (0.0)	2 (3.5)	16 (28.1)	30 (52.6)	9 (15.8)	2.19 (0.743)	น้อย
9. เจ้าหน้าที่บางคนไม่มีความ โปร่งใสในการปฏิบัติงาน	0 (0.0)	0 (0.0)	5 (8.7)	14 (8.8)	38 (24.6)	1.42 (0.653)	น้อยที่สุด
10. ผู้ประกอบการบางรายมีการเอื้อ ผลประโยชน์แก่เจ้าหน้าที่	0 (0.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	18 (31.6)	39 (68.4)	1.32 (0.469)	น้อยที่สุด
11. เจ้าหน้าที่บางคนขาดจิตบริการ	0 (0.0)	1 (1.7)	14 (24.6)	19 (33.3)	23 (40.4)	1.88 (0.847)	น้อย
12. สภาพแวดล้อมในสถานที่ ให้บริการไม่เหมาะสม	0 (0.0)	3 (5.2)	15 (26.3)	18 (31.6)	21 (36.8)	1.98 (0.896)	น้อย
เฉลี่ยรวมทั้งหมด						1.86 (0.730)	น้อย

จากตารางที่ 4.6 การศึกษาปัญหาในการพัฒนาการให้บริการของศูนย์ควบคุมยาง เชียงราย ในภาพรวมแล้วผู้ประกอบการธุรกิจยางพารามีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการพัฒนาการให้บริการของศูนย์ควบคุมยาง เชียงราย เห็นอยู่ในระดับน้อย (ค่าเฉลี่ย 1.86)

เมื่อพิจารณาเป็นรายประเด็นย่อย พบว่า ผู้ประกอบการธุรกิจยางพารามีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการพัฒนาการให้บริการของศูนย์ควบคุมยาง เชียงราย ในระดับปานกลาง เพียงประเด็นเดียว คือผู้ประกอบการบางรายขาดความรู้ ความเข้าใจด้าน พ.ร.บ. ควบคุมยาง ฯ (ค่าเฉลี่ย 2.68)

ในขณะที่ผู้ประกอบการธุรกิจยางพารามีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการพัฒนาการให้บริการของศูนย์ควบคุมยาง เชียงราย ในระดับน้อย 6 ประเด็น ประกอบด้วย เครื่องมือ วัสดุอุปกรณ์ การให้บริการไม่เพียงพอ (ค่าเฉลี่ย 1.98) ยานพาหนะในการให้บริการเจ้าหน้าที่ไม่เพียงพอ (ค่าเฉลี่ย

1.93) เจ้าหน้าที่บางรายขาดความรู้ความเข้าใจในงานที่ปฏิบัติ (ค่าเฉลี่ย 2.26) เจ้าหน้าที่ไม่เพียงพอ (ค่าเฉลี่ย 2.19) เจ้าหน้าที่บางคนขาดจิตบริการ (ค่าเฉลี่ย 1.88) และสภาพแวดล้อมในสถานที่ให้บริการไม่เหมาะสม (ค่าเฉลี่ย 1.98)

ส่วนประเด็นที่ผู้ประกอบการกิจการอาหารมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการพัฒนาการให้บริการของศูนย์ควบคุมยางเชียงรายในระดับน้อยที่สุด 5 ประเด็น) ประกอบด้วย ขาดการให้บริการที่ดีในการยื่นคำร้องขออนุญาตต่างๆ (ค่าเฉลี่ย 1.46) การให้บริการด้านสถานที่ไม่สะดวก (ค่าเฉลี่ย 1.68) ระยะเวลาแต่ละขั้นตอนในการให้บริการไม่เหมาะสม (ค่าเฉลี่ย 1.51) เจ้าหน้าที่บางคนไม่มีความโปร่งใสในการปฏิบัติงาน (ค่าเฉลี่ย 1.42) และผู้ประกอบการบางรายมีการเอื้อผลประโยชน์แก่เจ้าหน้าที่ (ค่าเฉลี่ย 1.32)

ตารางที่ 4.7 ข้อเสนอแนะในการพัฒนาการให้บริการ ของศูนย์ควบคุมยางเชียงราย

N=57		
ข้อเสนอแนะ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. ด้านการถ่ายทอดความรู้ด้าน พ.ร.บ.ควบคุมยางฯ	16	50.0
2. ด้านการให้บริการ	11	34.4
3. ด้านการประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	5	15.6

จากตารางที่ 4.7 จากการสัมภาษณ์ ข้อเสนอแนะในการพัฒนาการให้บริการ ของศูนย์ควบคุมยางเชียงรายจากผู้ประกอบการกิจการอาหาร จำนวน 57 คน ได้ข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. การถ่ายทอดความรู้ด้าน พ.ร.บ.ควบคุมยางฯ

ควรจัด โครงการให้ความรู้เกี่ยวกับ พ.ร.บ.ควบคุมยางฯ แก่ผู้ประกอบการกิจการอาหารและผู้ที่เกี่ยวข้อง รวมไปถึงการแลกเปลี่ยนทัศนคติในองค์ความรู้เกี่ยวกับ พ.ร.บ.ควบคุมยางฯ ระหว่างเจ้าหน้าที่และผู้ประกอบการกิจการอาหาร สุดท้ายคือการจัดทำเว็บไซต์เผยแพร่ทั้งในภาคทฤษฎีและภาคการปฏิบัติเพื่อให้เข้าใจเป็นแนวทางเดียวกัน

2. ด้านการให้บริการ

ควรมีขั้นตอนในการมารับบริการที่น้อยที่สุด เช่น ในกรณีการมาขอรับใบผ่านด่านศุลกากรเพื่อการส่งออกยางไปนอกราชอาณาจักร หากขั้นตอนการรับบริการมาก อาจเกิดความล่าช้า และเกิดการผลกระทบบกับผู้ประกอบการได้

3. ด้านการประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ควรรให้เจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบในงานโดยตรงประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องนั้นๆเพื่อการสื่อสาร และเพื่อความเข้าใจที่ตรงกัน

ตอนที่ 2 เจ้าหน้าที่ศูนย์ควบคุมยางเชียงราย

2.1 สภาพพื้นฐานทางด้านสังคม เศรษฐกิจ ของเจ้าหน้าที่ศูนย์ควบคุมยางเชียงราย

2.2 ระดับความรู้ ความพึงพอใจ และความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ศูนย์ควบคุมยางเชียงราย

2.3 ปัญหา และข้อเสนอแนะในการพัฒนาการปฏิบัติงานของศูนย์ควบคุมยางเชียงราย โดยมีรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 4.8 สภาพพื้นฐานทางด้านสังคม เศรษฐกิจ ของเจ้าหน้าที่ศูนย์ควบคุมยางเชียงราย

N=8

สภาพทางด้านสังคมของเจ้าหน้าที่ศูนย์	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	3	37.5
หญิง	5	62.5
อายุ (ปี)		
20-25	3	37.5
26-30	2	25.0
31-35	2	25.0
36-40	0	0.0
มากกว่า 40	1	12.5
ค่าต่ำสุด 21 ปี ค่าสูงสุด 45 ปี ค่าเฉลี่ย 29.62 ปี ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 7.34 ปี		
สถานภาพ		
โสด		
สมรส		

ตารางที่ 4.8 (ต่อ)

N=8		
สภาพทางด้านสังคมของเจ้าหน้าที่ศูนย์	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ระดับการศึกษา		
อนุปริญญา / ปวส.	2	25.0
ปริญญาตรี	5	62.5
สูงกว่าปริญญาตรี (ปริญญาโท)	1	12.5
หน้าที่หลักในปัจจุบัน		
ฝ่ายบริหารงานทั่วไป	4	50.0
ฝ่ายวิชาการ	0	0.0
ฝ่ายพ.ร.บ	4	50.0
ด้านการอบรมของเจ้าหน้าที่		
การอบรมเกี่ยวกับความรู้ด้าน พรบ.ควบคุมยาง 2542		
เคย	3	37.5
ไม่เคย	5	62.5
การอบรมเกี่ยวกับความรู้เรื่องจำแนกพันธุ์ยาง		
เคย	2	25.0
ไม่เคย	6	75.0
การอบรมเกี่ยวกับความรู้ด้านการตรวจกำลังผลิต (สต็อกยาง)		
เคย	1	12.5
ไม่เคย	7	87.5
การอบรมเกี่ยวกับความรู้ด้านการออกใบอนุญาตตาม พ.ร.บ.ควบคุมยาง 2542		
เคย	4	50.0
ไม่เคย	4	50.0
ประสบการณ์ทำงานด้าน พรบ.ควบคุมยาง 2542 (ปี)		
น้อยกว่า 1	3	37.5
1	2	25.0
2	3	37.5
ค่าต่ำสุด น้อยกว่า 1 ปี ค่าสูงสุด 2 ปี ค่าเฉลี่ย 2 ปี ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.92 ปี		

ตารางที่ 4.8 (ต่อ)

N=8

สภาพทางด้านสังคมของเจ้าหน้าที่ศูนย์	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ประสบการณ์การติดต่อประสานงานกับผู้ประกอบการยางพารา		
เคย	6	75.0
ไม่เคย	2	25.0
ปัญหาในการให้บริการกับผู้ประกอบการยางพารา		
เคย	6	75.0
ไม่เคย	2	25.0

จากตารางที่ 4.8 สภาพพื้นฐานทางด้านสังคม เศรษฐกิจ ของเจ้าหน้าที่ศูนย์ควบคุมยาง เชียงรายเจ้าหน้าที่ศูนย์ควบคุมยางเชียงราย ปรากฏผลการวิเคราะห์ เป็นดังนี้

เพศ เจ้าหน้าที่ศูนย์ควบคุมยางเชียงรายร้อยละ 62.5 เป็นเพศหญิง และร้อยละ 37.5 เป็นเพศชาย

อายุ เจ้าหน้าที่ศูนย์ควบคุมยางเชียงรายร้อยละ 37.5 มีอายุระหว่าง 20-25 ปี รองลงมา ร้อยละ 25.0 มีอายุระหว่าง 26-30 ปี ซึ่งเท่ากับเจ้าหน้าที่อายุระหว่าง 31-35 ปี และมีเพียงร้อยละ 12.5 ที่เจ้าหน้าที่มีอายุมากกว่า 40 ปี โดยเจ้าหน้าที่ศูนย์ควบคุมยางเชียงรายมีอายุสูงสุด 45 ปี มีอายุน้อยที่สุด 22 ปี และมีอายุเฉลี่ย 29.62 ปี

สถานภาพ เจ้าหน้าที่ศูนย์ควบคุมยางเชียงรายร้อยละ 62.5 มีสถานภาพ โสด และร้อยละ 37.5 มีสถานภาพสมรส

ระดับการศึกษา เจ้าหน้าที่ศูนย์ควบคุมยางเชียงรายร้อยละ 62.5 จบการศึกษาระดับปริญญาตรี รองลงมา ร้อยละ 25.0 จบการศึกษาระดับอนุปริญญาตรี/ปวส และมีเพียงร้อยละ 12.5 จบการศึกษาระดับปริญญาโท

หน้าที่หลักในปัจจุบัน เจ้าหน้าที่ศูนย์ควบคุมยางเชียงราย มีหน้าที่ฝ่ายบริหารงานทั่วไป และ ฝ่ายพ.ร.บ ร้อยละ 50.0

ด้านการฝึกอบรมของเจ้าหน้าที่

เจ้าหน้าที่ศูนย์ควบคุมยางเชิงราย ร้อยละ 37.5 เคยเข้ารับการฝึกอบรมเกี่ยวกับความรู้ด้าน พรบ.ควบคุมยาง 2542 และร้อยละ 62.5 ไม่เคยได้การอบรมเกี่ยวกับความรู้ด้าน พรบ.ควบคุมยาง 2542

เจ้าหน้าที่ศูนย์ควบคุมยางเชิงราย ร้อยละ 25.0 เคยได้รับการอบรมเกี่ยวกับความรู้เรื่องจำแนกพันธุ์ยาง และร้อยละ 75.0 ไม่เคยได้รับการอบรมเกี่ยวกับความรู้เรื่องจำแนกพันธุ์ยาง

เจ้าหน้าที่ศูนย์ควบคุมยางเชิงราย ร้อยละ 12.5 เคยได้รับการอบรมเกี่ยวกับความรู้ด้านการตรวจกำลังผลิต (สต็อกยาง) และร้อยละ 87.5 ไม่เคยได้รับการอบรมเกี่ยวกับความรู้ด้านการตรวจกำลังผลิต (สต็อกยาง)

เจ้าหน้าที่ศูนย์ควบคุมยางเชิงราย ร้อยละ 50.0 เคยได้รับการอบรมเกี่ยวกับความรู้ด้านการออกใบอนุญาตตาม พ.ร.บ.ควบคุมยาง 2542 และร้อยละ 50.0 ไม่เคยได้รับการอบรมเกี่ยวกับความรู้ด้านการออกใบอนุญาตตาม พ.ร.บ.ควบคุมยาง 2542

ประสบการณ์ทำงานด้าน พรบ.ควบคุมยาง 2542 เจ้าหน้าที่ศูนย์ควบคุมยางเชิงราย ร้อยละ 37.5 มีประสบการณ์ทำงานด้าน พรบ.ควบคุมยาง 2542 น้อยกว่า 1 ปี ซึ่งเท่ากับเจ้าหน้าที่ที่มีประสบการณ์ทำงานด้าน พรบ. ควบคุมยาง 2542 2 ปี รองลงมา ร้อยละ 25.0 มีประสบการณ์ทำงานด้านพรบ.ควบคุมยาง 2542 1 ปี โดยประสบการณ์ในการทำงานด้าน พรบ. ควบคุมยาง 2542 สูงสุดคือ 2 ปี ต่ำสุด คือ น้อยกว่า 1 ปีค่า โดยเฉลี่ย คือ 2 ปี

ประสบการณ์การติดต่อประสานงานกับผู้ประกอบการยางพารา เจ้าหน้าที่ศูนย์ควบคุมยางเชิงราย ร้อยละ 75.0 มีประสบการณ์การติดต่อประสานงานกับผู้ประกอบการยางพารา และร้อยละ 25.0 ไม่มีประสบการณ์การติดต่อประสานงานกับผู้ประกอบการยางพารา

ปัญหาในการให้บริการกับผู้ประกอบการยางพารา เจ้าหน้าที่ศูนย์ควบคุมยางเชิงราย ร้อยละ 25.0 ไม่เคยพบปัญหาในการให้บริการกับผู้ประกอบการยางพารา และร้อยละ 75.0 เคยพบปัญหาในการให้บริการกับผู้ประกอบการยางพารา

ตารางที่ 4.9 ความรู้เกี่ยวกับ พ.ร.บ.ควบคุมยาง พ.ศ. 2542

ข้อความรู้	เฉลย	ผู้ตอบถูก	
		จำนวน (คน)	ลำดับที่
1) มาตรา 19 ผู้นำเข้า ผู้ส่งออกซึ่งต้นยาง คอก เมล็ดตาของต้นยางหรือส่วนใด ส่วนหนึ่งของต้นยางที่อาจใช้เพาะพันธุ์ได้อาจนำเข้าหรือส่งออกทางด่าน สุลกากรที่ระบุไว้ในใบอนุญาต	ถูก	8 (100.0)	1
2) มาตรา 20 เมื่อมีประกาศของรัฐมนตรี กำหนดเขตควบคุมการขนย้ายยาง ตามมาตรา 6 (7) ผู้ใดจะขนย้ายยางเข้าในด่านหรือออกจากเขตดังกล่าวไม่ จำเป็นต้องได้รับใบอนุญาตจากผู้อนุญาต (เฉลย: มาตรา 20 เมื่อมีประกาศของ รัฐมนตรีกำหนดเขตควบคุมการขนย้ายยางตามมาตรา 6 (7) ในท้องที่หนึ่ง ท้องที่ใดแล้วผู้ใดจะขนย้ายยางเข้าในด่านหรือออกจากเขตดังกล่าวจำเป็นต้อง ได้รับใบอนุญาตจากผู้อนุญาต)	ผิด	1 (12.5)	15
3) มาตรา 21 ผู้ใดจะขายพันธุ์ต้นยางเพื่อการค้าต้องได้รับใบอนุญาตจาก ผู้อนุญาตและผู้รับใบอนุญาตต้องขายพันธุ์ต้นยางจากต้นยางพันธุ์ดี	ถูก	8 (100.0)	1
4) มาตรา 22 ผู้ใดจะค้ายางต้องได้รับใบอนุญาตจากผู้อนุญาตหรือไม่ก็ได้ (เฉลย: มาตรา 22 ผู้ใดจะค้ายางต้องได้รับใบอนุญาตจากผู้อนุญาต)	ผิด	2 (25.0)	11
5) มาตรา 23 ผู้ค้ายางจะต้องทำบัญชีการซื้อยางบัญชีการจำหน่ายยางและ ปริมาณขงเกลือ ของทุกเดือนและจัดส่งบัญชีดังกล่าวต่อเจ้าหน้าที่ภายใน วันที่สิบของเดือนถัดไป (เฉลย: มาตรา 23 ผู้ค้ายางจะต้องทำบัญชีการซื้อยาง บัญชีการจำหน่ายยางและปริมาณขงเกลือของทุกเดือนและจัดส่งบัญชีดังกล่าว ต่อเจ้าหน้าที่ภายในวันที่หนึ่งของเดือนถัดไป)	ผิด	1 (12.5)	15
6) มาตรา 25 ผู้ใดจะตั้งโรงทำยาง ต้องได้รับอนุญาตจากผู้อนุญาต	ถูก	8 (100.0)	1
7) มาตรา 26 ผู้ใดจะนำยางเข้ามาในหรือส่งยาง ผู้นำยางเข้า หรือผู้ส่งยางออก ต้องได้รับอนุญาตจากผู้อนุญาต เว้นแต่เพื่อเป็นตัวอย่างและมีน้ำหนักไม่เกิน ห้ากิโลกรัม	ถูก	8 (100.0)	1
8) มาตรา 27 ในการนำยางเข้ามาใน ส่งยางออกออกจะต้องได้รับใบผ่าน ด่านศุลกากรจากพนักงานเจ้าหน้าที่และจะต้องนำยางเข้าหรือส่งยางออก ทางด่านศุลกากรในที่ใดก็ได้ทั่วราชอาณาจักร (เฉลย: มาตรา 27 ในการนำยางเข้ามาในหรือส่งยางออกไปนอก ราชอาณาจักรแต่ละครั้ง ผู้นำยางเข้าหรือผู้ส่งยางออกจะต้องได้รับใบ ผ่านด่านศุลกากรจากพนักงานเจ้าหน้าที่และจะต้องนำยางเข้าหรือส่งยาง ออกทางด่านศุลกากรที่ระบุไว้ในใบผ่านด่านศุลกากร)	ผิด	2 (25.0)	11

ตารางที่ 4.9 (ต่อ)

N=8

ข้อความรู้	เฉลย	ผู้ตอบถูก	ลำดับ ที่
		จำนวน (คน)	
9) มาตรา 29 ผู้ใดจะจัดให้มีการวิเคราะห์หรือการทดสอบคุณภาพของต้องได้รับอนุญาตจากผู้อนุญาตและต้องใช้เครื่องมือเครื่องใช้สำหรับการวิเคราะห์หรือการทดสอบคุณภาพของตามที่กำหนดในกฎกระทรวง	ถูก	5 (62.5)	9
10) มาตรา 35 ในกรณีที่ไม่อนุญาตตามมาตรา 21 มาตรา 22 มาตรา 25 มาตรา 26 และมาตรา 29 สูญหายหรือถูกทำลายให้ผู้รับใบอนุญาตแจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่และยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตภายในหกสิบวัน (เฉลย: ต้องนำขงเข้าหรือส่งขงออกทางด่านศุลกากรมาตรา 22 มาตรา 25 มาตรา 26 และมาตร 29 สูญหายหรือถูกทำลายในสาระสำคัญให้ผู้รับใบอนุญาตแจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่และยื่นคำขอรับใบแทน ใบอนุญาตภายในสิบห้าวัน)	ผิด	2 (25.0)	11
11) มาตรา 41 ในการปฏิบัติหน้าที่ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจดังนี้(1) เข้าไปในสวนยางหรือแปลงเพาะพันธุ์ต้นยางในระหว่างเวลาพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตก	ถูก	8 (100.0)	1
12) มาตรา 41 ในการปฏิบัติหน้าที่ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจดังนี้ (2) นำต้นยางหรือส่วนใดส่วนหนึ่งของต้นยางหรือยางในปริมาณพอสมควรไปเป็นตัวอย่างเพื่อการตรวจสอบหรือวิเคราะห์	ถูก	8 (100.0)	1
13) มาตรา 41 ในการปฏิบัติหน้าที่ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจดังนี้(4) ในกรณีมีความจำเป็นที่จะก่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้ทำสวนยางหรือธุรกิจการยางให้มีหนังสือสอบถามหรือเรียกผู้ทำสวนยางมาให้ถ้อยคำหรือคำชี้แจงเกี่ยวกับการทำสวนยางให้ผู้ทำสวนยางหรือผู้รับใบอนุญาตหรือผู้ซึ่งเกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกตามสมควร	ถูก	8 (100.0)	1
14) มาตรา 48 ผู้ค้าขงและผู้นำขงเข้าหรือผู้ส่งขงออกผู้ใด ไม่ปฏิบัติตามมาตรา 10 ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท (เฉลย: มาตรา 48 ผู้ค้าขงและผู้นำขงเข้าหรือผู้ส่งขงออกผู้ใด ไม่ปฏิบัติตามมาตรา 10 ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท)	ผิด	4 (50.0)	10
15) มาตรา 50 ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา 21 มาตรา 22 หรือมาตรา 29 วรรคหนึ่งต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท (เฉลย : มาตรา 50 ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา 21 มาตรา 22 หรือมาตรา 29 วรรคหนึ่งต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท)	ผิด	2 (25.0)	11
16) มาตรา 52 ผู้ใดนำขงเข้ามาในหรือส่งขงออกไปนอกราชอาณาจักรโดยไม่ได้รับใบอนุญาตถูกเป็นผู้นำขงเข้าหรือผู้ส่งขงออกตามมาตรา 26 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปีหรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ	ถูก	7 (87.5)	7

จากตารางที่ 4.9 พบว่าเจ้าหน้าที่ศูนย์ควบคุมยางเชิงรายมีความรู้เกี่ยวกับ พ.ร.บ. ควบคุมยาง พ.ศ. 2542 ในแต่ละหมวด แต่ละมาตรา ดังนี้

หมวดที่ 2 เรื่องการขออนุญาตและออกใบอนุญาต

มาตรา 19 ผู้นำเข้า ผู้ส่งออกซึ่งต้นยาง ดอกเมล็ด หรือตาของต้นยาง หรือส่วนใด ส่วนหนึ่งของต้นยางที่อาจใช้เพาะพันธุ์ได้ต้องนำเข้า ส่งออกทางด้านศุลกากรที่ระบุไว้ใน ใบอนุญาต ผลการวิเคราะห์พบว่า เจ้าหน้าที่ศูนย์ควบคุมยางเชิงรายตอบคำถามข้อนี้ถูก 8 คน คิดเป็นร้อยละ 100.0

มาตรา 20 เมื่อมีประกาศของรัฐมนตรีกำหนดเขตควบคุมการขนย้ายยางตามมาตรา 6(7) ในท้องที่หนึ่งท้องที่ใดแล้วผู้ใดจะขนย้ายยางเข้าในด่าน หรือออกจากเขตดังกล่าวไม่จำเป็นต้องได้รับใบอนุญาตจากผู้อนุญาต ผลการวิเคราะห์พบว่า เจ้าหน้าที่ศูนย์ควบคุมยางเชิงรายตอบคำถามข้อนี้ถูก 1 คน คิดเป็นร้อยละ 12.5

มาตรา 21 ผู้ใดจะขยายพันธุ์ต้นยางเพื่อการค้าต้องได้รับใบอนุญาตจากผู้อนุญาต และ ผู้รับใบอนุญาตต้นขยายพันธุ์ต้นยางจากต้นยางพันธุ์ดี ผลการวิเคราะห์พบว่า เจ้าหน้าที่ศูนย์ควบคุมยางเชิงรายตอบคำถามข้อนี้ถูก 8 คน คิดเป็นร้อยละ 100.0

มาตรา 22 ผู้ใดจะค้ายางต้องได้รับใบอนุญาตจากผู้อนุญาตหรือไม่ก็ได้ ผลการวิเคราะห์พบว่า เจ้าหน้าที่ศูนย์ควบคุมยางเชิงรายตอบคำถามข้อนี้ถูก 2 คน คิดเป็นร้อยละ 25.0

มาตรา 23 ผู้ค้ายางจะต้องทำบัญชีการซื้อยาง บัญชีการจำหน่ายยางและปริมาณยางคงเหลือของทุกเดือนและจัดส่งบัญชีดังกล่าวต่อเจ้าหน้าที่ภายในวันที่หนึ่งของเดือนถัดไป ผลการวิเคราะห์พบว่า เจ้าหน้าที่ศูนย์ควบคุมยางเชิงรายตอบคำถามข้อนี้ถูก 1 คน คิดเป็นร้อยละ 12.5

มาตรา 25 ผู้ใดจะตั้งโรงทำยาง ต้องได้รับอนุญาตจากผู้อนุญาต ผลการวิเคราะห์พบว่า เจ้าหน้าที่ศูนย์ควบคุมยางเชิงรายตอบคำถามข้อนี้ถูก 8 คน คิดเป็นร้อยละ 100.0

มาตรา 26 ผู้ใดจะนำยางเข้ามาในหรือส่งยางออกไปนอกราชอาณาจักรต้องได้รับ ใบอนุญาตเป็นผู้นำยางเข้าหรือผู้ส่งยางออกจากผู้อนุญาต เว้นแต่เป็นการนำยางเข้ามาในหรือส่งยางออกไปนอกราชอาณาจักรเพื่อเป็นตัวอย่างและมีน้ำหนักไม่เกินห้ากิโลกรัม ผลการวิเคราะห์พบว่า เจ้าหน้าที่ศูนย์ควบคุมยางเชิงรายตอบคำถามข้อนี้ถูก 6 คน คิดเป็นร้อยละ 75.0

มาตรา 27 ในการนำยางเข้ามาในหรือส่งยางออกไปนอกราชอาณาจักร ผู้ส่งยางออก จะต้องได้รับใบผ่านด่านศุลกากรจากพนักงานเจ้าหน้าที่และจะต้องนำยางเข้าหรือส่งยางออกทางด้านศุลกากรในที่ใดก็ได้ทั่วราชอาณาจักร ผลการวิเคราะห์พบว่า เจ้าหน้าที่ศูนย์ควบคุมยางเชิงรายตอบคำถามข้อนี้ถูก 2 คน คิดเป็นร้อยละ 25.0

มาตรา 29 ผู้ใดจะจัดให้มีการวิเคราะห์หรือการทดสอบคุณภาพยางต้องได้รับใบอนุญาตจากผู้อนุญาตต้องใช้เครื่องมือเครื่องใช้สำหรับการวิเคราะห์ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ผลการวิเคราะห์พบว่า เจ้าหน้าที่ศูนย์ควบคุมยางเชิงรายตอบคำถามข้อนี้ถูก 5 คน คิดเป็นร้อยละ 62.5

หมวดที่ 3 เรื่องหน้าที่ของผู้รับใบอนุญาต

มาตรา 35 ในกรณีที่ใบอนุญาตตามมาตรา 21 มาตรา 22 มาตรา 25 มาตรา 26 และมาตรา 29 สูญหายหรือถูกทำลายในสาระสำคัญให้ผู้รับใบอนุญาตแจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่และยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตภายในหกสิบวัน ผลการวิเคราะห์พบว่า เจ้าหน้าที่ศูนย์ควบคุมยางเชิงรายตอบคำถามข้อนี้ถูก 2 คน คิดเป็นร้อยละ 25.0

หมวดที่ 4 เรื่องพนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา 41 ในการปฏิบัติหน้าที่ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจดังนี้ (1) เข้าไปในสวนยางหรือแปลงเพาะพันธุ์ต้นยางในระหว่างเวลาพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตก ผลการวิเคราะห์พบว่า เจ้าหน้าที่ศูนย์ควบคุมยางเชิงรายตอบคำถามข้อนี้ถูก 8 คน คิดเป็นร้อยละ 100.0

มาตรา 41 (2) นำต้นยางหรือส่วนใดส่วนหนึ่งของต้นยางหรือยางในปริมาณพอสมควรไปเป็นตัวอย่างเพื่อการตรวจสอบหรือวิเคราะห์ ผลการวิเคราะห์พบว่า เจ้าหน้าที่ศูนย์ควบคุมยางเชิงรายตอบคำถามข้อนี้ถูก 8 คน คิดเป็นร้อยละ 100.0

มาตรา 41 (4) ในกรณีมีความจำเป็นที่จะก่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้ทำสวนยางหรือธุรกิจการยางให้มีหนังสือสอบถามหรือเรียกผู้ทำสวนยางผู้ซึ่งเกี่ยวข้องกับอำนาจความสะดวกตามสมควร ผลการวิเคราะห์พบว่า เจ้าหน้าที่ศูนย์ควบคุมยางเชิงรายตอบคำถามข้อนี้ถูก 8 คน คิดเป็นร้อยละ 100.0

หมวดที่ 5 เรื่องบทกำหนดโทษ

มาตรา 48 ผู้ค้ายางและผู้นำยางเข้าหรือผู้ส่งยางออกผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา 10 ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท ผลการวิเคราะห์พบว่า เจ้าหน้าที่ศูนย์ควบคุมยางเชิงรายตอบคำถามข้อนี้ถูก 4 คน คิดเป็นร้อยละ 50.0

มาตรา 50 ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา 21 มาตรา 22 หรือมาตรา 29 วรรคหนึ่งต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท ผลการวิเคราะห์พบว่า เจ้าหน้าที่ศูนย์ควบคุมยางเชิงรายตอบคำถามข้อนี้ถูก 2 คน คิดเป็นร้อยละ 25.0

มาตรา 52 ผู้ใดนำยางเข้ามาในหรือส่งยางออกไปนอกราชอาณาจักรโดยไม่ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้นำยางเข้าหรือผู้ส่งยางออกตามมาตรา 26 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปีหรือ

ปรับไม่เกินหกหมื่นบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ ผลการวิเคราะห์พบว่า เจ้าหน้าที่ศูนย์ควบคุมยางเชียงราย
ตอบคำถามข้อนี้ถูก 7 คน คิดเป็นร้อยละ 87.5

ตารางที่ 4.10 คะแนนความรู้เกี่ยวกับ พ.ร.บ.ควบคุมยาง พ.ศ. 2542 ของเจ้าหน้าที่

N=8

คะแนนความรู้/ความเข้าใจ (คะแนน)	จำนวน (คน)	ร้อยละ
7-9	1	12.5
10-12	2	25.0
13-16	5	62.5

ค่าต่ำสุด = 9 คะแนน ค่าสูงสุด = 16 คะแนน
ค่าเฉลี่ย = 11.53 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 2.50 คะแนน

จากตารางที่ 4.10 พบว่า เจ้าหน้าที่ศูนย์ควบคุมยางเชียงรายร้อยละ 62.5 มีความรู้เกี่ยวกับ พ.ร.บ.ควบคุมยาง พ.ศ. 2542 ในช่วงคะแนน 13-16 คะแนน ลำดับถัดมาร้อยละ 25.0 เจ้าหน้าที่ศูนย์ควบคุมยางเชียงรายมีความรู้เกี่ยวกับ พ.ร.บ.ควบคุมยาง พ.ศ. 2542 ในช่วงคะแนน 10-12 คะแนน และร้อยละ 12.5 เจ้าหน้าที่ศูนย์ควบคุมยางเชียงรายมีความรู้เกี่ยวกับ พ.ร.บ.ควบคุมยาง พ.ศ. 2542 ในช่วงคะแนน 7-9 คะแนน ซึ่งเจ้าหน้าที่ศูนย์ควบคุมยางเชียงรายที่มีความรู้เกี่ยวกับ พ.ร.บ.ควบคุมยาง พ.ศ. 2542 มีคะแนนสูงสุด 16 คะแนน และมีความรู้เกี่ยวกับ พ.ร.บ.ควบคุมยาง พ.ศ. 2542 ต่ำสุด 9 คะแนน โดยเฉลี่ย มีคะแนนความรู้เกี่ยวกับ พ.ร.บ.ควบคุมยาง พ.ศ. 2542 คือ 11.53 คะแนน

ตารางที่ 4.11 ความพึงพอใจในการตั้งศูนย์ควบคุมยางเชียงรายต่อเจ้าหน้าที่ศูนย์ควบคุมยางเชียงราย โดย 1 = น้อยที่สุด 2 = น้อย 3 = ปานกลาง 4 = มาก 5 = มากที่สุด

N=8

การให้บริการ	ระดับความพึงพอใจ (จำนวน/ร้อยละ)					μ σ	ความหมาย
	5	4	3	2	1		
1. การให้บริการในการรับคำร้อง มากขอใบอนุญาตต่างๆ	1 (5.6)	2 (11.1)	5 (27.8)	0 (0.0)	0 (0.0)	3.50 (0.756)	มาก
2. ความสะดวกในการรับบริการ ด้านสถานที่	1 (5.6)	2 (11.1)	4 (22.2)	1 (5.6)	0 (0.0)	3.38 (0.916)	ปานกลาง
3. ระยะเวลาแต่ละขั้นตอนในการ รับบริการ	2 (11.1)	2 (11.1)	3 (16.7)	1 (5.6)	0 (0.0)	3.62 (1.061)	มาก
4. การบริการข้อมูลข่าวสารและ การเผยแพร่ประชาสัมพันธ์	0 (0.0)	1 (5.6)	5 (27.8)	2 (11.1)	0 (0.0)	2.88 (0.641)	ปานกลาง
5. ระยะเวลาในการตรวจสอบ พันธุ์ยาง/การตรวจสอบศต็อกยาง	0 (0.0)	3 (16.7)	4 (22.2)	1 (5.6)	0 (0.0)	3.25 (0.707)	ปานกลาง
6. ความถูกต้องของผลการ ตรวจสอบพันธุ์ยาง/ตรวจสอบศต็อกยาง	0 (0.0)	3 (16.7)	3 (16.7)	2 (11.1)	1 (5.6)	3.12 (0.835)	ปานกลาง
7. การรับเรื่องร้องเรียนด้านอื่นๆ	0 (0.0)	1 (5.6)	5 (27.8)	2 (11.1)	0 (0.0)	2.88 (0.641)	ปานกลาง
8. การส่งเรื่องต่อเนื่องไปยัง หน่วยงานอื่นที่รับผิดชอบ	1 (5.6)	1 (5.6)	4 (22.2)	2 (11.1)	0 (0.0)	3.12 (0.991)	ปานกลาง
9. ความโปร่งใสในการปฏิบัติงาน	1 (5.6)	3 (16.7)	3 (16.7)	1 (5.6)	0 (0.0)	3.50 (0.926)	มาก
10. การชี้แจงประเด็นต่างๆ ใน การให้บริการ	1 (5.6)	4 (22.2)	2 (11.1)	1 (5.6)	0 (0.0)	3.62 (0.916)	มาก
11. การยิ้มแย้มแจ่มใสของ เจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ	1 (5.6)	4 (22.2)	2 (11.1)	1 (5.6)	0 (0.0)	3.62 (0.916)	มาก
12. สภาพแวดล้อมของสถานที่ ให้บริการ	0 (0.0)	4 (22.2)	3 (16.7)	1 (5.6)	0 (0.0)	3.32 (0.744)	ปานกลาง
เฉลี่ยรวมทั้งหมด						3.32 (0.641)	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.11 จากการศึกษาความพึงพอใจในการตั้งศูนย์ควบคุมยางเชิงรายต่อเจ้าหน้าที่ศูนย์ควบคุมยางเชียงราย โดยภาพรวมแล้วพบว่า เจ้าหน้าที่ศูนย์ควบคุมยางเชียงรายมีความพึงพอใจในการตั้งศูนย์ควบคุมยางเชียงรายอยู่ในระดับอยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.32)

เมื่อพิจารณาเป็นรายประเด็นพบว่าเจ้าหน้าที่ศูนย์ควบคุมยางเชียงรายมีความเห็นด้วยระดับมาก 5 ประเด็น ประกอบด้วย การให้บริการในการยื่นคำร้องขอใบอนุญาตต่างๆ (ค่าเฉลี่ย 3.50) ระยะเวลาแต่ละขั้นตอนในการรับบริการ (ค่าเฉลี่ย 3.62) ความโปร่งใสในการปฏิบัติงาน (ค่าเฉลี่ย 3.50) การชี้แจงประเด็นต่างๆในการให้บริการ (ค่าเฉลี่ย 3.562) และการยิ้มแย้มแจ่มใสของเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ (ค่าเฉลี่ย 3.62)

ในขณะที่เจ้าหน้าที่ศูนย์ควบคุมยางเชียงรายมีความเห็นด้วยระดับปานกลาง 7 ประเด็น ประกอบด้วย ความสะดวกในการรับบริการด้านสถานที่ (ค่าเฉลี่ย 3.38) การบริการข้อมูลข่าวสารและการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ (ค่าเฉลี่ย 2.88) ระยะเวลาในการตรวจสอบพันธุ์ยาง/การตรวจสอบสต็อกยาง (ค่าเฉลี่ย 3.25) ความถูกต้องของผลการตรวจสอบพันธุ์ยาง /ตรวจสอบสต็อกยาง (ค่าเฉลี่ย 3.12) การรับเรื่องร้องเรียน (ค่าเฉลี่ย 2.88) การส่งเรื่องต่อเนื่องไปยังหน่วยงานอื่นที่รับผิดชอบ (ค่าเฉลี่ย 3.12) และสภาพแวดล้อมของสถานที่ให้บริการ(ค่าเฉลี่ย 3.32)

ตารางที่ 4.12 ความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ศูนย์ควบคุมยางเชียงรายต่อบทบาทการปฏิบัติงาน

โดย 1 = น้อยที่สุด 2 = น้อย 3 = ปานกลาง 4 = มาก 5 = มากที่สุด

การให้บริการ	ระดับความพึงพอใจ (จำนวน/ร้อยละ)					μ	ความหมาย
	5	4	3	2	1		
N=8							
ด้านการให้ความรู้							
1. สามารถให้ความรู้เกี่ยวกับ พ.ร.บ.ควบคุมยาง 2542 แก่ เกษตรกรและผู้ประกอบการ ธุรกิจยางพาราได้	0	2	4	2	0	3.00	ปานกลาง
	(0.0)	(25.0)	(50.0)	(25.0)	(0.0)	(0.756)	
2. สามารถให้คำแนะนำในการ ขอรับใบอนุญาตเกี่ยวกับ พ.ร.บ. ควบคุมยาง 2542 ได้	0	2	3	3	0	2.88	ปานกลาง
	(0.0)	(25.0)	(37.5)	(37.5)	(0.0)	(0.835)	
เฉลี่ยรวมด้านการให้ความรู้						2.94	ปานกลาง
						(0.796)	

ตารางที่ 4.12 (ต่อ)

N=8

การให้บริการ	ระดับความพึงพอใจ (จำนวน/ร้อยละ)					μ σ	ความหมาย
	5	4	3	2	1		
ด้านการบริการ							
1. สามารถให้บริการออกใบอนุญาตเกี่ยวกับ พ.ร.บ.ควบคุมยาง 2542 ได้	1 (12.5)	3 (37.5)	2 (25.0)	2 (25.0)	0 (0.0)	3.38 (1.061)	ปานกลาง
2. สามารถออกสำรวจแปลงขยายพันธุ์ต้นยางเพื่อการค้า ตรวจสอบความถูกต้องของพันธุ์ยางพาราให้เป็นไปตามหลักวิชาการ กรมวิชาการเกษตรได้	0 (0.0)	6 (75.0)	1 (12.5)	1 (12.5)	0 (0.0)	3.62 (0.744)	มาก
3. สามารถออกตรวจกำลังการผลิต (สต็อกยาง) เพื่อเป็นไปตามกฎระเบียบของ พ.ร.บ.ควบคุมยาง 2542 ได้	2 (25.0)	3 (37.5)	2 (25.0)	1 (12.5)	0 (0.0)	3.75 (1.035)	มาก
4. สามารถประสานงานระหว่างเจ้าหน้าที่ส่วนกลางกับเกษตรกรและผู้ประกอบการธุรกิจยางพาราให้ผ่านลู่ทางไปได้	2 (25.0)	2 (25.0)	3 (37.5)	1 (12.5)	0 (0.0)	3.62 (1.061)	มาก
เฉลี่ยรวมด้านการบริการ						3.59 (0.975)	มาก
ด้านวิชาการ							
1. สามารถศึกษา ค้นคว้า วิจัยเกี่ยวกับยางพาราเพื่อพัฒนาศักยภาพของผลิตภัณฑ์ยางพาราที่มีในพื้นที่ที่รับผิดชอบได้	0 (0.0)	1 (12.5)	4 (50.0)	3 (37.5)	0 (0.0)	2.75 (0.707)	ปานกลาง

ตารางที่ 4.12 (ต่อ)

N=8

การให้บริการ	ระดับความพึงพอใจ (จำนวน/ร้อยละ)					μ σ	ความหมาย
	5	4	3	2	1		
2. สามารถเก็บรวบรวมข้อมูล เกษตรกรผู้ประกอบการที่ทำ ธุรกิจเกี่ยวกับยางพาราในพื้นที่ที่ รับผิดชอบ (15 จังหวัดภาคเหนือ)	0 (0.0)	2 (25.0)	4 (50.0)	2 (25.0)	0 (0.0)	3.00 (0.756)	ปานกลาง
3. สามารถสำรวจความต้องการ ของเกษตรกรและผู้ประกอบการ ธุรกิจยางพาราในพื้นที่รับผิดชอบ เกี่ยวกับพ.ร.บ.ควบคุมยาง 2542 ได้	0 (0.0)	1 (12.5)	6 (75.0)	1 (12.5)	0 (0.0)	3.00 (0.535)	ปานกลาง
4. สามารถจัดทำแผน และ แนวทางการพัฒนาเกี่ยวกับธุรกิจ ยางพารา (เพื่อก่อประสิทธิผลต่อ เกษตรกร)	0 (0.0)	2 (25.0)	4 (50.0)	2 (25.0)	0 (0.0)	3.00 (0.756)	ปานกลาง
เฉลี่ยรวมด้านวิชาการ						2.94 (0.689)	ปานกลาง
เฉลี่ยรวมทั้งหมด						3.16 (0.820)	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.12 จากการศึกษาระดับความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ศูนย์ควบคุมยาง เชียงรายต่อบทบาทการปฏิบัติงานในภาพรวมพบว่า เจ้าหน้าที่ศูนย์ควบคุมยาง เชียงรายมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.16) เมื่อพิจารณาในแต่ละด้านพบว่า

1. ด้านการให้ความรู้ เจ้าหน้าที่ที่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย = 2.94) และเมื่อพิจารณาเป็นรายประเด็นย่อย พบว่าเจ้าหน้าที่ศูนย์ควบคุมยาง เชียงรายมีความเห็นด้วยระดับปานกลาง 2 ประเด็นประกอบด้วย สามารถให้ความรู้เกี่ยวกับ พ.ร.บ.ควบคุมยาง 2542 แก่เกษตรกร และผู้ประกอบการธุรกิจยางพาราได้ (ค่าเฉลี่ย = 3.00) และสามารถให้คำแนะนำในการขอรับใบอนุญาตเกี่ยวกับ พ.ร.บ.ควบคุมยาง 2542 ได้ (ค่าเฉลี่ย = 2.88)

2. ด้านการบริการ เจ้าหน้าที่ที่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 3.59) และเมื่อพิจารณาเป็นรายประเด็นย่อย พบว่า เจ้าหน้าที่ศูนย์ควบคุมยาง เชียงรายมีความเห็นด้วยระดับมาก

3 ประเด็น ประกอบด้วย สามารถออกสำรวจแปลงขยายพันธุ์ต้นยางเพื่อการค้า เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของพันธุ์ยางพาราให้เป็นไปตามหลักวิชาการ กรมวิชาการเกษตรได้ (ค่าเฉลี่ย = 3.62) สามารถออกตรวจกำลัการผลิต(สต็อกยาง)เพื่อเป็นไปตามกฎระเบียบของ พ.ร.บ ควบคุมยาง 2542 ได้ (ค่าเฉลี่ย = 3.75) และสามารถสำรวจความต้องการของเกษตรกรและผู้ประกอบการธุรกิจยางพาราในพื้นที่รับผิดชอบ เกี่ยวกับพ.ร.บ.ควบคุมยาง 2542 ได้ (ค่าเฉลี่ย = 3.62) ในขณะที่เจ้าหน้าที่ศูนย์ควบคุมยางเชียงรายมีความเห็นด้วยระดับปานกลางเพียง 1 ประเด็น คือ สามารถให้บริการออกใบอนุญาตเกี่ยวกับ พ.ร.บ ควบคุมยาง 2542 ได้ (ค่าเฉลี่ย = 3.38)

3. ด้านวิชาการ เจ้าหน้าที่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย = 2.94) และเมื่อพิจารณาเป็นรายประเด็นย่อยพบว่า เจ้าหน้าที่ศูนย์ควบคุมยางเชียงรายมีความเห็นด้วยอยู่ในระดับปานกลาง 4 ประเด็น ประกอบด้วย สามารถศึกษา ค้นคว้า วิจัยเกี่ยวกับยางพาราเพื่อพัฒนาศักยภาพของผลิตภัณฑ์ยางพาราที่มีในพื้นที่รับผิดชอบได้ (ค่าเฉลี่ย = 2.75) สามารถเก็บรวบรวมข้อมูลเกษตรกรผู้ประกอบการที่ทำธุรกิจเกี่ยวกับยางพาราในพื้นที่รับผิดชอบ (15 จังหวัดภาคเหนือ) (ค่าเฉลี่ย = 3.00) สามารถสำรวจความต้องการของเกษตรกรและผู้ประกอบการธุรกิจยางพาราในพื้นที่รับผิดชอบ เกี่ยวกับพ.ร.บ.ควบคุมยาง 2542 ได้ (ค่าเฉลี่ย = 3.00) และสามารถจัดทำแผน และแนวทางการพัฒนาเกี่ยวกับธุรกิจยางพาราเพื่อก่อประสิทธิผลต่อเกษตรกรและผู้ประกอบการยางพาราในพื้นที่ได้ (ค่าเฉลี่ย = 3.00)

ตารางที่ 4.13 ปัญหาในการพัฒนาการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ศูนย์ควบคุมยางเชียงราย

โดย 1 = น้อยที่สุด 2 = น้อย 3 = ปานกลาง 4 = มาก 5 = มากที่สุด

ประเด็น	ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับผลกระทบ					μ σ	ความหมาย
	(จำนวน/ร้อยละ)						
	5	4	3	2	1		
1. เจ้าหน้าที่แต่ละฝ่ายมีความรู้ไม่เพียงพอ	0 (0.0)	2 (25.0)	5 (62.5)	1 (12.5)	0 (0.0)	3.12 (0.641)	ปานกลาง
2. อาคารสถานที่ไม่เอื้อต่อการบริการ	0 (0.0)	1 (12.5)	6 (75.0)	1 (12.5)	0 (0.0)	3.00 (0.535)	ปานกลาง

N=8

ตารางที่ 4.13 (ต่อ)

N=8

ประเด็น	ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับผลกระทบ (จำนวน/ร้อยละ)					μ σ	ความหมาย
	5	4	3	2	1		
	3. อุปกรณ์สำนักงานไม่เพียงพอต่อการบริการ	1 (12.5)	4 (50.0)	3 (37.5)	0 (0.0)	0 (0.0)	3.75 (0.707)
4. ยานพาหนะไม่เพียงพอต่องานบริการ	1 (12.5)	3 (37.5)	4 (50.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	3.62 (0.744)	มาก
5. เจ้าหน้าที่ไม่พร้อมต่องานบริการ	0 (0.0)	1 (12.5)	6 (75.0)	1 (12.5)	0 (0.0)	3.00 (0.535)	ปานกลาง
6. การติดต่อประสานงานระหว่างเจ้าหน้าที่ส่วนกลางกับเจ้าหน้าที่ศูนย์ควบคุมยางเชิงรายมีความเข้าใจไม่ตรงกัน	0 (0.0)	0 (0.0)	7 (87.5)	1 (12.5)	0 (0.0)	2.88 (0.354)	ปานกลาง
7. การติดต่อประสานงานระหว่างเจ้าหน้าที่ศูนย์ควบคุมยางกับผู้ประกอบการธุรกิจยางพารา มีความเข้าใจไม่ตรงกัน	0 (0.0)	0 (0.0)	6 (75.0)	2 (25.0)	0 (0.0)	2.75 (0.463)	ปานกลาง
8. การทำงานร่วมกันระหว่างเจ้าหน้าที่ส่วนกลางกับเจ้าหน้าที่ศูนย์ควบคุมยางเชิงรายไม่ประสบผลสำเร็จ	0 (0.0)	0 (0.0)	7 (87.5)	1 (12.5)	0 (0.0)	2.75 (0.707)	ปานกลาง
9. การทำงานร่วมกันระหว่างเจ้าหน้าที่ศูนย์ควบคุมยางกับผู้ประกอบการธุรกิจยางพาราไม่ประสบผลสำเร็จ	0 (0.0)	0 (0.0)	6 (75.0)	1 (12.5)	1 (12.5)	2.62 (0.744)	ปานกลาง
10. เจ้าหน้าที่ศูนย์ควบคุมยางเชิงรายไม่มีความโปร่งใสในการปฏิบัติงาน	0 (0.0)	0 (0.0)	4 (50.0)	2 (25.0)	2 (25.0)	2.25 (0.886)	น้อย
เฉลี่ยรวมทั้งหมด						2.25 (0.354)	น้อย

จากตารางที่ 4.13 จากการศึกษาระดับความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ศูนย์ควบคุมยาง เชียงรายเกี่ยวกับปัญหา ในการพัฒนาการปฏิบัติงานของศูนย์ควบคุมยาง เชียงราย ในภาพรวมพบว่า เจ้าหน้าที่ศูนย์ควบคุมยาง เชียงรายมีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย (ค่าเฉลี่ย 2.25)

เมื่อพิจารณาเป็นรายประเด็นย่อย พบว่า เจ้าหน้าที่ศูนย์ควบคุมยาง เชียงรายมีความเห็นด้วยอยู่ในระดับมาก 2 ประเด็น ประกอบด้วย อุปกรณ์สำนักงาน ไม่เพียงพอต่อการบริการ (ค่าเฉลี่ย 3.75) ยานพาหนะไม่เพียงพอต่อการบริการ (ค่าเฉลี่ย 3.62)

ในขณะที่เจ้าหน้าที่ศูนย์ควบคุมยาง เชียงรายมีความเห็นด้วยอยู่ในระดับปานกลาง 7 ประเด็น ประกอบด้วย เจ้าหน้าที่แต่ละฝ่ายมีความรู้ไม่เพียงพอ (ค่าเฉลี่ย 3.12) อาคารสถานที่ไม่เอื้อต่อการบริการ (ค่าเฉลี่ย 3.00) เจ้าหน้าที่ไม่พร้อมต่อการบริการ (ค่าเฉลี่ย 3.00) การติดต่อประสานงานระหว่างเจ้าหน้าที่ส่วนกลางกับเจ้าหน้าที่ศูนย์ควบคุมยาง เชียงรายมีความเข้าใจไม่ตรงกัน (ค่าเฉลี่ย 2.88) การติดต่อประสานงานระหว่างเจ้าหน้าที่ศูนย์ควบคุมยาง กับผู้ประกอบการธุรกิจยางพารา มีความเข้าใจไม่ตรงกัน (ค่าเฉลี่ย 2.75) การทำงานร่วมกันระหว่างเจ้าหน้าที่ส่วนกลางกับเจ้าหน้าที่ศูนย์ควบคุมยาง เชียงราย ไม่ประสบผลสำเร็จ (ค่าเฉลี่ย 2.75) และการทำงานร่วมกันระหว่างเจ้าหน้าที่ศูนย์ควบคุมยาง กับผู้ประกอบการธุรกิจยางพารา ไม่ประสบผลสำเร็จ (ค่าเฉลี่ย 2.62) และพบว่า เจ้าหน้าที่ศูนย์ควบคุมยาง เชียงรายมีความเห็นด้วยอยู่ในระดับน้อยเพียง 1 ประเด็น คือ เจ้าหน้าที่ศูนย์ควบคุมยาง เชียงรายไม่มีความโปร่งใสในการปฏิบัติงาน (ค่าเฉลี่ย 2.25)

ตารางที่ 4.14 ข้อเสนอแนะในการพัฒนาการให้บริการของศูนย์ควบคุมยาง เชียงราย

N=8

ข้อเสนอแนะ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. ด้านการถ่ายทอดความรู้ด้าน พ.ร.บ.ควบคุมยางฯ	4	50.0
2. ด้านการให้บริการ	2	25.0
3. ด้านการประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	2	25.0

จากการศึกษาข้อเสนอแนะในการพัฒนาการให้บริการ ของศูนย์ควบคุมยาง เชียงราย จากเจ้าหน้าที่ จำนวน 8 คน ได้ข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. การถ่ายทอดความรู้ด้าน พ.ร.บ.ควบคุมยางฯ

ควรให้เจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบเกี่ยวกับงานด้าน พ.ร.บ.ควบคุมยาง พ.ศ. 2542 เข้ารับการฝึกอบรมความรู้เพื่อทำความเข้าใจและถ่ายทอดสู่ผู้ประกอบการ ได้ถูกต้อง

2. ด้านการให้บริการ

เจ้าหน้าที่ควรเอาใจใส่ผู้ประกอบการธุรกิจยางที่มาติดต่อและใช้บริการกับศูนย์ควบคุมยางให้มากกว่านี้

3. ด้านการประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ควรให้เจ้าหน้าที่ทำความเข้าใจกับภารกิจของตนเองในหน้าที่ความรับผิดชอบแต่ละด้านที่รับผิดชอบ เพื่อจะได้ติดต่อประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบความรู้เกี่ยวกับ พ.ร.บ.ควบคุมยาง พ.ศ. 2542 ระหว่างผู้ประกอบการธุรกิจยางพารากับเจ้าหน้าที่ศูนย์ควบคุมยางเชียงราย

ตารางที่ 4.15 เปรียบเทียบความรู้เกี่ยวกับ พ.ร.บ.ควบคุมยาง พ.ศ. 2542 ระหว่างผู้ประกอบการธุรกิจยางพารากับเจ้าหน้าที่ศูนย์ควบคุมยางเชียงราย

ข้อความรู้	เฉลย	ผู้ตอบถูก (คน)	
		ผู้ประกอบการธุรกิจยางพารา	เจ้าหน้าที่ศูนย์ฯ
1) มาตรา 19 ผู้นำเข้า ผู้ส่งออกซึ่งต้นยาง ดอก เมล็ดตาของต้นยางหรือส่วนใดส่วนหนึ่งของต้นยางที่อาจใช้เพาะพันธุ์ได้อาจนำเข้าหรือส่งออกทางด่านศุลกากรที่ระบุไว้ในใบอนุญาต	ถูก	57 (100.0)	8 (100.0)
2) มาตรา 20 เมื่อมีประกาศของรัฐมนตรี กำหนดเขตควบคุมการขนย้ายยางตามมาตรา 6(7) ผู้ใดจะขนย้ายยางเข้าในด่านหรือออกจากเขตดังกล่าวไม่จำเป็นต้องได้รับใบอนุญาตจากผู้อนุญาต (เฉลย: มาตรา 20 เมื่อมีประกาศของรัฐมนตรีกำหนดเขตควบคุมการขนย้ายยางตามมาตรา 6 (7) ในท้องที่หนึ่งท้องที่ใดแล้วผู้ใดจะขนย้ายยางเข้าในด่านหรือออกจากเขตดังกล่าวจำเป็นต้องได้รับใบอนุญาตจากผู้อนุญาต)	ผิด	26 (45.6)	1 (12.5)
3) มาตรา 21 ผู้ใดจะขยายพันธุ์ต้นยางเพื่อการค้าต้องได้รับใบอนุญาตจากผู้อนุญาตและผู้รับใบอนุญาตต้องขยายพันธุ์ต้นยางจากต้นยางพันธุ์ดี	ถูก	49 (86.0)	8 (100.0)
4) มาตรา 22 ผู้ใดจะค้ายางต้องได้รับใบอนุญาตจากผู้อนุญาตหรือไม่ก็ได้ (เฉลย: มาตรา 22 ผู้ใดจะค้ายางต้องได้รับใบอนุญาตจากผู้อนุญาต)	ผิด	39 (68.4)	2 (25.0)

ตารางที่ 4.15 (ต่อ)

ข้อความรู้	เฉลี่ย	ผู้ตอบถูก (คน)	
		ผู้ประกอบ ธุรกิจยางพารา	ข้อความรู้
5) มาตรา 23 ผู้ค้ายางจะต้องทำบัญชีการซื้อยางบัญชีการจำหน่ายยางและปริมาณยางคงเหลือ ของทุกเดือนและจัดส่งบัญชีดังกล่าวต่อเจ้าหน้าที่ภายในวันที่สิบของเดือนถัดไป (เฉลี่ย: มาตรา 23 ผู้ค้ายางจะต้องทำบัญชีการซื้อยางบัญชีการจำหน่ายยางและปริมาณคงเหลือของทุกเดือนและจัดส่งบัญชีดังกล่าวต่อเจ้าหน้าที่ภายในวันที่หนึ่งของเดือนถัดไป)	ผิด	23 (40.4)	1 (12.5)
6) มาตรา 25 ผู้ใดจะตั้งโรงทำยาง ต้องได้รับอนุญาตจากผู้อนุญาต	ถูก	57 (100.0)	8 (100.0)
7) มาตรา 26 ผู้ใดจะนำยางเข้ามาในหรือส่งยาง ผู้นำยางเข้า หรือผู้ส่งยางออก ต้องได้รับอนุญาตจากผู้อนุญาต เว้นแต่เพื่อเป็นตัวอย่างและมีน้ำหนักไม่เกินห้ากิโลกรัม	ถูก	56 (98.2)	8 (100.0)
8) มาตรา 27 ในการนำยางเข้ามาใน ส่งยางออกออกจะต้องได้รับใบผ่านด่านศุลกากรจากพนักงานเจ้าหน้าที่และจะต้องนำยางเข้าหรือส่งยางออกทางด่านศุลกากรในที่ได้ก็ได้ที่ท่าเรืออาณาจักร (เฉลี่ย: มาตรา 27 ในการนำยางเข้ามาในหรือส่งยางออกไปนอกราชอาณาจักรแต่ละครั้ง ผู้นำยางเข้าหรือผู้ส่งยางออกจะต้องได้รับใบผ่านด่านศุลกากรจากพนักงานเจ้าหน้าที่และจะต้องนำยางเข้าหรือส่งยางออกทางด่านศุลกากรที่ระบุไว้ในใบผ่านด่านศุลกากร)	ผิด	22 (38.6)	2 (25.0)
9) มาตรา 29 ผู้ใดจะจัดให้มีการวิเคราะห์หรือการทดสอบคุณภาพยางต้องได้รับอนุญาตจากผู้อนุญาตและต้องใช้เครื่องมือเครื่องใช้สำหรับการวิเคราะห์หรือการทดสอบคุณภาพยางตามที่กำหนดในกฎกระทรวง	ถูก	52 (91.2)	5 (62.5)
10) มาตรา 35 ในกรณีที่ไม่อนุญาตตามมาตรา 21 มาตรา 22 มาตรา 25 มาตรา 26 และมาตรา 29 สูญหายหรือถูกทำลายให้ผู้รับใบอนุญาตแจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่และยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตภายในหกสิบวัน (เฉลี่ย: ต้องนำยางเข้าหรือส่งยางออกทางด่านศุลกากรมาตรา 22 มาตรา 25 มาตรา 26 และมาตรา 29 สูญหายหรือถูกทำลายในสาระสำคัญให้ผู้รับใบอนุญาตแจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่และยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตภายในสิบห้าวัน)	ผิด	18 (31.6)	2 (25.0)
11) มาตรา 41 ในการปฏิบัติหน้าที่ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจดังนี้(1) เข้าไปในสวนยางหรือแปลงเพาะพันธุ์ต้นยางในระหว่างเวลาพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตก	ถูก	57 (100.0)	8 (100.0)

ตารางที่ 4.15 (ต่อ)

ข้อความรู้	เฉลี่ย	ผู้ตอบถูก (คน)	
		ผู้ประกอบ ธุรกิจยางพารา	ข้อความรู้
12) มาตรา 41 ในการปฏิบัติหน้าที่ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจดังนี้ (2) นำต้นยางหรือส่วนใดส่วนหนึ่งของต้นยางหรือยางในปริมาณพอสมควรไปเป็นตัวอย่างเพื่อการตรวจสอบหรือวิเคราะห์	ถูก	57 (100.0)	8 (100.0)
13) มาตรา 41 ในการปฏิบัติหน้าที่ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจดังนี้(4) ในกรณีมีความจำเป็นที่จะก่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้ทำสวนยางหรือธุรกิจการยางให้มีหนังสือสอบถามหรือเรียกผู้ทำสวนยางมาให้ถ้อยคำหรือคำชี้แจงเกี่ยวกับการทำ สวนยางให้ผู้ทำสวนยางหรือผู้รับใบอนุญาตหรือผู้ซึ่งเกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกตามสมควร	ถูก	57 (100.0)	8 (100.0)
14) มาตรา 48 ผู้ค้ายางและผู้นำยางเข้าหรือผู้ส่งยางออกผู้ใดไม่ปฏิบัติตาม มาตรา 10 ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท (เฉลี่ย: มาตรา 48 ผู้ค้ายางและผู้นำยางเข้าหรือผู้ส่งยางออกผู้ใดไม่ปฏิบัติตาม มาตรา 10 ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท)	ผิด	21 (36.8)	4 (50.0)
15) มาตรา 50 ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา 21 มาตรา 22 หรือมาตรา 29 วรรคหนึ่งต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท (เฉลี่ย: มาตรา 50 ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา 21 มาตรา 22 หรือมาตรา 29 วรรคหนึ่งต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท)	ผิด	34 (59.6)	2 (25.0)
16) มาตรา 52 ผู้ใดนำยางเข้ามาในหรือส่งยางออกไปนอกราชอาณาจักรโดยไม่ได้รับใบอนุญาตถูกเป็นผู้นำยางเข้าหรือผู้ส่งยางออกตามมาตรา 26 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปีหรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ	ถูก	32 (56.1)	7 (87.5)

จากตารางที่ 4.15 ตารางเปรียบเทียบความรู้เกี่ยวกับ พ.ร.บ.ควบคุมยาง พ.ศ. 2542 ระหว่างผู้ประกอบธุรกิจยางพารากับเจ้าหน้าที่ศูนย์ควบคุมยางเชียงราย พบว่า

หมวดที่ 2 เรื่องการขออนุญาตและออกใบอนุญาต

มาตรา 19 ผู้นำเข้า ผู้ส่งออกซึ่งต้นยาง ดอกเมล็ด หรือตาของต้นยาง หรือส่วนใดส่วนหนึ่งของต้นยางที่อาจใช้เพาะพันธุ์ได้ต้องนำเข้า ส่งออกทางด้านศุลกากรที่ระบุไว้ในใบอนุญาต ผลการวิเคราะห์พบว่า ผู้ประกอบธุรกิจยางสามารถตอบคำถามข้อนี้ได้ทุกคน คิดเป็นร้อยละ 100.0 เช่นเดียวกับเจ้าหน้าที่ศูนย์ควบคุมยางเชียงรายที่สามารถตอบคำถามข้อนี้ได้ทุกคน คิดเป็นร้อยละ 100.0

มาตรา 20 เมื่อมีประกาศของรัฐมนตรีกำหนดเขตควบคุมการขนย้ายตามมาตรา 6(7) ในท้องที่หนึ่งท้องที่ใดแล้วผู้ใดจะขนย้ายเข้าในด่าน หรือออกจากเขตดังกล่าวไม่จำเป็นต้องได้รับใบอนุญาตจากผู้อนุญาต ผลการวิเคราะห์พบว่า ผู้ประกอบธุรกิจสามารถตอบคำถามข้อนี้ถูก 26 คน คิดเป็นร้อยละ 45.6 ในขณะที่เจ้าหน้าที่ศูนย์ควบคุมยางเชียงรายที่สามารถตอบคำถามข้อนี้ได้เพียง 1 คน คิดเป็นร้อยละ 12.5

มาตรา 21 ผู้ใดจะขยายพันธุ์ต้นยางเพื่อการค้าต้องได้รับใบอนุญาตจากผู้อนุญาต และผู้รับใบอนุญาตต้นขยายพันธุ์ต้นยางจากต้นยางพันธุ์ดี ผลการวิเคราะห์พบว่า ผู้ประกอบธุรกิจสามารถตอบคำถามข้อนี้ถูก 49 คน คิดเป็นร้อยละ 86.0 ในขณะที่เจ้าหน้าที่ศูนย์ควบคุมยางเชียงรายที่สามารถตอบคำถามข้อนี้ได้ทุกคน คิดเป็นร้อยละ 100.0

มาตรา 22 ผู้ใดจะค้ายางต้องได้รับใบอนุญาตจากผู้อนุญาตหรือไม่ก็ได้ผลการวิเคราะห์พบว่า ผู้ประกอบธุรกิจสามารถตอบคำถามข้อนี้ถูก 39 คน คิดเป็นร้อยละ 68.4 ในขณะที่เจ้าหน้าที่ศูนย์ควบคุมยางเชียงรายที่สามารถตอบคำถามข้อนี้ได้ 2 คน คิดเป็นร้อยละ 25.0

มาตรา 23 ผู้ค้ายางจะต้องทำบัญชีการซื้อยาง บัญชีการจำหน่ายยางและปริมาณยางคงเหลือของทุกเดือนและจัดส่งบัญชีดังกล่าวต่อเจ้าหน้าที่ภายในวันที่หนึ่งของเดือนถัดไป ผลการวิเคราะห์พบว่า ผู้ประกอบธุรกิจสามารถตอบคำถามข้อนี้ถูก 23 คนคิดเป็นร้อยละ 40.4 ในขณะที่เจ้าหน้าที่ศูนย์ควบคุมยางเชียงรายที่สามารถตอบคำถามข้อนี้ได้เพียง 1 คน คิดเป็นร้อยละ 12.5

มาตรา 25 ผู้ใดจะตั้งโรงทำยาง ต้องได้รับอนุญาตจากผู้อนุญาต ผลการวิเคราะห์พบว่า ผู้ประกอบธุรกิจสามารถตอบคำถามข้อนี้ถูกทุกคน คิดเป็นร้อยละ 100.0 เช่นเดียวกับเจ้าหน้าที่ศูนย์ควบคุมยางเชียงรายที่สามารถตอบคำถามข้อนี้ได้ทุกคน คิดเป็นร้อยละ 100.0

มาตรา 26 ผู้ใดจะนำยางเข้ามาในหรือส่งยางออกไปนอกราชอาณาจักรต้องได้รับใบอนุญาตเป็นผู้นำยางเข้าหรือผู้ส่งยางออกจากผู้อนุญาต เว้นแต่เป็นการนำยางเข้ามาในหรือส่งยางออกไปนอกราชอาณาจักรเพื่อเป็นตัวอย่างและมีน้ำหนักไม่เกินห้ากิโลกรัม ผลการวิเคราะห์พบว่า ผู้ประกอบธุรกิจสามารถตอบคำถามข้อนี้ถูก 56 คนคิดเป็นร้อยละ 98.2 ในขณะที่เจ้าหน้าที่ศูนย์ควบคุมยางเชียงรายที่สามารถตอบคำถามข้อนี้ได้ 6 คน คิดเป็นร้อยละ 75.0

มาตรา 27 ในการนำยางเข้ามาในหรือส่งยางออกไปนอกราชอาณาจักร ผู้ส่งยางออกจะต้องได้รับใบผ่านด่านศุลกากรจากพนักงานเจ้าหน้าที่และจะต้องนำยางเข้าหรือส่งยางออกทางด่านศุลกากรในที่ได้ก็ได้ทั่วราชอาณาจักร ผลการวิเคราะห์พบว่า ผู้ประกอบธุรกิจสามารถตอบคำถามข้อนี้ถูก 22 คนคิดเป็นร้อยละ 38.6 ในขณะที่เจ้าหน้าที่ศูนย์ควบคุมยางเชียงรายที่สามารถตอบคำถามข้อนี้ได้ 2 คน คิดเป็นร้อยละ 25.0

มาตรา 29 ผู้ใดจะจัดให้มีการวิเคราะห์หรือการทดสอบคุณภาพยางต้องได้รับใบอนุญาตจากผู้อนุญาตและต้องใช้เครื่องมือเครื่องใช้สำหรับการวิเคราะห์ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ผลการวิเคราะห์พบว่า ผู้ประกอบธุรกิจยางสามารถตอบคำถามข้อนี้ถูก 52 คน คิดเป็นร้อยละ 91.2 ในขณะที่เจ้าหน้าที่ศูนย์ควบคุมยางเชิงรายที่สามารถตอบคำถามข้อนี้ได้ 5 คน คิดเป็นร้อยละ 62.5

หมวดที่ 3 เรื่องหน้าที่ของผู้รับใบอนุญาต

มาตรา 35 ในกรณีที่ใบอนุญาตตามมาตรา 21 มาตรา 22 มาตรา 25 มาตรา 26 และมาตรา 29 สูญหายหรือถูกทำลายในสาระสำคัญให้ผู้รับใบอนุญาตแจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่และยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตภายในหกสิบวัน ผลการวิเคราะห์พบว่า ผู้ประกอบธุรกิจยางสามารถตอบคำถามข้อนี้ถูก 18 คน คิดเป็นร้อยละ 31.6 ในขณะที่เจ้าหน้าที่ศูนย์ควบคุมยางเชิงรายที่สามารถตอบคำถามข้อนี้ได้ 2 คน คิดเป็นร้อยละ 25.0

หมวดที่ 4 เรื่องพนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา 41 ในการปฏิบัติหน้าที่ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจดังนี้ (1) เข้าไปในสวนยางหรือแปลงเพาะพันธุ์ต้นยางในระหว่างเวลาพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตกผลการวิเคราะห์พบว่า ผู้ประกอบธุรกิจยางสามารถตอบคำถามข้อนี้ถูกทุกคน คิดเป็นร้อยละ 100.0 เช่นเดียวกับเจ้าหน้าที่ศูนย์ควบคุมยางเชิงรายที่สามารถตอบคำถามข้อนี้ได้ทุกคน คิดเป็นร้อยละ 100.0

มาตรา 41(2) นำต้นยางหรือส่วนใดส่วนหนึ่งของต้นยางหรือยางในปริมาณพอสมควรไปเป็นตัวอย่างเพื่อการตรวจสอบหรือวิเคราะห์ ผลการวิเคราะห์พบว่า ผู้ประกอบธุรกิจยางสามารถตอบคำถามข้อนี้ถูกทุกคน คิดเป็นร้อยละ 100.0 เช่นเดียวกับเจ้าหน้าที่ศูนย์ควบคุมยางเชิงรายที่สามารถตอบคำถามข้อนี้ได้ทุกคน คิดเป็นร้อยละ 100.0

มาตรา 41 (4) ในกรณีมีความจำเป็นที่จะก่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้ทำสวนยางหรือธุรกิจการยางให้มีหนังสือสอบถามหรือเรียกผู้ทำสวนยางมาให้ถ้อยคำหรือคำชี้แจงเกี่ยวกับการทำสวนยางหรือกิจการ ผู้ซึ่งเกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกตามสมควร ผลการวิเคราะห์พบว่า ผู้ประกอบธุรกิจยางสามารถตอบคำถามข้อนี้ถูกทุกคน คิดเป็นร้อยละ 100.0 เช่นเดียวกับเจ้าหน้าที่ศูนย์ควบคุมยางเชิงรายที่สามารถตอบคำถามข้อนี้ได้ทุกคน คิดเป็นร้อยละ 100.0

หมวดที่ 5 เรื่องบทกำหนดโทษ

มาตรา 48 ผู้ค้ายางและผู้นำยางเข้าหรือผู้ส่งยางออกผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา 10 ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท ผลการวิเคราะห์พบว่า ผู้ประกอบสามารถตอบคำถามข้อนี้ถูก 21 คน คิดเป็นร้อยละ 36.8 ในขณะที่เจ้าหน้าที่ศูนย์ควบคุมยางเชิงรายที่สามารถตอบคำถามข้อนี้ได้ 4 คน คิดเป็นร้อยละ 50.0

มาตรา 50 ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา 21 มาตรา 22 หรือมาตรา 29 วรรคหนึ่งต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท ผลการวิเคราะห์พบว่า ผู้ประกอบสามารถตอบคำถามข้อนี้ถูก 34 คน คิดเป็นร้อยละ 59.6 ในขณะที่เจ้าหน้าที่ศูนย์ควบคุมยางเชิงรายที่สามารถตอบคำถามข้อนี้ได้ 2 คน คิดเป็นร้อยละ 25.0

มาตรา 52 ผู้ใดนำยางเข้ามาในหรือส่งยางออกไปนอกราชอาณาจักรโดยไม่ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้นำยางเข้าหรือผู้ส่งยางออกตามมาตรา 26 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปีหรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ ผลการวิเคราะห์พบว่า ผู้ประกอบสามารถตอบคำถามข้อนี้ถูก 32 คนคิดเป็นร้อยละ 56.1 ในขณะที่เจ้าหน้าที่ศูนย์ควบคุมยางเชิงรายที่สามารถตอบคำถามข้อนี้ได้ 7 คน คิดเป็นร้อยละ 87.5

จากผลที่ได้รับด้านความรู้เกี่ยวกับ พ.ร.บ.ควบคุมยาง พ.ศ. 2542 ระหว่างผู้ประกอบการธุรกิจยางพารากับเจ้าหน้าที่ศูนย์ควบคุมยางเชิงราย พบว่า หมวดที่ 2 เรื่องการขออนุญาตและออกใบอนุญาต มีหลายมาตราที่เจ้าหน้าที่ศูนย์ควบคุมยางเชิงรายตอบได้น้อยกว่าผู้ประกอบการธุรกิจยางพารา ได้แก่ มาตรา 20 มาตรา 23 มาตรา 25 มาตรา 27 รวมถึงในหมวดที่ 3 เรื่องหน้าที่ของผู้รับใบอนุญาต ยังเป็นในทิศทางเดียวกัน สะท้อนให้เห็นจุดอ่อน (Weaknesses) หมายถึง เป็นปัญหาหรือข้อบกพร่องที่เกิดจากสภาพภายใน ทำให้การพัฒนาการส่งเสริมและให้บริการของศูนย์ควบคุมยางเชิงรายเป็นไปได้ช้า เพราะเจ้าหน้าที่ยังขาดความรู้ความเข้าใจกฎหมายบางส่วนในพระราชบัญญัติฉบับนี้

บทที่ 5

สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การดำเนินงานและผลกระทบของศูนย์ควบคุมยางเชิงรายต่อผู้ประกอบการธุรกิจยางพาราในภาคเหนือ สามารถสรุปการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะในการวิจัย ดังนี้

1. สรุปผลการวิจัย

1.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย การวิจัยเรื่องนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ

1.1.1 เพื่อศึกษาสภาพพื้นฐานทางด้านสังคม เศรษฐกิจของผู้ประกอบการธุรกิจยางพาราในภาคเหนือ

1.1.2 เพื่อศึกษาถึง ความรู้ และความพึงพอใจต่อศูนย์ควบคุมยางเชิงรายของผู้ประกอบการธุรกิจยางพาราในภาคเหนือ

1.1.3 เพื่อศึกษาผลกระทบด้านต่างๆ ของศูนย์ควบคุมยางเชิงรายต่อผู้ประกอบการธุรกิจยางพาราในภาคเหนือ

1.1.4 เพื่อศึกษาปัญหา ข้อเสนอแนะในการพัฒนาการปฏิบัติงานของศูนย์ควบคุมยางเชิงราย

1.2 วิธีดำเนินการวิจัย ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ แบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ ผู้ประกอบการธุรกิจยางพาราในภาคเหนือที่ได้รับบริการจากศูนย์ควบคุมยางเชิงราย ปีงบประมาณ 2559 (เดือนตุลาคม 2558-กันยายน 2559) ทั้งหมด จำนวน 57 ราย โดยเก็บจากจำนวนประชากรทั้งหมด ประกอบด้วยผู้ประกอบการธุรกิจที่จดทะเบียนในลักษณะบุคคลธรรมดาและจดทะเบียนในลักษณะนิติบุคคลและ เจ้าหน้าที่ศูนย์ควบคุมยางเชิงราย จำนวน 8 ราย โดยเก็บจากจำนวนเจ้าหน้าที่ทั้งหมดที่มีหน้าที่รับผิดชอบในศูนย์ควบคุมยางเชิงราย ประกอบด้วยเจ้าหน้าที่ฝ่ายบริหารงานทั่วไปและเจ้าหน้าที่ฝ่ายพระราชบัญญัติควบคุมยาง พ.ศ.2542 ส่วนเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสัมภาษณ์ แล้ววิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป สถิติที่ใช้ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าสูงสุด ค่าต่ำสุด ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

1.3 ผลการวิจัย ผลการศึกษาสรุปได้ดังนี้

1.3.1 สภาพพื้นฐานทางด้านสังคม และเศรษฐกิจของผู้ประกอบการธุรกิจยางพาราพบว่า ผู้ประกอบการธุรกิจยางพาราในภาคเหนือส่วนใหญ่เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 70.2 และมีอายุเฉลี่ย 44.18 ปี

ในด้านสถานะครอบครัว พบว่า ส่วนใหญ่มีสถานภาพสมรสแล้ว คิดเป็นร้อยละ 77.2 ในด้านการศึกษา พบว่า ส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 40.3 ในด้านประเภทกิจการ พบว่า ผู้ประกอบการส่วนใหญ่เป็นผู้ประกอบกิจการประเภทค้าขายซึ่งจดทะเบียนเป็นนิติบุคคล ด้านการมีพื้นที่ปลูกยาง พบว่า ผู้ประกอบการส่วนน้อย ร้อยละ 41.7 มีพื้นที่ปลูกยางเป็นของตนเอง ซึ่งข้อมูลที่ได้จากผู้ประกอบธุรกิจส่วนใหญ่เป็นเจ้าของกิจการ นอกจากนี้ยัง พบว่า ร้อยละ 56.1 ของผู้ประกอบการยางพารามีจำนวนพื้นที่ที่ใช้ประกอบธุรกิจยางพารามากกว่า 200 ตารางวา ซึ่งร้อยละ 44.4 มีกำลังการผลิตน้อยกว่า 500 ตัน/ปี

ส่วนใหญ่แล้วผู้ประกอบการยางพาราร้อยละ 45.6 มีประสบการณ์ในการประกอบธุรกิจยางพาราน้อยกว่า 3 ปี เนื่องจากผู้ประกอบการยางพาราในพื้นที่ภาคเหนือเป็นผู้ประกอบธุรกิจยางพารา รายใหม่เนื่องจากการขยายตัวของพื้นที่ปลูกยางใหม่ในภาคเหนือ จึงมีการขยายตัวของธุรกิจด้านนี้มาในภาคเหนือ ในส่วนของระยะทางจากสถานประกอบธุรกิจถึงศูนย์ควบคุมยางเชียงรายร้อยละ 42.1 มีระยะทางมากกว่า 110 กิโลเมตร ซึ่งร้อยละ 100 ของการมารับบริการจากศูนย์ควบคุมยางเชียงรายใช้รถยนต์โดยร้อยละ 91.2 มาติดต่อกับศูนย์ควบคุมยาง 1 ครั้ง/ปี ในด้านต้นทุน พบว่า ส่วนใหญ่ร้อยละ 33.3 การมาติดต่อกับศูนย์ควบคุมยางเชียงราย มีต้นทุนน้อยกว่าหรือเท่ากับ 400 บาท/ครั้ง เนื่องจากศูนย์ควบคุมยางเชียงรายตั้งอยู่ที่อำเภอเมืองเชียงรายซึ่งมีการคมนาคมสะดวก ทำให้ผู้ประกอบการยางพาราในพื้นที่ภาคเหนือไม่เสียค่าใช้จ่ายมากนักในการเดินทางมาใช้บริการ

1.3.2 ความรู้เกี่ยวกับ พ.ร.บ.ควบคุมยาง พ.ศ.2542 พบว่า ผู้ประกอบธุรกิจส่วนใหญ่ร้อยละ 35.1 มีความรู้/ความเข้าใจที่เกี่ยวกับ พ.ร.บ.ควบคุมยาง พ.ศ. 2542 ในระดับมากที่สุด โดยผู้ประกอบการที่มีความรู้เกี่ยวกับ พ.ร.บ.ควบคุมยาง พ.ศ. 2542 สูงสุด 15 คะแนน และได้คะแนนต่ำสุด 8 คะแนน เนื่องจากผู้ประกอบการยางพาราในพื้นที่ภาคเหนือมีการศึกษาข้อกำหนดของพ.ร.บ.ควบคุมยาง พ.ศ. 2542 ค่อนข้างเป็นอย่างดีเพราะการประกอบธุรกิจยางพารามีข้อกำหนดตามกฎหมายมาก และมีการลงทุนที่สูง

1.3.3 ความพึงพอใจในการตั้งศูนย์ควบคุมยางเชียงรายต่อผู้เกี่ยวข้องกับธุรกิจยาง พบว่า ในภาพรวมของความพึงพอใจในการตั้งศูนย์ควบคุมยางเชียงรายต่อผู้เกี่ยวข้องกับธุรกิจยางอยู่ในระดับมาก ด้วยคะแนนเฉลี่ย 4.14 เมื่อพิจารณาเป็นรายประเด็น พบว่า ผู้ประกอบธุรกิจยางมีความเห็นด้วยระดับมาก 7 ประเด็น ประกอบด้วย 1) การให้บริการในการรับคำร้องขอใบอนุญาตต่างๆ 2) การชี้แจงประเด็นต่างๆ ในการให้บริการ 3) ระยะเวลาแต่ละขั้นตอนในการให้บริการ 4) ความโปร่งใสในการปฏิบัติงาน 5) การยิ้มแย้มแจ่มใสของเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ และมีความเห็นด้วยระดับมาก 7 ประเด็น ประกอบด้วย 1) การบริการข้อมูลข่าวสารและการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ 3)

ความถูกต้องของผลการตรวจสอบพันธุ์ยาง / ตรวจสอบดีออกยาง 4) การรับเรื่องร้องเรียนด้านอื่นๆ 5) การส่งเรื่องต่อเนื่องไปยังหน่วยงานอื่นที่รับผิดชอบ 6) เครื่องมือ อุปกรณ์ สำนักงานมีความทันสมัย และ 7) อาคาร สถานที่ เหมาะสมต่อการมาใช้บริการ เนื่องจากผู้ประกอบการธุรกิจยางพาราในพื้นที่ภาคเหนือได้รับโอกาสในการเข้าถึงการให้บริการเกี่ยวกับ พ.ร.บ.ควบคุมยาง พ.ศ. 2542 ได้สะดวกขึ้น จากเดิมต้องติดต่อไปที่สถาบันวิจัยยาง ที่กรุงเทพฯ หรือศูนย์วิจัยยางฉะเชิงเทรา ที่จังหวัดฉะเชิงเทรา ส่วนด้านการคุณภาพให้บริการในพื้นที่ เจ้าหน้าที่ควบคุมยางเชียงราย ส่วนใหญ่ มีความรู้ ความเข้าใจ และความใส่ใจในการให้บริการเป็นอย่างดี จึงทำให้ผู้ประกอบการธุรกิจยางส่วนใหญ่ พึงพอใจในระดับมาก

1.3.4 ผลกระทบในการตั้งศูนย์ควบคุมยางเชียงรายต่อผู้เกี่ยวข้องกับธุรกิจยาง

พบว่าในภาพรวมของผลกระทบในการตั้งศูนย์ฯ ผู้ประกอบการธุรกิจยางมีความเห็นด้วยระดับมาก ด้วยคะแนนเฉลี่ย 4.04 เมื่อพิจารณาเป็นรายประเด็น พบว่า ผู้ประกอบการธุรกิจยางมีความเห็นด้วยระดับมาก 4 ประเด็น ประกอบด้วย 1) ผู้ประกอบการธุรกิจยางพาราในภาคเหนือสามารถดำเนินการต่อใบอนุญาตประเภทต่างๆ ได้ในพื้นที่ได้สะดวก รวดเร็วขึ้น 2) ผู้ประกอบการธุรกิจยางพาราในภาคเหนือสามารถได้รับโอกาสในการร้องเรียนปัญหาด้านพ.ร.บ.ควบคุมยางฯ ได้สะดวก รวดเร็วขึ้น 3) ผู้ประกอบการธุรกิจยางพาราในภาคเหนือมีหน่วยงานในพื้นที่สามารถปรึกษาปัญหาที่เกี่ยวข้องกับ พ.ร.บ.ควบคุมยางฯ ได้ และ 4) ผู้ประกอบการธุรกิจยางพาราในภาคเหนือสามารถประกอบธุรกิจยางพาราได้ถูกต้องตามหลัก พ.ร.บ.ควบคุมยางฯ จากผลกระทบที่ได้รับจากศึกษาส่วนใหญ่จะเป็นผลกระทบในด้านบวก เพราะผู้ประกอบการธุรกิจยางในพื้นที่ภาคเหนือได้รับประโยชน์มากขึ้น จากการมีศูนย์ควบคุมยางในพื้นที่ทำให้สามารถดำเนินการต่อใบอนุญาตประเภทต่างๆ ได้ในพื้นที่ได้สะดวก รวดเร็วขึ้น ประหยัดเวลา และค่าใช้จ่าย รวมถึงถูกต้องตามกฎหมาย พ.ร.บ.ควบคุมยาง พ.ศ. 2542

1.3.5 ปัญหา ในการพัฒนาการให้บริการ ของศูนย์ควบคุมยางเชียงราย พบว่า ผู้

ประกอบการธุรกิจยาง มีความเห็นด้วยระดับน้อย 7 ประเด็นประกอบด้วย 1) เครื่องมือ วัสดุอุปกรณ์การให้บริการไม่เพียงพอ 2) ยานพาหนะในการให้บริการเจ้าหน้าที่ไม่เพียงพอ 3) เจ้าหน้าที่บางรายขาดความรู้ความเข้าใจในงานที่ปฏิบัติ 4) เจ้าหน้าที่มีไม่เพียงพอ 5) ผู้ประกอบการบางรายมีการเอื้อผลประโยชน์แก่เจ้าหน้าที่ 6) เจ้าหน้าที่บางคนขาดจิตบริการ 7) สภาพแวดล้อมในสถานที่ให้บริการไม่เหมาะสม และผู้ประกอบการธุรกิจยางมีความเห็นด้วยระดับปานกลาง 1 ประเด็น คือ ผู้ประกอบการบางรายขาดความรู้ ความเข้าใจด้าน พ.ร.บ.ควบคุมยางฯ เนื่องจากผู้ประกอบการธุรกิจยางพาราในพื้นที่ภาคเหนือ เห็นจากภาพการให้บริการว่าศูนย์ควบคุมยางเชียงรายเป็นหน่วยงานใหม่ ยังขาดปัจจัยต่างๆ ในการสนับสนุนการดำเนินงาน เช่น เครื่องมือ ยานพาหนะ และบุคลากร

1.3.6 ข้อเสนอแนะในการพัฒนาการให้บริการ ของศูนย์ควบคุมยางเชียงราย

โดยภาพรวมในรอบปีที่ผ่านมาพบว่า ผู้ประกอบธุรกิจยางพารา ประสบปัญหาในด้านการถ่ายทอดความรู้ด้าน พ.ร.บ.ควบคุมยางฯ และด้านการให้บริการ ดังนี้

1) การถ่ายทอดความรู้ด้าน พ.ร.บ.ควบคุมยางฯ

ควรจัด โครงการให้ความรู้เกี่ยวกับ พ.ร.บ.ควบคุมยางฯแก่ผู้ประกอบธุรกิจยางพาราและผู้ที่เกี่ยวข้อง รวมไปถึงการแลกเปลี่ยนทัศนคติในองค์ความรู้เกี่ยวกับ พ.ร.บ.ควบคุมยางฯระหว่างเจ้าหน้าที่และผู้ประกอบธุรกิจยางพารา สุดท้ายคือการจัดทำเว็บไซต์เผยแพร่ทั้งในภาคทฤษฎีและภาคการปฏิบัติเพื่อให้เข้าใจเป็นแนวทางเดียวกันถูกต้องตามการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติ

2) ด้านการให้บริการ

ควรมีขั้นตอนในการมารับบริการที่น้อยที่สุด เช่น ในกรณีการมาขอรับใบผ่านด่านศุลกากรเพื่อการส่งออกยางไปนอกราชอาณาจักร หากขั้นตอนการรับบริการมาก อาจเกิดความล่าช้า และเกิดการผลกระทบบกกับผู้ประกอบการได้

1.3.7 สภาพพื้นฐานทางด้านสังคม และเศรษฐกิจสำหรับเจ้าหน้าที่ศูนย์ควบคุมยางเชียงราย

พบว่า เจ้าหน้าที่ศูนย์ควบคุมยางเชียงรายเป็นเพศหญิง มีอายุเฉลี่ย 29.62 ปี ส่วนใหญ่มีสถานภาพโสด และจบการศึกษาระดับปริญญาตรี โดยหน้าที่หลักของเจ้าหน้าที่ของศูนย์ควบคุมยางเชียงรายเป็นเจ้าหน้าที่ฝ่ายบริหารงานทั่วไปและฝ่ายพ.ร.บ.ฯ ซึ่งเจ้าหน้าที่ส่วนใหญ่ของศูนย์ควบคุมยางเชียงรายไม่เคยได้รับการอบรมความรู้ด้าน พ.ร.บ.ควบคุมยาง 2542 และไม่เคยได้รับการอบรมเกี่ยวกับความรู้เรื่องจำแนกพันธุ์ยาง รวมถึงไม่เคยได้รับการอบรมเกี่ยวกับความรู้ด้านการตรวจกำลังการผลิต (สต็อกยาง) ซึ่งในหลักสูตรที่เจ้าหน้าที่ได้รับการอบรมมีเพียงการอบรมเกี่ยวกับความรู้ด้านการออกใบอนุญาตตาม พ.ร.บ.ควบคุมยาง 2542 แต่ได้รับการอบรมเพียงร้อยละ 50.0 ของเจ้าหน้าที่ทั้งหมด และพบว่า เจ้าหน้าที่ศูนย์ควบคุมยางเชียงรายส่วนใหญ่ร้อยละ 75.0 มีประสบการณ์การติดต่อประสานงานกับผู้ประกอบธุรกิจยางพารา และไม่เคยประสบปัญหาในการให้บริการกับผู้ประกอบธุรกิจยางพารา

1.3.8 ความรู้เกี่ยวกับ พ.ร.บ.ควบคุมยาง พ.ศ.2542

พบว่า เจ้าหน้าที่ศูนย์ควบคุมยางเชียงราย ส่วนใหญ่ร้อยละ 62.5 มีความรู้เกี่ยวกับ พ.ร.บ.ควบคุมยาง พ.ศ. 2542 ในระดับมากที่สุด โดยคะแนนของเจ้าหน้าที่ด้านความรู้เกี่ยวกับ พ.ร.บ.ควบคุมยาง พ.ศ. 2542 มีคะแนนสูงสุด 16 คะแนน และคะแนนต่ำสุด 9 คะแนน

1.3.9 ความพึงพอใจในการตั้งศูนย์ควบคุมยางเชียงรายต่อเจ้าหน้าที่ศูนย์ควบคุมยางเชียงราย พบว่า เจ้าหน้าที่ศูนย์ควบคุมยางเชียงรายมีความเห็นด้วยระดับปานกลาง 7 ประเด็น ประกอบด้วย 1) ความสะดวกในการรับบริการด้านสถานที่ 2) การบริการข้อมูลข่าวสารและการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ 3) ระยะเวลาในการตรวจสอบพันธุ์ยาง / การตรวจสอบสต็อกยาง 4) ความถูกต้องของผลการตรวจสอบพันธุ์ยาง / ตรวจสอบสต็อกยาง 5) การรับเรื่องร้องเรียน 6) การส่งเรื่องต่อเนื่องไปยังหน่วยงานอื่นที่รับผิดชอบและ 7) สภาพแวดล้อมของสถานที่ให้บริการ

1.3.10 ความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ศูนย์ควบคุมยางเชียงรายต่อบทบาทการ

ปฏิบัติงาน ด้านการให้ความรู้ เจ้าหน้าที่ที่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายประเด็น พบว่า เจ้าหน้าที่ศูนย์ควบคุมยางเชียงรายมีความเห็นด้วยระดับปานกลางทั้ง 2 ประเด็น คือ 1) สามารถให้ความรู้เกี่ยวกับ พ.ร.บ.ควบคุมยาง 2542 แก่เกษตรกรและผู้ประกอบการธุรกิจยางพาราได้ และ 2) สามารถให้คำแนะนำในการขอรับใบอนุญาตเกี่ยวกับ พ.ร.บ.ควบคุมยาง 2542 ได้ เนื่องจากเจ้าหน้าที่ศูนย์ควบคุมยางเชียงราย ส่วนใหญ่เป็นบุคลากรใหม่ที่เป็นคนในพื้นที่ภาคเหนือ และเพิ่งเริ่มปฏิบัติงานตาม พ.ร.บ.ควบคุมยาง พ.ศ. 2542 ต้องใช้เวลาในการพัฒนาความรู้ในเรื่องดังกล่าว ทั้งในการอบรมและการศึกษาเพิ่มเติม

1) **ด้านการบริการ** เจ้าหน้าที่ที่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายประเด็นพบว่า เจ้าหน้าที่ศูนย์ควบคุมยางเชียงรายมีความเห็นด้วยระดับมาก 3 ประเด็น ประกอบด้วย 1) สามารถออกสำรวจแปลงขยายพันธุ์ต้นยางเพื่อการค้า เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของพันธุ์ยางพาราให้เป็นไปตามหลักวิชาการ กรมวิชาการเกษตรได้ 2) สามารถออกตรวจกำลังการผลิต (สต็อกยาง) เพื่อเป็นไปตามกฎระเบียบของ พ.ร.บ ควบคุมยาง 2542 ได้และ 3) สามารถสำรวจความต้องการของเกษตรกรและผู้ประกอบการธุรกิจยางพาราในพื้นที่รับผิดชอบ เกี่ยวกับพ.ร.บ. ควบคุมยาง 2542 ได้ เนื่องจากเจ้าหน้าที่ศูนย์ควบคุมยางเชียงราย ส่วนใหญ่เป็นบุคลากรที่มีความตั้งใจ และมีความพยายามเรียนรู้ในการปฏิบัติงานตาม พ.ร.บ.ควบคุมยาง 2542 จึงให้ผลด้านการบริการออกมาในระดับมาก

2) **ด้านวิชาการ** เจ้าหน้าที่ที่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลางและเมื่อพิจารณาเป็นรายประเด็น พบว่า เจ้าหน้าที่ศูนย์ควบคุมยางเชียงรายมีความเห็นด้วยระดับปานกลางทั้ง 4 ประเด็น คือ 1) สามารถศึกษา ค้นคว้า วิจัยเกี่ยวกับยางพาราเพื่อพัฒนาศักยภาพของผลิตภัณฑ์ยางพาราที่มีในพื้นที่รับผิดชอบได้ 2) สามารถเก็บรวบรวมข้อมูลเกษตรกรผู้ประกอบการ ที่ทำธุรกิจเกี่ยวกับยางพาราในพื้นที่ที่รับผิดชอบ (15 จังหวัดภาคเหนือ) 3) สามารถสำรวจความต้องการของเกษตรกรและผู้ประกอบการธุรกิจยางพาราในพื้นที่รับผิดชอบ เกี่ยวกับพ.ร.บ.ควบคุมยาง 2542 ได้ และ 4) สามารถจัดทำแผน และแนวทางการพัฒนาเกี่ยวกับธุรกิจยางพาราเพื่อก่อประสิทธิผลต่อ

เกษตรกรและผู้ประกอบการยางพาราในพื้นที่ได้ เนื่องจากเป็นพื้นที่ปลูกยางใหม่ ซึ่งสอดคล้องกับผลวิจัยของสมมาตร แสงประดับ (2555,น.298) เกษตรกรในภาคเหนือส่วนใหญ่ขายยางร้อยละ 48.9 โดยจะมีพ่อค้ามารับซื้อยางถึงที่ซึ่งพ่อค้ามีการขนย้ายยางโดยใช้รถยนต์กระบะ 4 ล้อในการขนส่งยางแผ่นดิบจากเกษตรกรโดยใช้รถกระบะ 4 ล้อเฉลี่ย 2225 กิโลกรัม/เที่ยวเฉลี่ย 18.62 กิโลเมตรใช้เวลา 2.3 ชั่วโมง/ครั้งกรณีจัดจ้างรถค่าใช้จ่ายอยู่ที่ 0.75 บาท/กิโลกรัมหากเป็นรถส่วนตัวมีค่าใช้จ่ายเป็นค่าน้ำมัน ค่าแรงงานและค่าติดต่อประสานงานเฉลี่ย 0.12, 0.12 และ 0.10 บาท/กิโลกรัมตามลำดับ การขนส่งเศษยางจากเกษตรกร เฉลี่ย 198 กิโลกรัม/เที่ยว เฉลี่ย 16.9 กิโลเมตรใช้เวลา 2.43 ชั่วโมง/ครั้ง มีค่าค่าแรงงาน ค่าน้ำมันและค่าติดต่อประสานงานเฉลี่ย 0.60, 0.50 และ 0.50 บาท/กิโลกรัมตามลำดับ ปริมาณการรับซื้อของพ่อค้าคนกลางซื้อทั้งยางแผ่นดิบและเศษยางร้อยละ 71.4 เศษยางร้อยละ 28.6 ระยะทางในการขนส่งยางแผ่นดิบไปโรงงานแปรรูปเฉลี่ย 862 กิโลเมตรมีค่าขนส่ง 1.04 บาท/กิโลกรัมระยะทางในการขนส่งเศษยางไปโรงงานแปรรูป เฉลี่ย 576.5 กิโลเมตรมีค่าขนส่ง 1.83 บาท/กิโลกรัมรวมต้นทุน โลจิสติกส์ช่องทางเกษตรกรไปยังพ่อค้าไปยังโรงงานรวม 2.30 บาท/กิโลกรัม ซึ่งจากผลด้านการบริการออกมาในระดับมาก เนื่องจากเจ้าหน้าที่ศูนย์ควบคุมยางเชียงราย ส่วนใหญ่เห็นช่องทางในการสามารถการวิจัยพัฒนา และการให้บริการ เกี่ยวกับยางพาราเพื่อพัฒนาศักยภาพของยางพาราที่มีในพื้นที่ภาคเหนือ เกี่ยวกับพ.ร.บ. ควบคุมยาง 2542 ได้

1.3.11 ปัญหา อุปสรรค ในการพัฒนาการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ศูนย์ควบคุมยางเชียงราย พบว่า ความเห็นด้วยระดับมาก 2 ประเด็น ประกอบด้วย 1) อุปกรณ์สำนักงานไม่เพียงพอต่อการบริการ 2) ยานพาหนะไม่เพียงพอต่องานการบริการ และเจ้าหน้าที่ศูนย์ควบคุมยางเชียงรายมีความเห็นด้วยระดับน้อยประเด็นคือ เจ้าหน้าที่ศูนย์ควบคุมยางเชียงรายไม่มีความโปร่งใสในการปฏิบัติงาน เนื่องจากเจ้าหน้าที่ศูนย์ควบคุมยางเชียงราย เห็นจากภาพการให้บริการว่า ศูนย์ควบคุมยางเชียงรายเป็นหน่วยงานใหม่ ยังขาดปัจจัยต่างๆ ในการสนับสนุนการดำเนินงาน เช่น เครื่องมือ ยานพาหนะ และบุคลากร

2. อภิปรายผล

จากการศึกษาเรื่อง บทบาทและผลกระทบในการจัดตั้งศูนย์ควบคุมยางเชียงรายต่อผู้ประกอบการธุรกิจยางพาราในภาคเหนือ ผู้วิจัยขอเสนอการอภิปรายผล ดังนี้

2.1 สภาพพื้นฐานทางด้านสังคมและเศรษฐกิจของผู้ประกอบการธุรกิจยางพาราในพื้นที่ภาคเหนือ แสดงให้เห็นว่าผู้ประกอบการธุรกิจยางพาราในภาคเหนือส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุเฉลี่ย

44.18 ปี ส่วนใหญ่มีสถานภาพสมรสแล้ว และจบการศึกษาระดับปริญญาตรี ทั้งนี้เนื่องมาจากนโยบายรัฐบาลที่ส่งเสริมการปลูกยางพาราในช่วงปี 2547-2549 ในภาคเหนือ ทำให้เกิดผู้ประกอบการธุรกิจยางพารารุ่นใหม่ มีการตั้งครอบครัวและเรียนจบปริญญาตรี ตลอดจนได้รับการพัฒนาตามแผนการแปรรูปตลาดของพื้นที่ ซึ่งสอดคล้องกับ ผลการศึกษาของประยูร โดสงวน (2552,น.3) พบว่า ผลจากนโยบายรัฐบาลที่ส่งเสริมการปลูกยางพาราในช่วงปี 2547-2549 จำนวน 1,000,000 ไร่ โดยปลูกในภาคเหนือร้อยละ 30 และภาคตะวันออกเฉียงเหนือร้อยละ 70 และได้รับการอบรมเพื่อเพิ่ม ความรู้ด้านสวนยางและการกรีดยางที่เพียงพอ การจัดหาพันธุ์ยางที่ดีมีคุณภาพจากรัฐ และมีแผนการพัฒนาการแปรรูปยางพาราตามความต้องการของตลาดสำหรับในด้านประสบการณ์ในการทำธุรกิจยางพารา พบว่า ผู้ประกอบการธุรกิจยางส่วนใหญ่ มีประสบการณ์ในการประกอบธุรกิจยางพาราเฉลี่ยอยู่ที่ 1-3 ปี คิดเป็นร้อยละ 45.6 เมื่อเทียบกับอายุส่วนใหญ่ของผู้ประกอบการธุรกิจยางพารา คือน้อยกว่า 40 ปี คิดเป็นร้อยละ 40.2 จะเห็นว่า ผู้ประกอบการธุรกิจยางพาราส่วนใหญ่อยู่ในผู้ประกอบการธุรกิจรุ่นใหม่ และมีจำนวนไม่มากนัก จากการศึกษา พบว่า ผู้ประกอบการธุรกิจยางพาราในภาคเหนือส่วนใหญ่ร้อยละ 21.1 มีกำลังการผลิตในสถานประกอบการน้อยกว่า 500 ตัน/ปี เนื่องจากเป็นพื้นที่ปลูกยางใหม่ ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ มณิสร อนันต์ตะ (2556,น.177) การแข่งขันระหว่างผู้เกี่ยวข้องในอุตสาหกรรมยางภาคเหนือมีน้อย เนื่องจากผู้ประกอบการในพื้นที่ที่มีจำนวนไม่มาก จึงมีความสัมพันธ์อันดีระหว่างผู้ผลิตในอุตสาหกรรม และผู้ประกอบการเองก็มีความสัมพันธ์อันดีด้านการค้ากับประเทศผู้นำเข้า อย่างไรก็ตามราคาคาดตลาดยังคงขึ้นอยู่กับราคาส่งออกและถูกกำหนดโดยผู้ซื้อน้อยราย

2.2 ความคิดเห็นของผู้ประกอบการธุรกิจยางพาราในพื้นที่ภาคเหนือ ต่อความรู้เกี่ยวกับ พ.ร.บ.ควบคุมยาง พ.ศ.2542 แสดงให้เห็นว่าผู้ประกอบการธุรกิจยางส่วนใหญ่ร้อยละ 35.1 มีความรู้เกี่ยวกับ พ.ร.บ.ควบคุมยาง พ.ศ. 2542 ในระดับมากที่สุด แต่มีความแตกต่างระหว่างคะแนน คือคะแนนสูงสุด 15 คะแนน และต่ำสุด 8 คะแนน โดยพิจารณาจากรายละเอียดความรู้เกี่ยวกับ พ.ร.บ.ควบคุมยาง พ.ศ. 2542 ในแต่ละมาตรา เนื่องจากเป็นพื้นที่ปลูกยางใหม่ ยังขาดความรู้ความเข้าใจด้านกฎหมายยางพารา รวมถึงยังมีผลผลิตไม่มากนัก ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร (2559,น.1) พบว่า ในปี 2559 ภาคเหนือ 17 จังหวัด มีพื้นที่ปลูกยางจำนวน 789,762 ไร่ ผลผลิตรวม 117,064 ตัน จากพื้นที่ปลูกทั่วประเทศ 19,613,559 ไร่ และผลผลิตรวมทั้งประเทศ 4,699,699 ตัน ในภาคเหนือจังหวัดที่มีพื้นที่ปลูกมากที่สุด 5 อันดับแรก ได้แก่ เชียงราย 272,469 ไร่ พิษณุโลก 110,502 ไร่ น่าน 88,202 ไร่ พะเยา 80,579 ไร่ และเพชรบูรณ์ 70,767 ไร่ ซึ่งที่ผ่านมามักจำหน่ายผลผลิตในรูปแบบ น้ำยางสดและยางก้อนถ้วย

2.3 ความพึงพอใจในการตั้งศูนย์ควบคุมยางเชียงรายต่อผู้เกี่ยวข้องกับธุรกิจยาง แสดงให้เห็นว่า ในภาพรวมของความพึงพอใจในการตั้งศูนย์ควบคุมยางเชียงรายต่อผู้เกี่ยวข้องกับธุรกิจยาง อยู่ในระดับมาก ด้วยคะแนนเฉลี่ย 4.14 เมื่อพิจารณาเป็นรายประเด็น พบว่า ผู้ประกอบการธุรกิจยางมีความเห็นด้วยระดับมากที่สุด คือ การให้บริการในการรับคำร้องขอใบอนุญาตต่างๆ เนื่องจากเป็นหน่วยงานใหม่ที่ให้บริการกฎหมาย พ.ร.บ.ควบคุมยางปี พ.ศ. 2542 เนื่องจากผู้ประกอบการธุรกิจยางในพื้นที่ภาคเหนือที่ยังมีน้อยรายแต่กำลังขยายตัวตามพื้นที่ปลูกและพื้นที่เก็บเกี่ยวผลผลิตที่เพิ่มขึ้น ซึ่งจากข้อมูลสถาบันวิจัยยางในปี 2556 พบว่ามีการปลูกยางพาราในภาคเหนือจำนวนถึง 1,229,615 ไร่ รวมถึงมีจุดส่งออกคือ สินค้ายางพาราส่งออกผ่านท่าเรือแม่น้ำโขงอำเภอเชียงแสน แห่งที่ 2 ส่วนใหญ่เป็นยางแผ่นรมควันชั้น 3 มูลค่าการส่งออกกว่า 433.08 ล้านบาท ในปีดังกล่าว ซึ่งการมีหน่วยงานศูนย์ควบคุมยางเชียงรายในพื้นที่ ทำให้ผู้ประกอบการธุรกิจยางในพื้นที่ภาคเหนือมีสะดวกและรวดเร็วในการปฏิบัติตามกฎหมาย พ.ร.บ.ควบคุมยางปี พ.ศ. 2542

2.4 ความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ศูนย์ควบคุมยางเชียงรายต่อบทบาทการปฏิบัติงาน แสดงให้เห็นว่า มีการแบ่ง ความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ศูนย์ควบคุมยางเชียงรายต่อบทบาทการปฏิบัติงาน เป็น 3 ด้าน คือ

1) ด้านการให้ความรู้ เกี่ยวกับ พ.ร.บ.ควบคุมยาง 2542 โดยสามารถให้คำแนะนำในการขอรับใบอนุญาตเกี่ยวกับ พ.ร.บ.ควบคุมยาง 2542 ให้แก่เกษตรกรและผู้ประกอบการธุรกิจยางพารา โดยเจ้าหน้าที่ที่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง เนื่องเป็นงานตามภารกิจหลักและเป็นหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ศูนย์ควบคุมยางเชียงราย ในสังกัดกองการยาง กรมวิชาการเกษตรอยู่แล้ว ซึ่งสอดคล้องกับผลวิจัยของ เมธาวุฒิ พีรพรวิฑูร (2551,น.12) สรุปว่า ความสำคัญของความรู้ต่อการทำงานอาจพิจารณาจากความจำเป็นเบื้องต้นที่บุคคลต้องมีเพื่อการทำงาน ความรู้มีความสำคัญต่อการทำงานมากน้อยเพียงใด ขึ้นอยู่กับความซับซ้อนของงาน ในปัจจุบัน มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ผู้คนต้องตั้งหน้าตั้งตาศึกษาเรียนรู้ให้ก้าวทันการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา ดังนั้นจึงต้องศึกษาและเรียนรู้ต่อเนื่องเพื่อจะได้ก้าวทันการเปลี่ยนแปลงใดๆ ที่มีผลต่อการทำงานและการดำรงชีวิต

2) ด้านการบริการ เจ้าหน้าที่ที่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายประเด็นพบว่า เจ้าหน้าที่ศูนย์ควบคุมยางเชียงรายมีความเห็นด้วยระดับมาก 3 ประเด็น ประกอบด้วย 1) สามารถออกสำรวจแปลงขยายพันธุ์ต้นยางเพื่อการค้า เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของพันธุ์ยางพาราให้เป็นไปตามหลักวิชาการ กรมวิชาการเกษตรได้ 2) สามารถออกตรวจกำลังการผลิต (สต็อกยาง) เพื่อเป็นไปตามกฎระเบียบของ พ.ร.บ. ควบคุมยาง พ.ศ. 2542 ได้ และ 3) สามารถสำรวจความต้องการของเกษตรกรและผู้ประกอบการธุรกิจยางพาราในพื้นที่รับผิดชอบ เกี่ยวกับ

พ.ร.บ.ควบคุมยาง 2542 ได้เช่นกัน เนื่องจากงานบริการเหล่านี้เป็นงานใหม่ในภาคเหนือต้องใช้เจ้าหน้าที่ที่มีความรู้ความสามารถเฉพาะด้านของศูนย์ควบคุมยางเชียงรายเท่านั้น ซึ่งตามกฎหมายฉบับนี้ ต้องเป็นเจ้าหน้าที่ที่ได้รับการแต่งตั้งจากอธิบดีกรมวิชาการเกษตรเท่านั้น ซึ่งศูนย์ควบคุมยางเชียงราย กองการยาง นับเป็นอีกหน่วยงานหนึ่งเร่งจัดตั้งขึ้น เพื่อปรับโครงสร้างกรมวิชาการเกษตร ภายหลังการผ่านพระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทย เนื่องจากงานควบคุมและกำกับการผลิต การค้าการส่งออกและนำเข้ายางพาราตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมยาง ตามพระราชบัญญัติควบคุมยาง พ.ศ. 2542 ยังมีความจำเป็นต้องอยู่ในการกำกับดูแลของภาคส่วนของราชการ เพื่อสร้างความน่าเชื่อถือและให้ความเป็นธรรมของผู้ประกอบการ ซึ่งเจ้าหน้าที่ศูนย์ควบคุมยางเชียงราย มีความพึงพอใจใน 3 หัวข้อดังกล่าวเนื่องจากมีส่วนร่วมในการพัฒนาการบริการแก่ผู้ประกอบการธุรกิจยางในภาคเหนือโดยตรง จากกฎหมายฉบับนี้

3) ด้านวิชาการ เจ้าหน้าที่ที่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลางและเมื่อพิจารณาเป็นรายประเด็น พบว่า เจ้าหน้าที่ศูนย์ควบคุมยางเชียงรายมีความเห็นด้วยระดับปานกลางทั้ง 4 ประเด็น คือ 1) สามารถศึกษา ค้นคว้า วิจัยเกี่ยวกับยางพาราเพื่อพัฒนาศักยภาพของผลิตภัณฑ์ยางพาราที่มีในพื้นที่ที่รับผิดชอบได้ 2) สามารถเก็บรวบรวมข้อมูลเกษตรกรผู้ประกอบการ ที่ทำธุรกิจเกี่ยวกับยางพาราในพื้นที่ที่รับผิดชอบ (15 จังหวัดภาคเหนือ) 3) สามารถสำรวจความต้องการของเกษตรกรและผู้ประกอบการธุรกิจยางพาราในพื้นที่ที่รับผิดชอบ เกี่ยวกับพ.ร.บ.ควบคุมยาง 2542 ได้ และ 4) สามารถจัดทำแผน และแนวทางการพัฒนาเกี่ยวกับธุรกิจยางพาราเพื่อก่อประสิทธิผลต่อเกษตรกรและผู้ประกอบการยางพาราในพื้นที่ได้ เนื่องจากงานวิชาการยางพาราที่ยังต้องพัฒนาอีกมากในภูมิภาคนี้ ทั้งข้อมูลต่างๆในหน่วยงาน รวมถึงการทำงานวิจัยเพื่อพัฒนาและตอบ โจทย์ปัญหาของภาคเหนือโดยเจ้าหน้าที่เอง ซึ่งสอดคล้องกับผลวิจัยของ มณีสร อนันต์ตะ (2556, น.165) พบว่า แหล่งความรู้ด้านอุตสาหกรรมยางพารายังมีน้อย เนื่องจากในภาคเหนือไม่มีศูนย์วิจัยยาง และศูนย์ทดสอบยาง ของการยางแห่งประเทศไทย รวมถึงไม่มีมหาวิทยาลัยใดในภาคเหนือที่สอนด้านเทคโนโลยียางพาราโดยตรง ต่างมีจากทางภาคใต้ที่มี ที่มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ที่อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา และในวิทยาเขตที่จังหวัดปัตตานี หรือในภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีในมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี และมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม เป็นต้น

2.5 ปัญหา อุปสรรค ในการพัฒนาการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ศูนย์ควบคุมยางเชียงราย พบว่า ผู้ประกอบการธุรกิจยางพารามีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการพัฒนาการให้บริการของศูนย์ควบคุมยางเชียงราย มีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย 6 ประเด็น ประกอบด้วย เครื่องมือ วัสดุอุปกรณ์การให้บริการไม่เพียงพอ ยานพาหนะในการให้บริการเจ้าหน้าที่ไม่เพียงพอ เจ้าหน้าที่บางรายขาดความรู้ความเข้าใจในงานที่ปฏิบัติ เจ้าหน้าที่ไม่เพียงพอ เจ้าหน้าที่บางคนขาด

จิตบริการ และสภาพแวดล้อมในสถานที่ให้บริการไม่เหมาะสม ซึ่งสอดคล้องกับรายงานของ กรมวิชาการเกษตร (2558,น.1) ว่า กองการยาง นับเป็นอีกหน่วยงานหนึ่งที่ตั้งขึ้นภายใต้พระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทย โดยปัจจุบันได้เร่งปรับโครงสร้างและเตรียมความพร้อมเพื่อขับเคลื่อนการดำเนินงานควบคุมและกำกับการผลิตการค้าการส่งออกและนำเข้ายางพาราตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมยางทั้งยังทำหน้าที่ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับยางเพื่อสนับสนุนการปฏิบัติงานควบคุมยางตามพระราชบัญญัติควบคุมยาง พ.ศ. 2542

3. ข้อเสนอแนะ

3.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้พัฒนาการให้บริการของศูนย์ควบคุมยาง เชียงราย ผลจากการศึกษาวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะเพื่อนำไปสู่การปรับปรุงการพัฒนาการให้บริการของศูนย์ควบคุมยางเชียงราย ให้มีประสิทธิภาพผลมากขึ้น ดังนี้ โดยภาพรวมในรอบปีที่ผ่านมาพบว่า เจ้าหน้าที่ศูนย์ฯ ประสบปัญหาในด้านต่างๆ ดังนี้

3.1.1 ด้านการถ่ายทอดความรู้ด้าน พ.ร.บ.ควบคุมยางฯ

จากข้อคิดเห็นของผู้ประกอบการธุรกิจยางพาราในภาคเหนือ พบว่า เจ้าหน้าที่บางรายขาดความรู้ ความเข้าใจในงานที่ปฏิบัติ จึงเห็นควรเสนอให้เจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบเกี่ยวกับงานด้าน พ.ร.บ.ควบคุมยาง พ.ศ.2542 เข้ารับการฝึกอบรมความรู้เพื่อทำความเข้าใจและถ่ายทอดสู่ผู้ประกอบการ ได้ถูกต้องมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับ การบริหารจัดการในด้านทรัพยากรบุคคล และการบริหารจัดการในด้านงบประมาณ ของกองการยาง กรมวิชาการเกษตร จึงสมควรพิจารณาพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ทางด้านพ.ร.บ.ควบคุมยาง พ.ศ.2542 โดยการฝึกอบรมความรู้ ควบคู่ไปกับการตั้งงบประมาณในการดำเนินงานส่งเสริมการปฏิบัติงานของศูนย์ควบคุมยาง เชียงรายในกิจกรรมที่จำเป็นและเร่งด่วน

3.1.2 ด้านการให้บริการ

จากข้อคิดเห็นของผู้ประกอบการธุรกิจยางพาราในภาคเหนือ พบว่า เจ้าหน้าที่ขาดการให้บริการที่ดีในการยื่นคำร้องขออนุญาตต่างๆ และเจ้าหน้าที่บางคนขาดจิตบริการ เห็นควรเสนอให้เจ้าหน้าที่ศูนย์ควบคุมยางเชียงรายควรเอาใจใส่ผู้ประกอบการที่มาติดต่อและใช้บริการกับศูนย์ควบคุมยางให้มากกว่านี้

3.1.3 ด้านการประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

จากข้อคิดเห็นของผู้ประกอบการธุรกิจยางพาราในภาคเหนือการจากศึกษาเสนอควรให้เจ้าหน้าที่ทำความเข้าใจกับการกิจของตนเองในหน้าที่ความรับผิดชอบแต่ละด้านที่รับผิดชอบ เพื่อจะได้ติดต่อประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

3.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

3.2.1 ควรศึกษาประสิทธิผล การให้บริการด้าน พ.ร.บ.ควบคุมยาง พ.ศ.2542 ของศูนย์ควบคุมยาง ในภูมิภาคอื่นๆ เพื่อเปรียบเทียบกับกรวิจัยในครั้งนี้

3.2.2 ควรจะศึกษาวิจัยในระดับลึกถึงผลหรือความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในกรณีที่เกิดที่ การให้บริการด้าน พ.ร.บ.ควบคุมยาง พ.ศ.2542 ของศูนย์ควบคุมยางเชียงราย ได้ตามวัตถุประสงค์ เนื่องจากการวิจัย ด้าน พ.ร.บ.ควบคุมยางปี 2542ของประเทศไทยยังมีน้อย แต่มีความสำคัญทั้งบริบทของเกษตรกรในเรื่องพันธุ์ยางที่เป็นต้นน้ำ บริบทของผู้ซื้อ-ขายยางพาราและโรงงานในส่วนกลางน้ำ และในส่วนของปลายน้ำในการส่งออกของผู้ประกอบการธุรกิจยาง รวมถึงปัจจุบันมีปัญหาราคายางพาราของประเทศทำให้รัฐบาลให้ความสำคัญในเรื่องพ.ร.บ.ควบคุมยางปี 2542 เพื่อนำแก้ไข ซึ่งสถานีวิทยุวิทยุชาติมีแนวคิดในการปรับปรุงกฎหมาย พ.ร.บ.ควบคุมยางปี 2542 ทำให้กรมวิชาการเกษตรซึ่งเป็นต้นสังกัดศูนย์ควบคุมยางและรับผิดชอบกฎหมายนี้ ได้ดำเนินการขอข้อคิดเห็นจากทุกภาคส่วน

บรรณานุกรม

มหาวิทยาลัย

สกลนครราชภัฏ

บรรณานุกรม

- กมลรัตน์ หล้าสุวรรณ (2527) จิตวิทยาสังคม กรุงเทพมหานคร คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร
- กรมวิชาการเกษตร.(2558).กองการยาง.ค้นคืนวันที่: 12 ธันวาคม 2559 จาก <http://www.doa.go.th/rubber/index/>.
- กาญจนา ทวีวัฒน์. (2542).การมีส่วนร่วมในการดำเนินงานของกลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิตของคณะกรรมการกลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิต วิทยาลัยศึกษาอำเภอวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี.ค้นคืนวันที่12 ธันวาคม 2559 จาก :
<http://www.doi.nrct.go.th/ListDoi/Download/.../2624f5bb4eae9e01a1151558610e7301>.
- กาญจนา อรุณสุขรุจิ. (2546).ความหมายของคำว่าความพึงพอใจ.ค้นคืนวันที่12 ธันวาคม 2559 จาก : <http://www.maitree3.blogspot.com/p/blog-page.html/>.
- กীরติ ขยั้งขง.(2549).ความหมายของคำว่าความรู้.ค้นคืนวันที่12 ธันวาคม 2559 จาก :
<http://www.doi.nrct.go.th/ListDoi/Download/.../cf72d5d054534f4a795747ef2f784dd2/>.
- เกษม วัฒนชัย.(2544). ความหมายของคำว่าความรู้.ค้นคืนวันที่ 12 ธันวาคม 2559 จาก:
<http://www.library1.nida.ac.th/termpaper6/sd/2553/19599.pdf>
- ขจรวิทย์ วัฒนวรรณ.(2548). กลุ่มแนวคิดความพึงพอใจ.ค้นคืนวันที่ 12 ธันวาคม 2559 จาก:
http://www.kromchol.rid.go.th/budgets/Data/Manual/SP1_goal_report.pdf.
- จักรรัช ชีระกุล.(2542). ประเภทของบทบาท.ค้นคืนวันที่ 12 ธันวาคม 2559
จาก: www.kb.psu.ac.th/psukb/bitstream/2010/8120/6/Chapter2.pdf.
- จุมพล สุขเกื้อ.(2547). การศึกษาปัจจัยพื้นฐานการผลิต การตลาดและการขนส่งยางพาราในภาคเหนือ.
- รายงานผลการวิจัยเรื่องเต็ม. สถาบันวิจัยยาง กรมวิชาการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์.
- ชาติรี ปินติ.(2546).ความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการงานทะเบียนและบัตรประจำตัวประชาชนของสำนักทะเบียนอำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่.(การค้นคว้าแบบอิสระรัฐประศาสนศาสตร์) มหาวิทยาลัยเชียงใหม่,เชียงใหม่.

- ไชยรัตน์ ไทเยี่ยมอารีย์. (2544). *ความพึงพอใจของประชาต่อการให้บริการของเทศบาลเมืองราษีไศล*. (วิทยานิพนธ์ สส.ม. การบริหารและนโยบายสวัสดิการสังคม) มหาวิทยาลัย
ธรรมศาสตร์, กรุงเทพมหานคร.
- ณัฐพร ชินบุตร. (2547). *ความหมายของคำว่าบทบาท*. ค้นคืนวันที่ 12 ธันวาคม 2559 จาก:
www.kb.psu.ac.th/psukb/bitstream/2010.
- ทวีพงษ์ หินคำ. (2541). *ความพึงพอใจของประชาชนต่อการบริหารงานลูกาภิบาลริมใต้*. (การศึกษา
อิสระปริญญา มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ,เชียงใหม่.
- ทิพวรรณ หล่อสุวรรณรัตน์. (2551). *ความหมายของคำว่าความรู้*. ค้นคืนวันที่ 12 ธันวาคม 2559
จาก:www.lppreru.com/site/download.php?doc_id=4437.
- ทัศน์ย์ ทองสว่าง (2549) สังคมวิทยา กรุงเทพมหานคร: โอเดียนสโตร์
- ธनिया ปัญญาแก้ว. (2541). *สิ่งที่ทำให้เกิดความพึงพอใจ*. ค้นคืนวันที่ 12 ธันวาคม 2559 จาก:
<http://www.maitree3.blogspot.com/p/blog-page.html>.
- นพพร เชื้อขำ . (2531). *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมของสมาชิกในการส่งเสริมกิจกรรม*.
ค้นคืนวันที่ 12 ธันวาคม 2559 จาก:
webpac.library.mju.ac.th:8080/mm/fulltext/thesis/2549/Sarawit
- นาถเจลิย ยังนันท์วัฒนา. (2530). *ปัจจัยที่มีผลต่อการปฏิบัติตามบทบาทตามหน้าที่ของ
คณะกรรมการการพัฒนาศรีระดับตำบล*. ค้นคืนวันที่ 12 ธันวาคม 2559
จาก:www.stou.ac.th/Offices/Ord/OrdOldPage/NewPage/pdf/.../R194.doc.
บทคัดย่อ./
- นิศย์ ประจงแต่ง . (2548). *ความหมายของคำว่าบทบาท*. ค้นคืนวันที่ 12 ธันวาคม 2559 จาก:
www.theses.rbru.ac.th/pdf-uploads/thesis-116.
- บันลือ สุทธารมณ. (2527) . *ความหมายของคำว่าผลกระทบ*. ค้นคืนวันที่ 12 ธันวาคม 2559 จาก:
http://www.digital_collect.lib.buu.ac.th/dcms/files/54930534/chapter2.pdf.
- บุญตา ไล่เลิศ. (2550). *ความหมายของคำว่าบทบาท*. ค้นคืนวันที่ 12 ธันวาคม 2559 จาก:
www.kb2tmp.psu.ac.th/psukb/bitstream.pdf.
- บุญชุม ศรีสะอาด (2543) *วิธีการทางสถิติสำหรับภาควิชาวิจัย ครั้งที่ 6 กรุงเทพมหานคร สุวีริยาสาสน์
การพิมพ์*
- บุญธรรม กิจปรีดาบริฐ. (2535). *ความหมายของคำว่าความรู้*. ค้นคืนวันที่ 12 ธันวาคม 2559 จาก:
http://www.digital_collect.lib.buu.ac.th/dcms/files/52930411/chapter2.pdf.

- ปฎิภาณ จุมผา. (2541). *การมีส่วนร่วมของสมาชิกในการดำเนินงานกลุ่มออมทรัพย์*. คืบค้นวันที่ 12 ธันวาคม 2559 จาก: library1.nida.ac.th/termpaper5/sd/2541/15532ab.pdf.
- ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2520) *ทัศนคติ การวัด การเปลี่ยนแปลง และพฤติกรรมอนามัย กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิชย์*
- ประยูร โดสงวน.(2552). *ห่วงโซ่อุปทานของอุตสาหกรรมยางและผลิตภัณฑ์ยางในภาคเหนือของ ไทย*. คืบค้นวันที่ 12 ธันวาคม 2559 จาก: journal.pim.ac.th/uploads/content/2016.
- ประสิทธิ์ ดงยิ่งศิริ. (2542). *ความหมายของคำว่าผลกระทบ*. คืบค้นวันที่ 12 ธันวาคม 2559 จาก: www.ex-mba.buu.ac.th/Research/Rayong/Y-MBA12/51730135/ch2.pdf.
- ประสิทธิ์ หมัดเสี้ยน.(2559). *ค้น "เชิงราย" ฮ้างงงงเหนือ ตั้งโรงงานแปรรูปเพิ่มมูลค่า*. คืบค้นวันที่ 12 ธันวาคม 2559 จาก: <http://rubber.oie.go.th/Article.aspx?aid=9670>
- ปรีชา สุวังบุตร.(2547). *ความหมายของคำว่าบทบาท*. (ออนไลน์). คืบค้นวันที่ 12 ธันวาคม 2559 จาก: www.stou.ac.th/thai/grad.
- ไพฑพพัฒน์ มีบาง.(2550).*ความพึงพอใจของผู้มารับบริการต่อการให้บริการของสำนักทะเบียนท้องถิ่น (วิทยานิพนธ์ ปร.ม.นโยบายสาธารณะ) มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม,มหาสารคาม*.
- พจนานุกรมราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542.(2542). *ความหมายของคำว่าบทบาท*.คืบค้นวันที่ 12 ธันวาคม 2559 จาก: www.royin.go.th/dictionary.
- พจนานุกรมราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542. (2546). *ความหมายของคำว่าความรู้*. คืบค้นวันที่ 12 ธันวาคม 2559 จาก: www.royin.go.th/dictionary.
- พระมหาพนมนคร มีราคา. (2549). *ความหมายของคำว่าบทบาท*.คืบค้นวันที่ 12 ธันวาคม 2559 จาก: www.mcu.ac.th/userfiles/file/library1/Thesis/862554.pdf.
- พิทักษ์ ทรุษิม. (2538). *ความพึงพอใจของประชาชนต่อระบบและกระบวนการให้บริการของ กรุงเทพมหานคร. (ปริญญาานิพนธ์ ศศ.น คณะพัฒนาสังคม). กรุงเทพฯ :สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์*.
- พิสมัย จันทูมา. (2553). *การประเมินการเจริญเติบโตของดัชนีในเขตปลูกยางใหม่.รายงานผลการวิจัยเรื่องเต็ม*. สถาบันวิจัยยาง:กรมวิชาการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์.
- ภณิดา ชัยปัญญา (2541) *ความพึงพอใจของเกษตรกรต่อกิจกรรมไร่นาสวนผสมภายใต้โครงการปรับโครงสร้างและระบบการผลิตการเกษตรของจังหวัดเชียงราย.(วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต)มหาวิทยาลัยเชียงใหม่,เชียงใหม่*.
- มณิสร์ อนันต์๊ะ. (2556). *ศักยภาพอุตสาหกรรมและการส่งออกยางพาราในภาคเหนือ*. รายงานผลการวิจัยเรื่องเต็ม. สถาบันวิจัยยาง กรมวิชาการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์.

มาโนช เวชพันธ์. (2532). *ความหมายของคำว่าความรู้*. ค้นคืนวันที่ 12 ธันวาคม 2559 จาก:

<http://www.knowbeebee.blogspot.com/2013/07/1.html>.

เมธาวุฒิ พีรพรวิฑูร. (2551). *ความสำคัญของความรู้*. ค้นคืนวันที่ 12 ธันวาคม 2559 จาก:

http://www.elib.coj.go.th/Ebook/data/coj_research/crs_2556_81.pdf.

เยาวลักษณ์ มากดี. (2538). *การมีส่วนร่วมกิจกรรมกลุ่มของสมาชิกกลุ่มแม่บ้านเกษตรกรในอำเภอเมืองมหาสารคาม*. ค้นคืนวันที่ 12 ธันวาคม 2559 จาก:

http://www.elib.coj.go.th/Ebook/data/coj_research/crs_2556_81.pdf.

โยธิน สันสนยุท และ จุมพล พูลภัทรชีวิน (2529) *จิตวิทยาสังคม พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ส่งเสริมวิชาการ*

ราชบัณฑิตยสถาน (2524) *พจนานุกรมศัพท์สังคมไทย กรุงเทพมหานคร บริษัท รุ่งศิลป์การพิมพ์*

ราชบัณฑิตยสถาน (2525) *พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน กรุงเทพมหานคร บริษัท อักษรเจริญทัศน์*

วันชัย วัฒนศิริ. (2546). *ประเภทของผลกระทบ*. ค้นคืนวันที่ 12 ธันวาคม 2559 จาก:

http://www.digital_collect.lib.buu.ac.th/dcms/files/54930546/chapter2.pdf.

วันเพ็ญ พวงพันธ์บุตร. (2542). *มนุษย์กับสังคม*. ลพบุรี : สถาบันราชภัฏเทพสตรี ลพบุรี. สิริิน.

วิจารณ์ พานิช. (2549). *การประเมินความรู้*. ค้นคืนวันที่ 12 ธันวาคม 2559 จาก:

<http://www.km.camt.cmu.ac.th/mskm/952704>.

วิชัย มะลิซ้อน (2538) “*ความพึงพอใจของเกษตรกรในการเข้าร่วมโครงการปลูกข้าวโพดเลี้ยงสัตว์*” (วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์) บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีการเกษตรแม่โจ้, เชียงใหม่.

วิทย์ เทียงบูรณธรรม. (2541). *ความหมายของคำว่าความพึงพอใจ*. ค้นคืนวันที่ 12 ธันวาคม 2559

จาก:<http://www.maitree3.blogspot.com/p/blog-page.html>.

วีระชัย คำล้าน. (2542). *ปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมในการบริหารงานพัฒนาท้องถิ่นของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอเดชอุดม จังหวัดอุบลราชธานี*. ค้นคืนวันที่ 12 ธันวาคม 2559

จาก: doi.nrct.goo.th/ListDoi/Download/67731/5ff5459ae5eeb6c9a09d5705d571fee5.

วิรุฬ พรรณเทวี. (2542). *ความหมายของคำว่าความพึงพอใจ*. ค้นคืนวันที่ 12 ธันวาคม 2559

จาก: thongkred99.blogspot.com/2013/07/blog-post_1289.html.

- ศิริวรรณ วงศ์สมบัติ. (2533). *การมีส่วนร่วมของเกษตรกรชนเผ่าในการดำเนินกิจกรรมศูนย์พัฒนาโครงการหลวงม่อนเงาะ*. ค้นคืนวันที่ 12 ธันวาคม 2559 จาก:
www.tnrr.in.th/2558/?page=result_search&record_id=298396.
- ศูนย์วิจัยกสิกรไทย. (2558). *ฝ่าวิกฤติยางพาราไทยปี 58 : ทางเลือก & ทางรอดของชาวสวนยางท่ามกลาง แรงกดดันด้านราคา*. ศูนย์วิจัยกสิกรไทย.
- สงวน สุทธิเลิศอรุณ, จำรัส คิ้วสุวรรณ และฐิติพงษ์ ธรรมานุสรณ์ (2522) *จิตวิทยาสังคม* กรุงเทพฯ: ชัยศิริการพิมพ์.
- สถาบันวิจัยยาง .(2557). “*ข้อมูลวิชาการยางพาราปี 2557*” สถาบันวิจัยยาง กรมวิชาการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์. โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย
- สนธยา พลศรี. (2542) . *ความหมายของคำว่าบทบาท*. ค้นคืนวันที่ 12 ธันวาคม 2559 จาก:
www.kb.psu.ac.th/psukb/bitstream/2010/8120/6/Chapter2.pdf.
- สมมาต แสงประดับ. (2554). *ห่วงโซ่อุปทานยางพาราภาคเหนือ*. รายงานผลการวิจัยเรื่องเต็ม. สถาบันวิจัยยาง กรมวิชาการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์.
- สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางจังหวัดเชียงราย. *การจัดการห่วงโซ่อุปทานยางพาราในอำเภอเชียงแสน จังหวัดเชียงราย*. ค้นคืนวันที่ 12 ธันวาคม 2559.
 จาก postgrads.mfu.ac.th/ckfinder/userfiles/files/1-5651209265.pdf
- สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร. (2558). *พื้นที่ปลูกยางพาราในภาคเหนือปี 2557*. ค้นคืนวันที่ 12 ธันวาคม 2559 จาก:www.oae.go.th/download/forecast/unityofnorthregion2557.pdf.
- สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร. (2559). *ยางพาราเนื้อที่ที่กรีดยางในภาคเหนือ*. ค้นคืนวันที่ 12 ธันวาคม 2559 จาก:www.oae.go.th/download/prcai/farmcrop/rubber.pdf.
- สำเร็จ กล้าหาญ. (2549). *ความหมายของคำว่าบทบาท*. ค้นคืนวันที่ 12 ธันวาคม 2559 จาก:
<https://www.gotoknow.org>.
- สุรแสง พูนเพิ่มสุขสมบัติ. (2544). *ความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในการดำเนินงานด้านการแปรรูปกระท้อนของสมาชิกกลุ่มแม่บ้านเกษตรกร อำเภอเมือง จังหวัดปราจีนบุรี*. ค้นคืนวันที่ 12 ธันวาคม 2559 จาก:www.stou.ac.th/thai/grad.../O-ST%20042%20.
- สุริยา ชื่น. (2534). *การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการทรัพยากรป่าไม้ในระบบป่าชุมชน : ศึกษาเฉพาะกรณี ตำบลศรีสะเกษ อำเภอจักราช จังหวัดนครราชสีมา*. ค้นคืนวันที่ 12 ธันวาคม 2559 จาก:Bkk.umdc.tsu.ac.th.
- เสถียร เหลืองอร่าม. (2527). *ความหมายของคำว่าผลกระทบ*. ค้นคืนวันที่ 12 ธันวาคม 2559 จาก:http://www.digital_collect.lib.buu.ac.th/dcms/files/54930546/chapter2.pdf.

ลินธร คำเหมือน.(2550). *ความหมายของคำว่าบทบาท*. ค้นคืนวันที่ 12 ธันวาคม 2559 จาก:

http://www.etheses.psru.ac.th/lib-irpsru/sites/default/files/site/default/thesis/ch2-001_26.pdf.

อมรินทร์ เทวตา . *การจัดการดำเนินงาน*. ค้นคืนวันที่ 12 ธันวาคม 2559 จาก:

www.ms.su.ac.th/Default.aspx?tabid=185&ID=117.

เอมอร อังสุรัตน์. (2556). *การรวบรวมข้อมูลความรู้*. ค้นคืนวันที่ 12 ธันวาคม 2559 จาก

<https://research.rdi.ku.ac.th/forest/OutputByPerson.aspx?ID=290001>.

เอมอร อังสุรัตน์ (2556) *การวิจัยเชิงบูรณาการในงานส่งเสริมการเกษตร กรุงเทพมหานคร สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์*

อุทัย สอนหลักทรัพย์. (2553). *กลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกยางในภาคเหนือ*. ค้นคืนวันที่ 12 ธันวาคม 2559

จาก:<https://issuu.com/mekong/docs/fti>.

อักษร สวัสดิ์. (2542). *ความหมายของคำว่าความรู้*. ค้นคืนวันที่ 12 ธันวาคม 2559 จาก:

<http://www.km070.blogspot.com/2013/07/blog-post.html>.

อังคณา สุวรรณภักดิ์ .(2559). *บางพารากับการเปลี่ยนแปลง* . ค้นคืนวันที่ 12 ธันวาคม 2559 จาก:

www.doa.go.th/pibai/pibai/n18/v_8-sep/ceaksong.html.

อัญชลี แจ่มเจริญ (2530) *จิตวิทยาธุรกิจ กรุงเทพมหานคร โรงพิมพ์และทำปกเจริญผล*

Bryant & White. (1982). *ความหมายของคำว่าผลกระทบ*. ค้นคืนวันที่ 12 ธันวาคม 2559 จาก:

digital_collect.lib.buu.ac.th/dcms/files/47933110/chapter2.pdf.

Dye. (1984). *ความหมายของคำว่าผลกระทบ*. ค้นคืนวันที่ 12 ธันวาคม 2559 จาก:

<http://www.bea9e111.dlone2up.com/onetwo/.../9/19/bea9e111ae5218ef7d468ee677122a6f.doc>.

Jump,N.(1978).Psychometric Theory.2 nd.Ed.,New York : McGraw Hill book Company.อ้างอิงถึง

ใน มานิต ลาเกลี้ยง.(2558).*การใช้สื่อประชาสัมพันธ์ของเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตร (วิทยานิพนธ์ ปริญญาเกษตรศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์).*

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช,นนทบุรี.

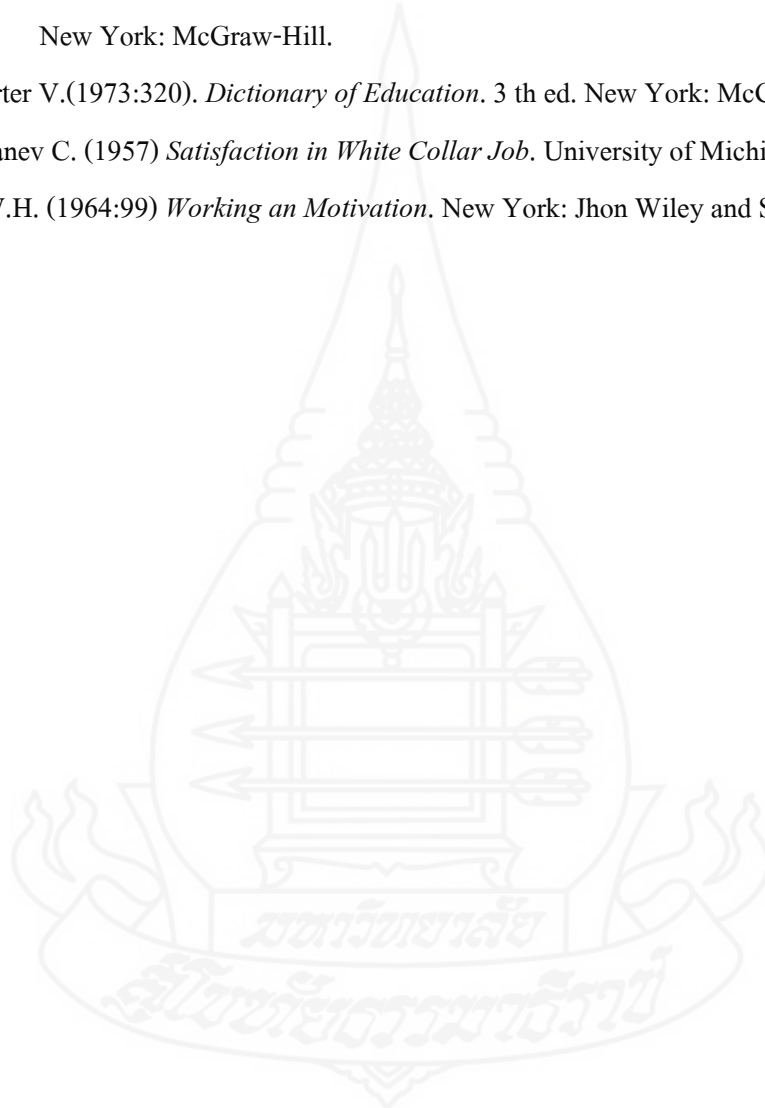
Smith. (1977). *ความหมายของคำว่าความรู้*. ค้นคืนวันที่ 12 ธันวาคม 2559 จาก:

http://www.digi.library.tu.ac.th/thesis/sw/1038/10CHAPTER_2.pdf.

Lum .(1979). *ความหมายของคำว่าบทบาท*.ค้นคืนวันที่ 12 ธันวาคม 2559

จาก: www.etheses.psru.ac.th/libirpsru/sites/default/files/site/default/thesis.

- Tomey.(1992). ความหมายของคำว่าบทบาท. ค้นคืนวันที่ 12 ธันวาคม 2559 จาก:
www.digi.library.tu.ac.th/thesis/sw/2997/03chapter2.pdf.
- USAID Mekong ARCC. (2557). การผลิตยางพาราในภาคเหนือของประเทศไทย.ค้นคืนวันที่ 12 ธันวาคม 2559 จาก:<https://issuu.com/mekong/docs/fti>.
- Davis, Kaith (1967:61). *Human Relation at work ; The Dynamic of Organizational Behavior*.
New York: McGraw-Hill.
- Good, Carter V.(1973:320). *Dictionary of Education*. 3 th ed. New York: McGraw-Hill.
- Morse, Nanev C. (1957) *Satisfaction in White Collar Job*. University of Michigan.
- Vroom, W.H. (1964:99) *Working an Motivation*. New York: Jhon Wiley and Son.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
แบบสัมภาษณ์สำหรับการวิจัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

สกลนคร

--	--	--

แบบสัมภาษณ์

สำหรับผู้ประกอบการธุรกิจยางพาราในภาคเหนือ

เรื่อง“การดำเนินงานและผลกระทบของศูนย์ควบคุมยางเชียงรายต่อผู้ประกอบการธุรกิจยางพาราในภาคเหนือ”

คำชี้แจง แบบสัมภาษณ์ประกอบด้วย 4 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลสภาพพื้นฐานทางด้านสังคม เศรษฐกิจ

ตอนที่ 2 ความรู้ และความพึงพอใจต่อศูนย์ควบคุมยางเชียงรายของผู้เกี่ยวข้องกับธุรกิจยางพาราในภาคเหนือ

ตอนที่ 3 ผลกระทบในการตั้งศูนย์ควบคุมยางเชียงรายต่อผู้เกี่ยวข้องกับธุรกิจยาง

ตอนที่ 4 ปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะในการพัฒนาการให้บริการของศูนย์ควบคุมยางเชียงราย

ตอนที่ 1 ข้อมูลสภาพพื้นฐานทางด้านสังคม เศรษฐกิจ

คำชี้แจง โปรดเติมคำในช่องว่าง หรือทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน (.....) หน้าข้อความที่ตรงตามความเป็นจริงเกี่ยวกับผู้สัมภาษณ์มากที่สุด

- 1) เพศ (.....) 1. ชาย (.....) 2. หญิง
- 2) อายุ.....ปี
- 3) สถานภาพ (.....) 1. สมรส (.....) 2. โสด (.....) 3. หย่า (.....) 4. หม้าย (.....) 5. อื่นๆ ระบุ.....
- 4) ระดับการศึกษา (.....) 1. ไม่ได้รับการศึกษา (.....) 2. ประถมศึกษาปีที่ 4 (.....) 3. ประถมศึกษาปีที่ 6 (.....) 4. มัธยมศึกษาตอนต้น (.....) 5. มัธยมศึกษาตอนปลาย / ปวช. (.....) 6. อนุปริญญา / ปวส. (.....) 7. ปริญญาตรี (.....) 8. สูงกว่าปริญญาตรี ระบุ.....
- 5) ประเภทธุรกิจยางพารา (.....) 1. แปลงขยายพันธุ์ยางเพื่อการค้า (.....) 2. ผู้ค้ายาง (.....) 3. โรงงาน (.....) 4. ผู้ส่งออก
- 6) ลักษณะธุรกิจ (.....) 1. บุคคลธรรมดา (.....) 2. นิติบุคคล
- 7) จำนวนพื้นที่ปลูกยางพารา (ถ้ามี)..... (หน่วยเป็น ไร่ หรืองาน หรือตารางวา)
- 8) ผลผลิตของจำนวนพื้นที่ปลูกยางพารา (ถ้ามี)..... (หน่วยเป็น ตัน/ปี หรืออื่นๆ โปรดระบุ)
- 9) หน้าที่-ความรับผิดชอบของผู้ให้สัมภาษณ์ (.....) 1. เจ้าของกิจการ (.....) 2. ผู้จัดการ (.....) 3. อื่นๆ ระบุ.....

- 10) จำนวนพื้นที่ที่ใช้ประกอบธุรกิจยางพารา..... (หน่วยเป็น ไร่ หรืองาน หรือตารางวา)
- 11) ประสบการณ์ในการประกอบธุรกิจยางพารา.....ปี
- 12) ระยะทางจากสถานประกอบธุรกิจถึงศูนย์ควบคุมยางเชิงราย.....กิโลเมตร
- 13) ยานพาหนะที่ท่านเดินทางมาใช้บริการจากศูนย์ควบคุมยางเชิงรายคือ (.....)1.รถยนต์
(.....)2.มอเตอร์ไซด์ (.....) 3.อื่นๆระบุ.....
- 14) จำนวนครั้งที่ท่านมาติดต่อศูนย์ควบคุมยางเชิงรายเฉลี่ย.....ครั้ง/ปี
- 15) ต้นทุนในการเดินทางมาศูนย์ควบคุมยางเชิงราย.....บาท/ครั้ง

ตอนที่ 2 ความรู้ และความพึงพอใจต่อศูนย์ควบคุมยางเชิงรายของผู้เกี่ยวข้องกับธุรกิจยางในภาคเหนือ

คำชี้แจง โปรดใส่เครื่องหมาย / ลงในตารางแสดงระดับความคิดเห็นในแต่ละข้อที่ตรงกับความเป็นจริงเกี่ยวกับผู้สัมภาษณ์มากที่สุด กรุณาตอบให้ครบทุกข้อ คำตอบแต่ละข้อมีดังนี้

ใช่ หมายถึง ข้อความเกี่ยวกับ พ.ร.บ.ควบคุมยาง พ.ศ.2542 นั้นถูกต้อง

ไม่ใช่ หมายถึง ข้อความเกี่ยวกับ พ.ร.บ.ควบคุมยาง พ.ศ.2542 นั้นไม่ถูกต้อง

2.1 ระดับความรู้ ต่อ พ.ร.บ.ควบคุมยาง พ.ศ. 2542

พ.ร.บ.ควบคุมยาง พ.ศ. 2542	ใช่	ไม่ใช่
1)มาตรา19 ผู้นำเข้า ผู้ส่งออกซึ่งต้นยาง ดอก เมล็ด ตาของต้นยางหรือส่วนใดส่วนหนึ่งของต้นยางที่อาจใช้เพาะพันธุ์ได้ต้องนำเข้าหรือส่งออกทางด่านศุลกากรที่ระบุไว้ในใบอนุญาต		
2)มาตรา20 เมื่อมีประกาศของรัฐมนตรี กำหนดเขตควบคุมการขนย้ายยางตามมาตรา6(7)ผู้ใดจะขนย้ายยางเข้าในด่านหรือออกจากเขตดังกล่าวไม่จำเป็นต้องได้รับใบอนุญาตจากผู้อนุญาต		
3)มาตรา 21 ผู้ใดจะขยายพันธุ์ต้นยางเพื่อการค้าต้องได้รับใบอนุญาตจากผู้อนุญาตและผู้รับใบอนุญาตต้องขยายพันธุ์ต้นยางจากต้นยางพันธุ์ดี		
4)มาตรา 22 ผู้ใดจะค้ายางต้องได้รับใบอนุญาตจากผู้อนุญาตหรือไม่ก็ได้		
5)มาตรา 23 ผู้ค้ายางจะต้องทำบัญชีการซื้อยางบัญชีการจำหน่ายยางและปริมาณยางคงเหลือของทุกเดือน และจัดส่งบัญชีดังกล่าวต่อเจ้าหน้าที่ภายในวันที่สิบของเดือนถัดไป		
6)มาตรา 25 ผู้ใดจะตั้งโรงทำยาง ต้องได้รับอนุญาตจากผู้อนุญาต		
7)มาตรา 26 ผู้ใดจะนำยางเข้ามาในหรือส่งยาง ผู้นำยางเข้าหรือผู้ส่งยางออกต้องได้รับอนุญาตจากผู้อนุญาต เว้นแต่เพื่อเป็นตัวอย่างและมีน้ำหนักไม่เกินห้ากิโลกรัม		
8)มาตรา27 ในการนำยางเข้ามาใน ส่งยางออกจะต้องได้รับใบผ่านด่านศุลกากรจากพนักงานเจ้าหน้าที่ และจะต้องนำยางเข้าหรือส่งยางออกทางด่านศุลกากรในที่ใดก็ได้ที่ทั่วราชอาณาจักร		
9)มาตรา29 ผู้ใดจะจัดให้มีการวิเคราะห์หรือการทดสอบคุณภาพยางต้องได้รับใบอนุญาตจากผู้อนุญาต และต้องใช้เครื่องมือเครื่องใช้สำหรับการวิเคราะห์หรือการทดสอบคุณภาพยางตามที่กำหนดในกฎกระทรวง		
10) มาตรา35 ในกรณีที่ใบอนุญาตตามมาตรา21 มาตรา22 มาตรา25 มาตรา26 และมาตรา29สูญหายหรือถูกทำลายให้ผู้รับใบอนุญาตแจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่และยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตภายในหกสิบวัน		
11)มาตรา 41 ในการปฏิบัติหน้าที่ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจดังนี้(1) เข้าไปในสวนยางหรือแปลงเพาะพันธุ์ต้นยางในระหว่างเวลาพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตก		
พ.ร.บ.ควบคุมยาง พ.ศ. 2542	ใช่	ไม่ใช่

12) มาตรา 41 ในการปฏิบัติหน้าที่ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจดังนี้ (2) นำต้นยางหรือส่วนใดส่วนหนึ่งของต้นยางหรือยางในปริมาณพอสมควรไปเป็นตัวอย่างเพื่อการตรวจสอบหรือวิเคราะห์		
13) มาตราที่จะก่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้ทำสวนยางหรือธุรกิจการยางให้มีหนังสือสอบถามหรือเรียกผู้ทำสวนยางมาให้ถ้อยคำหรือคำชี้แจงเกี่ยวกับการทำสวนยางให้ผู้ทำสวนยางหรือผู้รับใบอนุญาตหรือผู้ซึ่งเกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกตามสมควร 41 ในการปฏิบัติหน้าที่ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจดังนี้(4) ในกรณีมีความจำเป็น		
14) มาตรา 48 ผู้ค้ายางและผู้นำยางเข้าหรือผู้ส่งยางออกผู้ใด ไม่ปฏิบัติตามมาตรา 10 ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท		
15) มาตรา 50 ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา 21 มาตรา 22 หรือมาตรา 29 วรรคหนึ่งต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท		
16) มาตรา 52 ผู้ใดนำยางเข้ามาในหรือส่งยางออกไปนอกราชอาณาจักร โดยไม่ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้นำยางเข้าหรือผู้ส่งยางออกตามมาตรา 26 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปีหรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ		

2.2 ความพึงพอใจในการตั้งศูนย์ควบคุมยางเชิงรายต่อผู้ประกอบการธุรกิจยางพารา

คำชี้แจง โปรดใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในตารางตามระดับความพึงพอใจของท่าน

ประเด็นการให้บริการ	ระดับความพึงพอใจ				
	น้อยที่สุด (1)	น้อย (2)	ปานกลาง (3)	มาก (4)	มากที่สุด (5)
1. การให้บริการในการรับคำร้องขอใบอนุญาตต่างๆ					
2. การชี้แจงประเด็นต่างๆในการให้บริการ					
3. ระยะเวลาแต่ละขั้นตอนในการรับบริการ					
4. การบริการข้อมูลข่าวสารและการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์					
5. ระยะเวลาในการตรวจสอบพันธุ์ยาง / การตรวจสอบสต็อกยาง					
6. ความถูกต้องของผลการตรวจสอบพันธุ์ยาง / ตรวจสอบสต็อกยาง					
7. การรับเรื่องร้องเรียนด้านอื่นๆ					
8. การส่งเรื่องต่อเนื่องไปยังหน่วยงานอื่นที่รับผิดชอบ					
9. ความโปร่งใสในการปฏิบัติงาน					
10. การยิ้มแย้มแจ่มใสของเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ					
11. เครื่องมือ อุปกรณ์ สำนักงานมีความทันสมัย					
12. อาคาร สถานที่ เหมาะสมต่อการมาใช้บริการ					

ตอนที่ 3 ผลกระทบในการตั้งศูนย์ควบคุมยางเชิงรายต่อผู้ประกอบการธุรกิจยางพารา

คำชี้แจง โปรดใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในตารางตามระดับผลกระทบของท่าน

ประเด็น	ระดับผลกระทบ				
	น้อยที่สุด (1)	น้อย (2)	ปานกลาง (3)	มาก (4)	มากที่สุด (5)
1. ผู้ประกอบการธุรกิจยางพาราในภาคเหนือสามารถดำเนินการต่อไปอนุญาตประเภทต่างๆได้ในพื้นที่ได้สะดวก รวดเร็วขึ้น					
2. ผู้ประกอบการธุรกิจยางพาราในภาคเหนือสามารถเข้าถึงข้อมูล ข่าวสาร เกี่ยวกับยางพารารวมถึง พ.ร.บ.ควบคุมยางฯ ได้ รวดเร็วขึ้น					
3. ผู้ประกอบการธุรกิจยางพาราในภาคเหนือสามารถได้รับ บริการการตรวจสอบ/ความถูกต้องของพันธุ์ยาง จาก เจ้าหน้าที่ของศูนย์ฯ ในพื้นที่ ได้รวดเร็วมากขึ้น					
4. ผู้ประกอบการธุรกิจยางพาราในภาคเหนือสามารถลดความ เสี่ยงในการประกอบธุรกิจยางพาราได้มากขึ้น					
5. ผู้ประกอบการธุรกิจยางพาราในภาคเหนือสามารถวางแผนการ เพิ่มช่องทางทำธุรกิจยางในพื้นที่ได้มากขึ้น					
6. ผู้ประกอบการธุรกิจยางพาราในภาคเหนือสามารถได้รับ โอกาสในการร้องเรียนปัญหาด้านพ.ร.บ.ควบคุมยางฯ ได้สะดวก รวดเร็วขึ้น					
7. ผู้ประกอบการธุรกิจยางพาราในภาคเหนือมีหน่วยงานใน พื้นที่ที่สามารถปรึกษาปัญหาเกี่ยวกับพ.ร.บ.ควบคุมยางฯ ได้					
8. ผู้ประกอบการธุรกิจยางพาราในภาคเหนือมีหน่วยงานใน พื้นที่ที่สามารถส่งต่อปัญหาด้าน พ.ร.บ.ควบคุมยางฯ ให้กับ หน่วยงานส่วนกลางได้					
9. ผู้ประกอบการธุรกิจยางพาราในภาคเหนือสามารถนำความรู้ ที่ได้รับจากศูนย์ฯ ไปปรับใช้ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ การ ประกอบธุรกิจยางพาราได้มากขึ้น					
10. ผู้ประกอบการธุรกิจยางพาราในภาคเหนือสามารถประกอบ ธุรกิจยางพาราได้ถูกต้องตามหลัก พ.ร.บ.ควบคุมยางฯ					

ตอนที่ 4 ปัญหา และข้อเสนอแนะในการพัฒนาการให้บริการ ของศูนย์ควบคุมยางเชียงราย

4.1 ปัญหา ในการใช้บริการศูนย์ควบคุมยางเชียงราย

คำชี้แจง โปรดใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในตารางตามระดับความเป็นปัญหาของท่าน

ปัญหา อุปสรรค	ระดับความเป็นปัญหา				
	น้อยที่สุด (1)	น้อย (2)	ปานกลาง (3)	มาก (4)	มากที่สุด (5)
1. ขาดการให้บริการที่ดีในการยื่นคำร้องขออนุญาตต่างๆ					
2. การให้บริการด้านสถานที่ไม่สะดวก					
3. ระยะเวลาแต่ละขั้นตอนในการให้บริการไม่เหมาะสม					
4. เครื่องมือ วัสดุอุปกรณ์การให้บริการไม่เพียงพอ					
5. ยานพาหนะในการให้บริการเจ้าหน้าที่ไม่เพียงพอ					
6. เจ้าหน้าที่บางรายขาดความรู้ ความเข้าใจในงานที่ปฏิบัติ					
7. ผู้ประกอบการบางรายขาดความรู้ ความเข้าใจ ด้านพรบ.ควบคุมยาง ฯ					
8. เจ้าหน้าที่มีไม่เพียงพอ					
9. เจ้าหน้าที่บางคนไม่มีความโปร่งใสในการปฏิบัติงาน					
10. ผู้ประกอบการบางรายมีการเอื้อผลประโยชน์แก่ เจ้าหน้าที่					
11. เจ้าหน้าที่บางคนขาดจิตบริการ					
12. สภาพแวดล้อมในสถานที่ให้บริการไม่เหมาะสม					

4.2 ท่านมีข้อเสนอแนะในการใช้บริการจากเจ้าหน้าที่ของศูนย์ควบคุมยางเชิงรายในเรื่องใดบ้าง

4.2.1 การถ่ายทอดความรู้ด้าน พร.บ.ควบคุมยางฯ

.....

.....

4.2.2 ด้านการให้บริการ

.....

.....

4.2.3 ด้านการประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

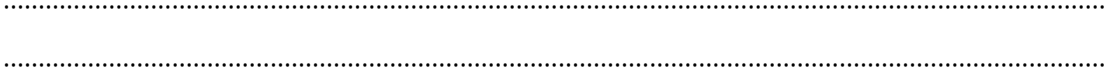
.....

.....

.....

4.2.4 ด้านอื่นๆ

.....

ขอขอบคุณ

ภาคผนวก ข
แบบสัมภาษณ์
สำหรับเจ้าหน้าที่ศูนย์ควบคุมยางเชิงทราย

เลขที่แบบสัมภาษณ์

--	--	--

แบบสัมภาษณ์

สำหรับเจ้าหน้าที่ศูนย์ควบคุมยางเชียงราย

เรื่อง “การดำเนินงานและผลกระทบของศูนย์ควบคุมยางเชียงรายต่อผู้ประกอบการยางพาราในภาคเหนือ”

คำชี้แจง แบบสัมภาษณ์ประกอบด้วย 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลสภาพพื้นฐานส่วนบุคคล เจ้าหน้าที่ศูนย์ควบคุมยางเชียงราย

ตอนที่ 2 ระดับความรู้ ความพึงพอใจ และความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ศูนย์ควบคุมยางเชียงราย

ตอนที่ 3 ปัญหา และข้อเสนอแนะในการพัฒนาการปฏิบัติงานของศูนย์ควบคุมยางเชียงราย

ตอนที่ 1 ข้อมูลสภาพพื้นฐานส่วนบุคคล เจ้าหน้าที่ศูนย์ควบคุมยางเชียงราย

คำชี้แจง โปรดเติมคำในช่องว่าง หรือทำเครื่องหมาย / ลงใน หน้าข้อความที่ตรงตามความเป็นจริงเกี่ยวกับ ผู้สัมภาษณ์มากที่สุด

- 1) เพศ (.....) 1.ชาย (.....) 2.หญิง
- 2) อายุ.....ปี
- 3) สถานภาพ (.....) 1.สมรส (.....) 2.โสด (.....) 3.หย่า (.....) 4.หม้าย (.....) 5.อื่นๆระบุ.....
- 4) ระดับการศึกษา (.....) 1.ไม่ได้รับการศึกษา (.....) 2.ประถมศึกษาปีที่ 4 (.....) 3.ประถมศึกษาปีที่ 6 (.....) 4.มัธยมศึกษาตอนต้น (.....) 5.มัธยมศึกษาตอนปลาย /ปวช. (.....) 6.อนุปริญญา / ปวส. (.....) 7.ปริญญาตรี (.....) 8.สูงกว่าปริญญาตรีระบุ..... (.....) 9.อื่นๆ ระบุ.....
- 5) ตำแหน่ง.....ส่วนงาน.....
- 6) หน้าที่หลักในปัจจุบัน (.....) 1.ฝ่ายบริหารงานทั่วไป (.....) 2.ฝ่ายวิชาการ (.....) 3. ฝ่ายพ.ร.บ
- 7) ท่านเคยได้รับการอบรมความรู้ด้าน พรบ.ควบคุมยางปี 2542 หรือไม่ (.....) 1.เคย (.....) 2.ไม่เคย
-ความรู้เรื่องจำแนกพันธุ์ยาง (.....) 1.เคย (.....) 2.ไม่เคย
-ความรู้ด้านการตรวจกำลังผลิต (สต็อกยาง) (.....) 1.เคย (.....) 2.ไม่เคย
-ความรู้ด้านการออกใบอนุญาตตาม พ.ร.บ.ควบคุมยาง ปี 2542 (.....) 1.เคย (.....) 2.ไม่เคย
- 8) ประสบการณ์ทำงานด้าน พรบ.ควบคุมยางปี 2542 เป็นเวลาปี
- 9) ท่านเป็นเคยติดต่อประสานงานกับผู้ประกอบการยางพาราหรือไม่ (.....) เคย (.....) ไม่เคย
- 10) ท่านเป็นเคยพบปัญหาในการให้บริการกับผู้ประกอบการยางพาราหรือไม่ (.....) 1. ไม่ เคย (.....) 2.เคยครั้ง

ถ้าเคยพบปัญหาในเรื่องใด

- 1.....
- 2.....
- 3.....

ตอนที่ 2 ระดับความรู้ และความพึงพอใจ บทบาทหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ศูนย์ควบคุมยางเชียงราย

/

คำชี้แจง โปรดใส่เครื่องหมาย ลงในตารางแสดงระดับความคิดเห็นในแต่ละข้อที่ตรงกับความเป็นจริงเกี่ยวกับผู้สัมภาษณ์มากที่สุด กรุณาตอบให้ครบทุกข้อคำตอบแต่ละข้อมีดังนี้

ใช่ หมายถึง ข้อความเกี่ยวกับ พ.ร.บ.ควบคุมยาง พ.ศ.2542 นั้นถูกต้อง

ไม่ใช่ หมายถึง ข้อความเกี่ยวกับ พ.ร.บ.ควบคุมยาง พ.ศ.2542 นั้นไม่ถูกต้อง

2.1 ระดับความรู้ ของเจ้าหน้าที่ศูนย์ควบคุมยางเชียงรายต่อ พ.ร.บ.ควบคุมยาง พ.ศ. 2542

พ.ร.บ.ควบคุมยาง พ.ศ. 2542	ใช่	ไม่ใช่
1)มาตรา19 ผู้นำเข้า ผู้ส่งออกซึ่งต้นยาง ดอก เมล็ด ตาของต้นยางหรือส่วนใดส่วนหนึ่งของต้นยางที่อาจใช้เพาะพันธุ์ได้ต้องนำเข้าหรือส่งออกทางด่านศุลกากรที่ระบุไว้ในใบอนุญาต		
2)มาตรา20 เมื่อมีประกาศของรัฐมนตรี กำหนดเขตควบคุมการขนย้ายยางตามมาตรา6(7)ผู้ใดจะขนย้ายยางเข้าในด่านหรือออกจากเขตดังกล่าวไม่จำเป็นต้องได้รับใบอนุญาตจากผู้อนุญาต		
3)มาตรา 21 ผู้ใดจะขายพันธุ์ต้นยางเพื่อการค้าต้อง ได้รับ ใบอนุญาตจากผู้อนุญาตและผู้รับใบอนุญาตต้องขายพันธุ์ต้นยางจากต้นยางพันธุ์ดี		
4)มาตรา 22 ผู้ใดจะค้ายางต้องได้รับ ใบอนุญาตจากผู้อนุญาตหรือไม่ก็ได้		
5)มาตรา 23 ผู้ค้ายางจะต้องทำบัญชีการซื้อยางบัญชีการจำหน่ายยางและปริมาณยางคงเหลือของทุกเดือนและจัดส่งบัญชีดังกล่าวต่อเจ้าหน้าที่ภายในวันที่สิบของเดือนถัดไป		
6)มาตรา 25 ผู้ใดจะตั้งโรงทำยาง ต้องได้รับอนุญาตจากผู้อนุญาต		
7)มาตรา 26 ผู้ใดจะนำยางเข้ามาในหรือส่งยาง ผู้นำยางเข้าหรือผู้ส่งยางออกต้องได้รับอนุญาตจากผู้อนุญาต เว้นแต่เพื่อเป็นตัวอย่างและมีน้ำหนักไม่เกินห้ากิโลกรัม		
8)มาตรา27 ในการนำยางเข้ามาใน ส่งยางออกจะต้องได้รับ ใบผ่านด่านศุลกากรจากพนักงานเจ้าหน้าที่และจะต้องนำยางเข้าหรือส่งยางออกทางด่านศุลกากรในที่ใดก็ได้ที่ท่าเรือท่าอากาศยาน		
9)มาตรา29 ผู้ใดจะจัดให้มีการวิเคราะห์หรือการทดสอบคุณภาพยางต้อง ได้รับ ใบอนุญาตจากผู้อนุญาตและต้องใช้เครื่องมือเครื่องใช้สำหรับการวิเคราะห์หรือการทดสอบคุณภาพยางตามที่กำหนดในกฎกระทรวง		
10) มาตรา35 ในกรณีที่ใบอนุญาตตามมาตรา21 มาตรา22 มาตรา25 มาตรา26 และมาตรา29สูญหายหรือถูกทำลายให้ผู้รับ ใบอนุญาตแจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่และยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตภายในหกสิบวัน		
11) มาตรา 41 ในการปฏิบัติหน้าที่ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจดังนี้(1) เข้าไปในสวนยางหรือแปลงเพาะพันธุ์ต้นยางในระหว่างเวลาพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตก		

พ.ร.บ.ควบคุมยาง พ.ศ. 2542	ใช่	ไม่ใช่
12) มาตรา 41 ในการปฏิบัติหน้าที่ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจดังนี้ (2) นำต้นยางหรือส่วนใดส่วนหนึ่งของต้นยางหรือยางในปริมาณพอสมควร ไปเป็นตัวอย่างเพื่อการตรวจสอบหรือวิเคราะห์		
13) มาตราที่จะก่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้ทำสวนยางหรือธุรกิจการยางให้มีหนังสือสอบถามหรือเรียกผู้ทำสวนยางมาให้ถ้อยคำหรือคำชี้แจงเกี่ยวกับการทำสวนยางให้ผู้ทำสวนยางหรือผู้รับใบอนุญาต หรือผู้ซึ่งเกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกตามสมควร 41 ในการปฏิบัติหน้าที่ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจดังนี้(4) ในกรณีมีความจำเป็น		
14) มาตรา 48 ผู้ค้ายางและผู้นำยางเข้าหรือผู้ส่งยางออกผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา 10 ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท		
15) มาตรา 50 ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา 21 มาตรา 22 หรือมาตรา 29 วรรคหนึ่งต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท		
16) มาตรา 52 ผู้ใดนำยางเข้ามาในหรือส่งยางออกไปนอกราชอาณาจักรโดยไม่ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้นำยางเข้าหรือผู้ส่งยางออกตามมาตรา 26 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปีหรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ		

2.2 ความพึงพอใจในการตั้งศูนย์ควบคุมยางเชียงรายต่อเจ้าหน้าที่ศูนย์ควบคุมยางเชียงราย

คำชี้แจง โปรดใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในตารางตามระดับความพึงพอใจของท่าน

ประเด็นการให้บริการ	ระดับความพึงพอใจ				
	น้อยที่สุด (1)	น้อย (2)	ปานกลาง (3)	มาก (4)	มากที่สุด (5)
1. การให้บริการในการยื่นคำร้องขอใบอนุญาตต่างๆ					
2. ความสะดวกในการรับบริการด้านสถานที่					
3. ระยะเวลาแต่ละขั้นตอนในการรับบริการ					
4. การบริการข้อมูลข่าวสารและการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์					
5. ระยะเวลาในการตรวจสอบพันธุ์ยาง / การตรวจสอบตัดอกยาง					
6. ความถูกต้องของผลการตรวจสอบพันธุ์ยาง / ตรวจสอบตัดอกยาง					
7. การรับเรื่องร้องเรียน					
8. การส่งเรื่องต่อเนื่องไปยังหน่วยงานอื่นที่รับผิดชอบ					
9. ความโปร่งใสในการปฏิบัติงาน					

ประเด็นการให้บริการ	ระดับความพึงพอใจ				
	น้อย ที่สุด (1)	น้อย (2)	ปานกลาง (3)	มาก (4)	มาก ที่สุด (5)
10. การชี้แจงประเด็นต่างๆในการให้บริการ					
11. การยิ้มแย้มแจ่มใสของเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ					
12. สภาพแวดล้อมของสถานที่ให้บริการ					

2.3 ความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ศูนย์ควบคุมยางเชิงรายต่อบทบาทการปฏิบัติงาน

คำชี้แจง โปรดใส่เครื่องหมาย/ ลงในช่องแสดงระดับความคิดเห็นในแต่ละข้อที่ตรงกับความเป็นจริงเกี่ยวกับผู้สัมภาษณ์มากที่สุด กรุณาตอบให้ครบทุกข้อคำตอบแต่ละข้อมีดังนี้

บทบาทของเจ้าหน้าที่ศูนย์ควบคุมยางเชิงราย	ระดับความคิดเห็น				
	น้อย ที่สุด (1)	น้อย (2)	ปาน กลาง (3)	มาก (4)	มาก ที่สุด (5)
ด้านการให้ความรู้					
1. สามารถให้ความรู้เกี่ยวกับ พ.ร.บ.ควบคุมยาง 2542 แก่เกษตรกรและผู้ประกอบการธุรกิจยางพาราได้					
2. สามารถให้คำแนะนำในการขอรับใบอนุญาตเกี่ยวกับ พ.ร.บ.ควบคุมยาง 2542 ได้					
ด้านการบริการ					
1. สามารถให้บริการออกใบอนุญาตเกี่ยวกับ พ.ร.บ. ควบคุมยาง 2542 ได้					
2. สามารถออกสำรวจแปลงขยายพันธุ์ต้นยางเพื่อการค้า เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของพันธุ์ยางพาราให้เป็นไปตามหลักวิชาการ กรมวิชาการเกษตรได้					
3. สามารถออกตรวจกำลังการผลิต (สต็อกยาง) เพื่อเป็นไปตามกฎระเบียบของ พ.ร.บ. ควบคุมยาง 2542 ได้					
4. สามารถประสานงานระหว่างเจ้าหน้าที่ส่วนกลางกับเกษตรกร และผู้ประกอบการธุรกิจยางพาราให้ผ่านลู่ทางไปได้					

บทบาทของเจ้าหน้าที่ศูนย์ควบคุมยางเชียงราย	ระดับความคิดเห็น				
	น้อยที่สุด (1)	น้อย (2)	ปานกลาง (3)	มาก (4)	มากที่สุด (5)
ด้านวิชาการ					
1.สามารถศึกษา ค้นคว้า วิจัยเกี่ยวกับยางพารา เพื่อพัฒนาคุณภาพของผลิตภัณฑ์ยางพาราที่มีในพื้นที่ที่รับผิดชอบได้					
2.สามารถเก็บรวบรวมข้อมูลเกษตรกร ผู้ประกอบการ ที่ทำธุรกิจเกี่ยวกับยางพาราในพื้นที่รับผิดชอบ (15 จังหวัดภาคเหนือ)					
3.สามารถสำรวจความต้องการของเกษตรกร และผู้ประกอบการธุรกิจยางพาราในพื้นที่รับผิดชอบ เกี่ยวกับ พ.ร.บ.ควบคุมยาง 2542 ได้					
4.สามารถจัดทำแผน และแนวทางการพัฒนา เกี่ยวกับธุรกิจยางพาราเพื่อก่อประสิทธิผลต่อเกษตรกรและผู้ประกอบการยางพาราในพื้นที่ได้					

ตอนที่ 3 ปัญหา และข้อเสนอแนะในการพัฒนาการปฏิบัติงานของศูนย์ควบคุมยางเชียงราย

3.1 ปัญหา ในการให้บริการผู้ประกอบการของเจ้าหน้าที่ศูนย์ควบคุมยางเชียงราย

คำชี้แจง โปรดใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในตารางตามระดับความเป็นปัญหาของท่าน

ปัญหา อุปสรรค	ระดับความเป็นปัญหา				
	น้อยที่สุด (1)	น้อย (2)	ปานกลาง (3)	มาก (4)	มากที่สุด (5)
1.เจ้าหน้าที่แต่ละฝ่ายมีความรู้ไม่เพียงพอ					
2.อาคาร สถานที่ ไม่เอื้อต่อการบริการ					
3.อุปกรณ์สำนักงานไม่เพียงพอต่อการบริการ					
4.ยานพาหนะไม่เพียงพอต่องานบริการ					
5.เจ้าหน้าที่ไม่พร้อมต่องานบริการ					

ปัญหา อุปสรรค	ระดับความเป็นปัญหา				
	น้อย ที่สุด (1)	น้อย (2)	ปาน กลาง (3)	มาก (4)	มากที่สุด (5)
6. การติดต่อ ประสานงานระหว่างเจ้าหน้าที่ ส่วนกลางกับเจ้าหน้าที่ศูนย์ควบคุมยางเชียงรายมี ความเข้าใจไม่ตรงกัน					
7. การติดต่อประสานงานระหว่างเจ้าหน้าที่ศูนย์ ควบคุมยางกับผู้ประกอบการธุรกิจยางพารามีความ เข้าใจไม่ตรงกัน					
8. การทำงานร่วมกันระหว่างเจ้าหน้าที่ส่วนกลางกับ เจ้าหน้าที่ศูนย์ควบคุมยางเชียงรายไม่ประสบ ผลสำเร็จ					
9. การทำงานร่วมกันระหว่างเจ้าหน้าที่ศูนย์ควบคุม ยางกับผู้ประกอบการธุรกิจยางพาราไม่ประสบ ผลสำเร็จ					
10. เจ้าหน้าที่ศูนย์ควบคุมยางเชียงรายไม่มีความ โปร่งใสในการปฏิบัติงาน					

3.2 ท่านมีข้อเสนอแนะเพื่อใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงการดำเนินงานของศูนย์ควบคุมยาง
เชียงรายในเรื่องใดบ้าง

3.2.1 การถ่ายทอดความรู้ด้าน พ.ร.บ.2542

.....

.....

.....

3.2.2 ด้านการให้บริการ

.....

.....

.....

3.2.3 ด้านการประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

.....

.....

.....

3.2.4 ด้านอื่นๆ

.....

.....

.....

ขอขอบคุณ

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ	นางสาววิภาวัลย์ ใจวงศ์เป็ง
วัน เดือน ปีเกิด	3 ตุลาคม 2527
สถานที่เกิด	อำเภอสันกำแพง จังหวัดเชียงใหม่
ประวัติการศึกษา	วิทยาศาสตรบัณฑิต (เกษตรศาสตร์) มหาวิทยาลัยแม่โจ้ เชียงใหม่
สถานที่ทำงาน	ศูนย์ควบคุมยางเชียงราย อ.เมือง จ.เชียงราย
ตำแหน่ง	นักวิชาการเกษตร

